II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2019/1344

ze dne 12. srpna 2019

o uložení prozatímního vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející z Indonésie

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen „základní nařízení“) ([1]), a zejména na článek 12 uvedeného nařízení,

po konzultaci s členskými státy,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

1.1. Zahájení řízení

(1) Dne 6. prosince 2018 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise“) antisubvenční šetření týkající se dovozu bionafty pocházející z Indonésie (dále jen „dotčená země“) do Evropské unie (dále jen „Unie“) na základě článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen „základní nařízení“). Oznámení o zahájení řízení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení řízení“).

(2) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který dne 22. října 2018 podala organizace European Biodiesel Board (dále jen „EBB“ nebo „žadatel“) jménem výrobců zastupujících 32 % celkové výroby v Unii. Podnět podpořili výrobci představující 63 % celkové výroby bionafty v Unii.

(3) Před zahájením antisubvenčního šetření Komise indonéské vládě sdělila, že obdržela náležitě doložený podnět, a vyzvala ji ke konzultacím v souladu s čl. 10 odst. 7 základního nařízení. Indonéská vláda nabídku konzultací přijala a konzultace se uskutečnily dne 3. prosince 2018. V průběhu konzultací, jakož i v následných výměnách s indonéskou vládou byly připomínky předložené indonéskou vládou náležitě zohledněny. Nebylo však dosaženo žádného vzájemně přijatelného řešení.

(4) Po zveřejnění oznámení o zahájení řízení obdržela Komise připomínky k zahájení řízení od jednoho vyvážejícího výrobce, skupiny Wilmar (dále jen „skupina Wilmar“). Ve svých připomínkách skupina Wilmar uvedla, že:

a) podnět neobsahoval dostatečné důkazy o subvencování, které by odůvodňovaly zahájení řízení;

b) indonéská vláda nezavedla žádný režim subvencí ve prospěch odvětví bionafty a

c) i v případě, že by byl zjištěn režim subvencí zavedený indonéskou vládou, skupina Wilmar neobdržela na základě tohoto režimu žádné subvence.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55.
([2]) Úř. věst. C 439, 6.12.2018, s. 16.

(5) V pozdější fázi šetření indonéská vláda podobně tvrdila, že podnět neobsahoval dostatečné důkazy o subvencování, které by odůvodňovaly zahájení řízení.

(6) Skupina Wilmar s odkazem na různé režimy subvencí uvedené v podnětu předběžně tvrdila, že EBB nepředložila dostatečné důkazy o existenci subvencí, a že podnět je proto nepodložený.

(7) Se zvláštním odkazem na vývozní daň a dávku, které indonéská vláda uložila na surový palmový olej, skupina Wilmar tvrdila, že žadatel neposkytl dostatečné důkazy o nezbytném pověření nebo usměrnění indonéských producentů surového palmového oleje ze strany indonéské vlády.

(8) Skupina Wilmar uvedla, že žádný z režimů subvencí uvedených v podnětu nezahrnuje vývozní subvence. Podle skupiny Wilmar mimoto údajné režimy subvencí nemotivují indonéské výrobce bionafty k prodeji bionafty na vývoz, nýbrž ti se zaměřují spíše na plnění vnitrostátních indonéských cílů týkajících se přimíchávání bionafty do minerální nafty ([3]).

(9) Skupina Wilmar také uvedla, že podnět neobsahuje dostatečné důkazy o hrozbě podstatné újmy způsobené indonéským dovozem bionafty do Unie a že dovoz indonéské bionafty každopádně takovouto újmu nezpůsobil.

(10) Co se týká důkazů o subvencování působícím újmu, které byly k dispozici v počáteční fázi, Komise zpřístupnila znění podnětu a poskytla analýzu důkazů, které byly v této fázi k dispozici, ve zprávě o dostatečnosti důkazů, na jejichž základě bylo šetření zahájeno. V rozporu s tvrzeními skupiny Wilmar se proto Komise domnívala a doložila ve zprávě, že existuje dostatek důkazů, které prokazují existenci subvencování působícího újmu.

(11) Dne 19. června 2019 obdržela Komise podání skupiny Wilmar, v němž se mimo jiné uvádělo, že výrobnímu odvětví Unie nehrozí podstatná újma způsobená dovozem indonéské bionafty.

(12) V oznámení o zahájení řízení však bylo uvedeno, že by veškeré informace pro fázi prozatímního zjištění měly být předloženy do 70 dnů od jeho zveřejnění. Tato lhůta uplynula dne 14. února 2019. Část podání zabývající se hrozbou újmy proto nemohla být v prozatímní fázi projednána a bude řešena v konečné fázi šetření. V oddíle 5.2 oznámení o zahájení řízení bylo mimoto stanoveno, že veškeré připomínky k podnětu, včetně záležitostí týkajících se újmy a příčinné souvislosti, by měly být podány do 37 dnů ode dne zveřejnění. Zúčastněné strany, které podaly písemná podání nebo poskytly údaje po 14. únoru 2019, se vyzývají, aby spolu se svými připomínkami k prozatímním opatřením sdělily, zda tato podání dosud považují za relevantní pro stávající šetření, a aby uvedly, jak by tyto informace měly být zohledněny v konečné fázi.

1.2. **Období šetření a posuzované období**

(13) Šetření subvencování a újmy se týkalo období od 1. října 2017 do 30. září 2018 (dále jen „období šetření“ nebo „OŠ“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2015 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“). Komise případně posoudila i údaje po období šetření.

1.3. **Zúčastněné strany**

(14) V oznámení o zahájení řízení byly zúčastněné strany vyzvány, aby se obrátily na Komisi a zúčastnily se šetření. Komise o zahájení šetření navíc výslovně informovala žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce a indonéskou vládu, známé dovozce, dodavatele a uživatele, obchodníky, jakož i sdružení, o nichž je známo, že se jich zahájení šetření týká, a vyzvala je k účasti.

(15) Zúčastněné strany měly příležitost se k zahájení šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

([3]) V tomto nařízení odkazuje pojem „minerální nafta“ na konvenční fosilní naftu.

1.4. **Výběr vzorku**

(16) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že možná vybere vzorek zúčastněných stran v souladu s článkem 27 základního nařízení.

1.4.1. *Výběr vzorku výrobců v Unii*

(17) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že předběžně vybrala vzorek výrobců v Unii. Komise vybrala vzorek na základě největšího reprezentativního objemu výroby, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně přezkoumán.

(18) Předběžný vzorek sestával ze tří výrobců v Unii a představoval široké zeměpisné rozložení. Výrobci v Unii zařazení do vzorku představovali více než 18 % celkového objemu výroby výrobního odvětví Unie. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k předběžnému vzorku vyjádřily.

(19) Komise obdržela připomínky k předběžnému vzorku od skupiny Wilmar. Skupina Wilmar se vyjádřila k velikosti vzorku, uvedla, že tři výrobci nepředstavují dostatečně velký vzorek, a požádala, aby byla do vzorku výrobců v Unii zařazena další skupina společností sestávající ze dvou výrobců, Biopetrol.

(20) Komise se domnívala, že vzorek se třemi největšími výrobci bionafty v Unii je reprezentativní (včetně ze zeměpisného hlediska) a že by větší vzorek nemohl být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán. Tato žádost byla proto zamítnuta.

1.4.2. *Výběr vzorku dovozců*

(21) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala dovozce, kteří nejsou ve spojení, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení.

(22) Požadované informace poskytli a se zařazením do vzorku souhlasili dva dovozci, kteří nejsou ve spojení. Jeden z nich v období šetření dovážel zanedbatelné množství a dále je neprodával, takže Komise prověřila pouze druhého dovozce, který není ve spojení. Vzhledem k nízkému počtu dovozců, kteří nejsou ve spojení a kteří spolupracovali, se Komise rozhodla, že výběr vzorku není nutný.

1.4.3. *Výběr vzorku vyvážejících výrobců v Indonésii*

(23) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala všechny vyvážející výrobce v Indonésii, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení. Komise mimoto požádala indonéské orgány, aby určily a/nebo kontaktovaly případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření.

(24) Požadované informace poskytli čtyři vyvážející výrobci v dotčené zemi, kteří souhlasili rovněž se zařazením do vzorku. Společnosti nebo skupiny společností, které reagovaly, představovaly 100 % vývozu do Unie v období šetření. Kvůli omezenému počtu vyvážejících výrobců a vysoké úrovni spolupráce se Komise rozhodla, že výběr vzorku neprovede, nýbrž že prověří všechny indonéské vyvážející výrobce.

1.4.4. *Odpovědi na dotazník a inspekce na místě*

(25) Komise zaslala dotazníky indonéské vládě, čtyřem skupinám vyvážejících výrobců, třem výrobcům v Unii zařazeným do vzorku a dvěma dovozcům bionafty, kteří nejsou ve spojení.

(26) Komise obdržela odpovědi na dotazníky od indonéské vlády, od všech skupin vyvážejících výrobců, od všech výrobců v Unii zařazených do vzorku a od obou dovozců, kteří nejsou ve spojení.

(27) Komise si vyžádala a ověřila všechny údaje, které považovala za nezbytné k stanovení subvence, výsledné újmy (včetně hrozby újmy) a zájmu Unie. Inspekce na místě se uskutečnily v prostorách indonéské vlády, Ministerstva obchodu Indonéské republiky v Jakartě, a zúčastnili se jich i úředníci z ostatních příslušných ministerstev.

(28) Inspekce na místě podle článku 26 základního nařízení se uskutečnily v prostorách těchto společností:

Výrobci v Unii a společnosti, které jsou s nimi ve spojení:

— Masol Iberia Biofuel, S.L.U., El Grao (Castellón) a Campa Iberia S.A.U., Barcelona, Španělsko

— Saipol, Grand-Couronne, Francie

— Verbio Vereinigte BioEnergie AG, Leipzig, Německo

Dovozce, kteří nejsou ve spojení:

— Gunvor BV, Ženeva, Švýcarsko ([4])

Vyvážející výrobci v Indonésii a společnosti, které jsou s nimi ve spojení:

— skupina Wilmar:

  — PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan

  — PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan

  — Wilmar Trading Pte. Ltd., Singapur

— skupina Musim Mas:

  — PT Intibenua Perkasatama, Medan

  — PT Musim Mas, Medan

  — Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd., Singapur

  — Campa Iberia S.A.U., Barcelona, Španělsko

  — IM Biofuel Italy S.R.L., Milán, Itálie

— PT Ciliandra Perkasa, Jakarta a First Resources Trading Pte. Ltd., Singapur

— skupina Permata:

  — PT Pelita Agung Agrindustri, Medan

  — PT Permata Hijau Palm Oleo, Medan

  — Virgoz Oils & Fats Pte. Ltd., Singapur

(29) Na základě odpovědi na dotazníky, písemných upozornění na nedostatky a inspekcí na místě (a jak je blíže objasněno v 219. až 227. bodě odůvodnění) Komise uvedla, že indonéská vláda a skupina Wilmar při šetření plně nespolupracovaly. Konkrétně:

a) PT Perkebunan Nusantara (dále jen „PTPN“), producent surového palmového oleje, který je zcela ve vlastnictví indonéské vlády, neodpověděl na dotazník B indonéské vlády ve stanovené lhůtě, ačkoliv byl jedním z podniků, které byly požádány o odpověď, a

b) skupina Wilmar neposkytla úplnou odpověď na tabulku 2 v písemném upozornění na nedostatky, a zejména požadované údaje poskytla pouze částečně.

(30) Komise proto vydala jak indonéské vládě, tak skupině Wilmar dopis podle článku 28, který se omezil na konkrétní informace, jež neposkytly. Komise proto místo chybějících informací použila dostupné údaje.

2. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Dotčený výrobek

(31) Dotčeným výrobkem jsou monoalkylestery mastných kyselin a/nebo parafínovaný plynový olej ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, obecně známé jako „bionafta“, buď v čisté formě, nebo obsažené ve směsi, pocházející z Indonésie (dále jen „dotčený výrobek“).

(32) Šetření ukázalo, že bionaftou vyráběnou v Indonésii je primárně methylester z palmového oleje (dále jen „PME“), který je získáván z palmového oleje. Bionaftou vyráběnou v Unii je především methylester z řepkového oleje (dále jen „RME“), bionafta se však vyrábí i z jiných surovin, včetně odpadních olejů a panenských olejů.

([4]) Inspekce u dovozce, který není ve spojení, se sídlem ve Švýcarsku se uskutečnila s ohledem na dovoz do EU.

(33) PME i RME patří do kategorie monoalkylesterů mastných kyselin. Pojem „ester“ odkazuje na transesterifikaci rostlinných olejů, konkrétně míšení oleje s alkoholem, čímž vzniká bionafta a jako vedlejší produkt glycerin. Pojem „methyl“ odkazuje na methanol, nejběžněji používaný alkohol v daném procesu. Monoalkylestery mastných kyselin se nazývají rovněž „methylestery mastných kyselin“ nebo FAME.

(34) Ačkoliv jsou PME i RME monoalkylestery mastných kyselin, mají částečně odlišné fyzikální a chemické vlastnosti, a zejména mají odlišný bod ucpání filtru za studena. Bodem ucpání filtru za studena se rozumí teplota, při níž se může filtr paliva ucpat v důsledku krystalizace nebo zrosolovatění některých složek paliva. V případě RME může být bodem ucpání filtru za studena teplota – 14 °C, zatímco u PME je to přibližně 13 °C. Trh často popisuje bionaftu s konkrétním bodem ucpání filtru za studena jako FAMEX, například FAME0 nebo FAME5.

(35) Dotčeným výrobkem je výrobek v současnosti kódů KN ex 1516 20 98 (kódy TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 a 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kódy TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 a 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (kód TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (kódy TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 a 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kódy TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 a 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kódy TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 a 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kódy TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 a 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (kódy TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 a 3824 99 92 20), 3826 00 10 a ex 3826 00 90 (kódy TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 a 3826 00 90 30).

2.2. **Obdobný výrobek**

(36) Šetření prokázalo, že následující výrobky mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti, jakož i stejná základní použití:

a) dotčený výrobek;

b) výrobek vyráběný a prodávaný na domácím trhu v Indonésii;

c) výrobek vyráběný a prodávaný v Unii výrobním odvětvím Unie.

(37) Komise rozhodla, že pro účely tohoto šetření jsou proto uvedené výrobky obdobnými výrobky ve smyslu čl. 2 písm. c) základního nařízení.

3. **SUBVENCOVÁNÍ**

3.1. **Subvence a programy subvencí, jichž se toto šetření týká**

(38) Na základě dostupných informací, včetně informací obsažených v podnětu, oznámení o zahájení řízení a odpovědích na dotazník Komise, Komise prověřila údajné subvencování ze strany indonéské vlády prostřednictvím těchto programů subvencí:

a) přímého převodu finančních prostředků, jako jsou přímé subvence poskytované prostřednictvím fondu na podporu bionafty (Biodiesel Subsidy Fund);

b) podpory odvětví výroby bionafty ze strany vlády včetně prostřednictvím poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou;

c) podpory odvětví bionafty ze strany vlády včetně prostřednictvím prominutého nebo nevybraného příjmu, jako jsou úlevy na dani z příjmu u kotovaných investic, dotace na průmyslové zóny, daňová zvýhodnění pro čelní odvětví, nástroj pro dovozní clo a osvobození od DPH;

d) financování vývozu a poskytování záruk za zvýhodněných podmínek indonéskou bankou Eximbank.

3.2. **Podpora vlády poskytovaná odvětví bionafty prostřednictvím přímého převodu finančních prostředků z fondu na podporu bionafty**

3.2.1. *Podnět a režim subvencí*

(39) Žadatel tvrdil, že indonéská vláda podporuje odvětví bionafty tím, že indonéským výrobcům bionafty poskytuje granty ve výši rozdílu mezi referenční cenou bionafty a cenou, za kterou nakupují bionaftu ropné společnosti, a to referenční cenou motorové nafty.

(40) Šetřením bylo zjištěno, že fond na podporu bionafty, který je součástí fondu na podporu pěstování palmy olejné (Oil Palm Plantation Fund, dále jen „OPPF“), byl zaveden nařízením prezidenta č. 61/2015.

(41) Nařízení prezidenta č. 61/2015 pověřilo agenturu pro správu fondu na podporu pěstování palmy olejné (dále jen „agentura pro správu fondu“) výběrem vývozních dávek z vývozu výrobků z palmového oleje na základě nařízení ministra financí č. 133/PMK.05/2015.

(42) Peněžní prostředky vybrané celními orgány prostřednictvím vývozních dávek uložených na výrobky z palmy olejné tvoří finanční prostředky fondu OPPF, který formálně kontroluje agentura.

(43) Čím výše v hodnotovém řetězci se konkrétní produkt nachází, tím vyšší je vývozní dávka: vývozní dávka u surového palmového oleje byla v období šetření stanovena ve výši 50 USD/t, zatímco u derivátů včetně bionafty činila 20 USD/t.

(44) Nařízeními prezidenta č. 24/2016 a č. 26/2016 indonéská vláda objasnila, že mandát fondu na podporu bionafty zahrnuje pořizování a využívání bionafty na domácím trhu. Indonéská vláda zejména stanoví, že se fond OPPF využívá k podpoře nákupů bionafty ze strany subjektů jmenovaných vládními orgány.

(45) Konkrétně, nařízení prezidenta č. 26/2016 v čl. 9 odst. 1 stanoví, že „generální ředitel EBTKE ustanoví subjekt Petrofuel, který bude pořizovat bionaftu ve smyslu článku 4 v rámci financování ze strany agentury pro správu fondu, přičemž bude dodržovat politiku řídícího výboru agentury pro správu fondu“, a v následujícím čl. 9 odst. 8 se stanoví, že „na základě schválení ministra podle odstavce 7 generální ředitel EBTKE jménem ministra určí: a) výrobce bionafty, kteří se budou podílet na pořizování bionafty, a b) objem bionafty přidělený každému výrobci bionafty“. Řídící výbor agentury pro správu fondu se navíc skládá výhradně z úředníků různých ministerstev indonéské vlády.

(46) Výrobci bionafty, kteří se rozhodli zúčastnit a kterým byla přidělena kvóta podle uvedeného nařízení, mají povinnost prodat měsíčně stanovené množství bionafty tzv. subjektu „Petrofuel“. Indonéská vláda dosud jako subjekt Petrofuel jmenovala:

a) PT Pertamina (dále jen „Pertamina“), ropnou a plynárenskou společnost ve vlastnictví státu, a

b) PT AKR Corporindo Tbk (dále jen „AKR“), soukromou ropnou a plynárenskou společnost.

(47) Fond OPPF předpokládá zvláštní mechanismus plateb, na jehož základě společnost Pertamina (a u určitých malých objemů společnost AKR) platí výrobcům bionafty referenční cenu nafty (na rozdíl od skutečné ceny bionafty, která by během období šetření byla vyšší), přičemž rozdíl mezi touto referenční cenou nafty a referenční cenou bionafty placenou výrobcům bionafty hradí agentura pro správu fondu z fondu OPPF.

(48) Referenční cenu nafty a bionafty stanoví ministerstvo energetiky a nerostných zdrojů podle článku 19 nařízení prezidenta č. 61/2015 takto:

a) Referenční cena nafty je založena na cenách ropy vykazovaných společností Platts Singapore (MOPS) ([5]) a nákladech na výrobu bionafty v Indonésii.

b) Podle vyhlášky ministra financí č. 2026/2017 je referenční cena založena na ceně surového palmového oleje na domácím trhu, k níž jsou připočítány náklady na zpracování (do 5. května 2017 ve výši 125 USD/MT a od tohoto data ve výši 100 USD/MT). Během inspekce na místě indonéská vláda uvedla, že výše nákladů na zpracování, která se připočítává k ceně surového palmového oleje na domácím trhu, podléhá každoročnímu přezkumu, který však nevede nutně ke změně této částky. Indonéská vláda objasnila, že pokud každoroční přezkum ukáže, že výše nákladů na zpracování je dosud přiměřená, ke změně nedojde.

(49) Konkrétně, každý výrobce bionafty – včetně všech vyvážejících výrobců – fakturuje společnosti Pertamina (nebo případně společnosti AKR) objem bionafty, který musí kupující použít v rámci povinnosti týkající se přimíchávání, a společnost Pertamina (nebo AKR) hradí výrobci referenční cenu nafty pro dané období. Šetřením bylo zjištěno, že naprostá většina prodejů výrobců bionafty byla určena pro společnost Pertamina a malá část pro společnost AKR. Prodej pro společnost AKR byl navíc zcela totožný s prodejem pro společnost Pertamina, pokud jde o ceny a všechny další související podmínky. Komise proto zaměřila níže uvedenou analýzu na prodej společnosti Pertamina.

([5]) MOPS (zkratka pro „Mean of Platts Singapore“) je průměr ocenění ropných výrobků pocházejících ze Singapuru zveřejňovaný společností S&P Global Platts.

(50) K získání úhrady cenového rozdílu mezi cenou, kterou hradí společnosti Pertamina a AKR (na základě referenční ceny nafty), a referenční cenou bionafty zašle výrobce bionafty agentuře pro správu fondu pro stejný objem další fakturu, k níž je připojen seznam dokumentů. Jakmile agentura pro správu fondu obdrží fakturu a ověří údaje, které jsou v ní obsaženy, zaplatí příslušnému výrobci bionafty rozdíl mezi referenční cenou nafty (hrazenou společnostmi Pertamina nebo případně AKR) a referenční cenou bionafty stanovenou pro dané období.

(51) V tomto šetření Komise zkoumala, zda soubor opatření přijatých indonéskou vládou na podporu indonéského odvětví bionafty prostřednictvím plateb ze strany agentury pro správu fondu představuje napadnutelnou subvenci.

(52) Existence napadnutelné subvence je prokázána, jsou-li přítomny tři prvky: a) finanční příspěvek nebo příjmová/cenová podpora; b) výhoda a c) specifičnost (článek 3 základního nařízení).

3.2.2. *Analýza*

3.2.2.1. Finanční příspěvek

(53) Komise nejprve zjistila, že se v období šetření všichni vyvážející výrobci rozhodli pro účast na pořizování bionafty, a vztahovala se na ně tudíž povinnost prodávat bionaftu společnostem Pertamina a AKR. Komise rovněž zjistila, že v období šetření byla referenční cena bionafty vyšší než referenční cena minerální nafty. V důsledku toho obdrželi v období šetření všichni vyvážející výrobci platby od fondu OPPF.

(54) V čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení se uvádí, že vláda poskytne finanční příspěvek, pokud jednání vlády zahrnuje přímý převod peněžních prostředků. V souladu s ustanovením Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (dále jen „Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních“) je v článku 2 základního nařízení stanoveno, že se „vládou“ rozumí každý veřejnoprávní subjekt na území země původu nebo vývozu.

(55) Odvolací orgán WTO ve zprávě ve věci Spojené státy – antidumpingové a vyrovnávací clo (na výrobky z Číny) konstatoval, že se „veřejnoprávním subjektem“ rozumí entita, která „má či vykonává vládní pravomoci nebo je jimi pověřena“ ([6]).

(56) Komise zjistila, že fond OPPF byl založen aktem indonéské vlády a že agentura pro správu fondu byla indonéskou vládou výslovně pověřena prováděním plateb pro výrobce bionafty.

(57) Za prvé, článek 11 nařízení prezidenta č. 66/2018 vymezil oblast působnosti fondu OPPF široce takto: „(1) Použití vybraných finančních prostředků na: a. rozvoj lidských zdrojů v oblasti pěstování palmy olejné; b. výzkum a vývoj v oblasti pěstování palmy olejné; c. podporu pěstování palmy olejné; d. zmlazování plantáží palmy olejné a e. zařízení a infrastrukturu pro pěstování palmy olejné. (2) Použití vybraných finančních prostředků pro účely uvedené v odstavci 1, včetně dodávání produktů palmy olejné pro potřeby rozvoje potravinářského průmyslu, navazujícího odvětví na pěstování palmy olejné, a pořizování a používání bionafty.“

(58) Za druhé, v čl. 18 odst. 1 uvedeného nařízení se výslovně uvádí, že „využití finančních prostředků na poskytování a používání bionafty podle čl. 11 odst. 2 má pokrýt rozdíl mezi tržním cenovým indexem nafty a tržním cenovým indexem bionafty“.

(59) Komise tudíž zjistila, že právní akty upravující provádění fondu OPPF výslovně potvrzují, že finanční prostředky jsou využívány ve prospěch výrobců bionafty.

(60) Podle čl. 1 odst. 4 nařízení ministra č. 61/2015 udělila indonéská vláda agentuře pro správu fondu za tímto účelem právo využívat vývozní dávky a vývozní daně uložené na palmový olej a jeho deriváty a uložila jí povinnost pořizovat a používat bionaftu. Tento výběr však v praxi zajišťují celní orgány. Komise proto zastávala názor, že agentura pro správu fondu má či vykonává vládní pravomoci nebo je jimi pověřena.

([6]) Zpráva Odvolacího orgánu, *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/AB, ze dne 11. března 2011, bod 317. Viz rovněž zpráva Odvolacího orgánu, *United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*, WT/DS437/AB/RW, přijatá dne 16. července 2019, bod 5.96.

(61) Komise tudíž dospěla k závěru, že výše uvedený právní rámec fakticky svěřuje agentuře pro správu fondu výkon vládních funkcí s ohledem na odvětví bionafty. Komise proto vyvodila závěr, že agentura pro správu fondu jedná jako veřejnoprávní subjekt ve smyslu čl. 2 písm. b) základního nařízení ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení a v souladu s příslušnou judikaturou WTO.

(62) Co se týká požadovaného „přímého převodu peněžních prostředků", šetřením bylo zjištěno, že poté, co agentura pro správu fondu obdrží od výrobců bionafty fakturu spolu s veškerými příslušnými doklady ([7]) a provede příslušná ověření, uhradí přímo výrobcům bionafty splatnou částku (tj. rozdíl mezi referenční cenou nafty a referenční cenou bionafty). Komise dále uvedla, že indonéská vláda ani všichni vyvážející výrobci nepopřeli skutečnost, že agentura pro správu fondu provádí přímé převody hotovosti / bankovní převody pro výrobce, kteří prodávají bionaftu společnostem Pertamina a AKR, za účelem uhrazení rozdílu mezi referenční cenou minerální nafty placenou společnostmi Pertamina a AKR a referenční cenou bionafty. Komise proto zastávala názor, že platby uskutečněné agenturou pro správu fondu představují „přímý převod peněžních prostředků" ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení.

(63) V tomto ohledu je nutné zamítnout tvrzení indonéské vlády, že finanční prostředky použité agenturou pro správu fondu na platby pro výrobce bionafty byly získány zcela ze soukromých zdrojů, a že tudíž neexistuje finanční příspěvek. Komise konstatovala, že základní nařízení v souladu s Dohodou o subvencích a vyrovnávacích opatřeních nebere v úvahu původ nebo povahu (veřejné nebo soukromé) peněžních prostředků převedených vládou. „Hodnocení existence finančního příspěvku zahrnuje spíše zvážení povahy transakce, jejímž prostřednictvím vláda převádí část ekonomické hodnoty. Jinými slovy, rozhodující je skutečnost, že převod peněžních prostředků lze přičíst státu (na rozdíl od soukromých peněžních prostředků používaných podle uvážení soukromých hospodářských subjektů) ([8]). Pod pojem ‚finanční příspěvek' spadá široká škála transakcí podle čl. 1 odst. 1 písm. a) prvního pododstavce. Podle čl. 1 odst. 1 písm. a) prvního pododstavce bodu i) a ii) může být finanční příspěvek poskytnut prostřednictvím přímého převodu peněžních prostředků vládou, nebo prominutím státního příjmu, který by byl jinak splatný" ([9]). Jak již bylo objasněno, agentura pro správu fondu jakožto veřejnoprávní subjekt prováděla přímý převod finančních prostředků pro výrobce bionafty z fondu OPPF, který získává finanční prostředky z povinného výběru vývozních dávek a vývozních daní od veřejných a soukromých hospodářských subjektů, takže je zcela splněna definice finančního příspěvku stanovená Odvolacím orgánem.

(64) Kromě výše uvedených skutečností Komise dále zjistila, že finanční prostředky, které má fond OPPF k dispozici, pocházejí z výběru vývozních dávek a vývozních daní uložených na surový palmový olej a jeho deriváty. Indonéská vláda během inspekce na místě vysvětlila, že vývozní dávku vybírají celní orgány před vývozem zboží, a navzdory svému tvrzení, že je vybírána výhradně pro účely financování fondu OPPF, nemohla prokázat, že je vybírána mimo zvláštní účty rozpočtu indonéské vlády. Jelikož nebyly předloženy žádné důkazy svědčící o opaku, dospěla Komise k závěru, že dávka je vybírána jako součást souhrnného rozpočtu státu. Skutečnost, že dávka je poté převedena na fond OPPF, představuje pouze způsob, jakým indonéská vláda používá veřejné příjmy vybrané prostřednictvím vývozních dávek a vývozních daní. Fond OPPF se každopádně skládá z finančních prostředků, které jsou vybírány prostřednictvím vývozních dávek a vývozních daní uložených indonéskou vládou, a finanční prostředky jsou kontrolovány agenturou pro správu fondu. Představují proto veřejné zdroje bez ohledu na to, zda jsou či nejsou nedílnou součástí státního rozpočtu.

(65) Co se týká tvrzení indonéské vlády, že převod finančních prostředků z fondu OPPF neposkytuje výrobcům bionafty žádnou výhodu, neboť příjemci jako výrobci bionafty odvádějí do fondu OPPF více, než dostávají, Komise podotýká toto. Za prvé, oblast působnosti fondu OPPF je širší než podpora odvětví bionafty. Fond OPPF je výrazem širší politiky indonéské vlády, která zahrnuje celý hodnotový řetězec palmového oleje. Všichni vývozci

([7]) Podle článku 13 nařízení ministra energetiky a nerostných zdrojů č. 26/2006 přiloží výrobce bionafty k faktuře tyto doklady: i) kopii rozhodnutí Generálního ředitelství pro nové obnovitelné zdroje energie a úspory energie („EBTKE") jménem ministra, které uvádí, že společnost je oprávněna podílet se na pořizování bionafty, a stanoví příslušný přidělený objem bionafty podle kapacity příslušných výrobců; ii) kopii smlouvy o pořizování bionafty uzavřenou mezi společností Pertamina a příslušným výrobcem bionafty; iii) osvědčení podepsané společností Pertamina a příslušným výrobcem bionafty a potvrzené indonéskou vládou, které obsahuje informace o místě dodání, objemu a druhu poskytnuté/distribuované bionafty a výši přepravních poplatků, a iv) kopii dohody mezi agenturou pro správu fondu a příslušným výrobcem bionafty.

([8]) Zpráva Odvolacího orgánu, *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/AB/R, přijatá dne 25. března 2011, DSR 2011:V, s. 2869, body 284 a 309.

([9]) Zpráva Odvolacího orgánu, *United States – Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada – Recourse by Canada to Article 21.5 of the DSU*, WT/DS257/AB/RW, přijatá dne 20. prosince 2005, DSR 2005:XXIII, s. 11357, bod 52.

surového palmového oleje (a zpracovaných výrobků) odvádějí dávku do fondu tehdy, je-li jejich výrobek vyvážen. Surový palmový olej lze využít v široké škále použití, jako je spotřeba v potravinářství, kosmetický a chemický průmysl. Vývozní dávky vybírané pro fond OPPF proto nesouvisí výlučně s převodem finančních prostředků odvětví bionafty a není možné provádět automatické vyrovnání.

(66) Za druhé, jak již bylo objasněno v 64. bodě odůvodnění, finanční prostředky používané agenturou pro správu fondu pocházejí zcela ze souhrnného rozpočtu indonéské vlády (prostředky přidělené fondu OPPF). Výběr vývozní dávky provádějí celní orgány a dávky jsou odváděny do souhrnného rozpočtu státu. Použité finanční prostředky proto neodpovídají dobrovolným platbám ze strany výrobců bionafty, jež se poté používají zcela ve prospěch výrobců bionafty (aniž by měli výrobci bionafty, kteří nerozhodují o tom, jak je fond OPPF používán, jakýkoli prostor pro uvážení). Finanční prostředky vybírá indonéská vláda prostřednictvím povinných vývozních dávek a vývozních daní, z nichž některé platí výrobci bionafty, avšak také producenti surového palmového oleje a jiní výrobci výrobků souvisejících se surovým palmovým olejem. Indonéská vláda poté rozhoduje o použití těchto prostředků ve prospěch výrobců bionafty, a to prostřednictvím fondu OPPF.

(67) Komise rovněž zjistila, že ve svých odpovědích na dotazník vyvážející výrobci uvedli, že většina surového palmového oleje, který se používá při výrobě bionafty, pochází z místních zdrojů, a proto se na něj vývozní daň ani vývozní dávka nevztahuje. Komise tudíž předpokládala, že se vývoz surového palmového oleje, s ohledem na nějž hradí vyvážející výrobci (nebo přesněji producenti surového palmového oleje, kteří jsou s nimi ve spojení) vývozní daně a dávky, týká jiných hodnotových řetězců, než je hodnotový řetězec bionafty.

(68) Komise proto dospěla k závěru, že vývozní daně a dávky vybírané indonéskou vládou při tomto vývozu tudíž nesouvisejí s odvětvím bionafty jako takovým, takže tvrzení indonéské vlády, že fond OPPF neposkytuje příjemcům žádnou výhodu, jelikož výrobci bionafty odvádějí do fondu OPPF více, než z něj dostávají, je zamítnuto. V rozporu s tvrzením indonéské vlády si vyvážející výrobci v hodnotovém řetězci bionafty skutečně polepšili v tom smyslu, že od fondu OPPF obdrželi vyšší částku, než do něj vložili.

(69) Na základě výše uvedených skutečností došla Komise k závěru, že se výplaty uskutečněné agenturou pro správu fondu pro výrobce bionafty považují za „finanční příspěvek ve formě přímého převodu peněžních prostředků ze strany vlády“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení. Je nesporné, že u nákupů bionafty společnostmi Pertamina a AKR na základě požadavků na přimíchávání hradila agentura pro správu fondu rozdíl mezi cenou placenou společnostmi Pertamina a AKR (na základě referenční ceny minerální nafty) a (vyšší) referenční cenou bionafty. V tomto ohledu obdrželi výrobci bionafty od indonéské vlády grant odpovídající výši tohoto rozdílu ([10]).

3.2.2.2. Výhoda

(70) Z níže uvedených důvodů se Komise domnívala, že přímé převody uskutečněné agenturou pro správu fondu poskytují vyvážejícím výrobcům výhodu.

(71) Vyvážející výrobci se skutečně nacházejí v lepší situaci, než by tomu bylo v případě, že by režim neexistoval. Jednoduše řečeno, převod finančních prostředků uskutečněný agenturou pro správu fondu představuje granty a trh granty bezplatně neposkytuje. Tyto granty zlepšují postavení výrobců bionafty v porovnání s postavením, jež by jinak měli na trhu ([11]). Pokud by režim neexistoval, získali by výrobci bionafty platbu pouze od společností Pertamina a AKR ve výši ceny minerální nafty.

(72) Na základě výše uvedených skutečností se Komise domnívala, že peněžní prostředky vyplácené agenturou pro správu fondu výrobcům bionafty za prodanou bionaftu za účelem uhrazení rozdílu mezi referenční cenou nafty hrazenou společností Pertamina a referenční cenou bionafty představují výhodu v jejich prospěch ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení.

([10]) Viz zprávy Odvolacího orgánu, *Canada – Certain Measures Affecting the Renewable Energy Generation Sector / Canada – Measures Relating to the Feed-in Tariff Program*, WT/DS412/AB/R / WT/DS426/AB/R, přijaté dne 24. května 2013, DSR 2013:I, s. 7, body 5.119 a 5.120.

([11]) Zpráva panelu, *United States – Subsidies on Upland Cotton*, WT/DS267/R, Add.1 až Add.3 a Corr.1, přijatá dne 21. března 2005, ve znění zprávy Odvolacího orgánu ve věci WT/DS267/AB/R, DSR 2005:II, s. 299, bod 7.1116.

3.2.2.3. Specifičnost

(73) Komise za prvé zjistila, že fond OPPF je dostupný pro omezený počet výrobních odvětví, jež všechna souvisejí s hodnotovým řetězcem surového palmového oleje. Toto omezení vyplývá přímo z platných právních předpisů. Za prvé, podpora hodnotového řetězce palmového oleje je hlavním výslovným cílem nařízení prezidenta č. 61/2015 o zřízení fondu OPPF. V jeho preambuli je uvedeno, že fond OPPF je zapotřebí, aby „byl zajištěn neustálý rozvoj pěstování palmy olejné, což vyžaduje vnitrostátní strategii neustálého rozvoje pěstování palmy olejné, kterou podporuje správa fondu". V článku 1 tohoto právního předpisu se dále uvádí, že se „pěstováním palmy olejné rozumějí veškeré činnosti v oblasti řízení přírodních zdrojů, lidských zdrojů, výrobního zařízení, vybavení a strojního zařízení, pěstování, sklizně, zpracování a uvádění na trh, které souvisejí s pěstováním palmy olejné".

(74) V článku 11 je pak uvedeno, že „vybrané peněžní prostředky budou použity na: a. rozvoj lidských zdrojů v oblasti pěstování palmy olejné; b. výzkum a vývoj v oblasti pěstování palmy olejné; c. podporu pěstování palmy olejné; d. zmlazování plantáží palmy olejné a e. zařízení a infrastrukturu pro pěstování palmy olejné.

(75) Komise proto došla k závěru, že fond OPPF je *de iure* specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, jelikož právní předpisy, podle nichž orgán poskytující subvenci působí, výslovně omezují přístup k subvencím na určité podniky, a to podniky, které působí v hodnotovém řetězci surového palmového oleje.

(76) I v případě, že by specifičnost *de iure* neexistovala, Komise každopádně zastávala názor, že indonéská vláda usměrňuje agenturu pro správu fondu, aby fakticky podporovala pouze odvětví bionafty. Důkazy získané v průběhu šetření a uvedené v 122. bodě odůvodnění skutečně naznačují, že naprostá většina peněžních prostředků vyplacených agenturou pro správu fondu je vyhrazena na platby pro výrobce bionafty, které vyrovnávají rozdíl mezi cenou MOPS a referenční cenou bionafty.

(77) Komise proto zastávala názor, že indonéská vláda spravuje fond OPPF takovým způsobem, že je tento fakticky specifický. Podle čl. 4 odst. 2 písm. c) základního nařízení může být subvence specifická, jsou-li splněna určitá kritéria, jako je „využití subvenčního programu omezeným množstvím určitých podniků, převážné využití určitými podniky, poskytnutí nepřiměřeně vysokých subvencí určitým podnikům, způsob, jakým vykonal orgán poskytující subvenci při rozhodování o poskytnutí subvence správní uvážení". V tomto případě Komise zjistila, že chování fondu OPPF naprosto odpovídá tomuto seznamu. Jak bylo objasněno výše, fond je zejména využíván převážně odvětvím bionafty a orgán poskytující subvenci přitom uplatňuje správní uvážení.

(78) Toto zjištění je rovněž v souladu s judikaturou WTO. Ve věci EK a některé členské státy – velká civilní letadla panel objasnil, že „obecný význam slova ‚převažující' znamená ‚představující hlavní nebo nejsilnější prvek: převládající'. Výraz ‚převážné využití {subvenčního programu} určitými podniky' lze proto chápat jako situaci, kdy je subvenční program využíván především, nebo z větší části, určitými podniky." ([12]) V tomto rozhodnutí panel rovněž objasnil, že „pokud se subvenční program uplatňuje v hospodářství tvořeném pouze několika výrobními odvětvími, neprokazuje skutečnost, že tato výrobní odvětví mohou být hlavními příjemci subvenčního programu, nutně ‚převážné využití'. Využití subvenčního programu těmito výrobními odvětvími může spíše jednoduše odrážet omezenou diverzifikaci hospodářských činností spadajících do působnosti orgánu poskytujícího subvenci. Na druhou stranu by týž subvenční program uplatňovaný ve vysoce diverzifikovaném hospodářství, který využívá především, nebo z velké části, pouze několik výrobních odvětví, naznačoval ‚převážné použití'" ([13]). V daném případě jsou subvence dostupné pouze pro hodnotový řetězec palmového oleje, avšak v rámci tohoto odvětví pro širokou škálu použití. Komise se však domnívala, že pokud by se argumentace panelu použila na skutkovou podstatu tohoto případu, prokazovala by skutečnost, že většina fondu OPPF je použita na financování plateb za bionaftu, „převážné použití", jak je definováno výše, jelikož odvětví bionafty je hlavním příjemcem. Komise dále podotýká, že odvětví bionafty je jedním z mnoha výrobních odvětví v diverzifikované ekonomice ([14]) a že fond OPPF podporuje od svého založení téměř výhradně odvětví bionafty.

([12]) Zpráva ve věci WT/DS316/R ze dne 30. června 2010, *EC and certain Member States – Measure Affecting Trade In Large Civil Aircrafts*, bod 7.494.

([13]) Zpráva ve věci WT/DS316/R ze dne 30. června 2010, *EC and certain Member States – Measure Affecting Trade In Large Civil Aircrafts*, bod 7.495.

([14]) Podle nejnovějších údajů Indonéské centrální banky nepřipadá na žádnou jednotlivou hospodářskou činnost více než 20 % indonéského HDP. Zdroj na adrese https://www.bi.go.id/en/iru/economic-data/real-sector/Contents/Default.aspx, získáno dne 17.7.2019.

(79) Na základě výše uvedených skutečností proto Komise dospěla k závěru, že soubor opatření indonéské vlády měl zvýhodnit domácí odvětví bionafty. Jelikož je tento soubor opatření *de iure* specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, je fakticky specifický rovněž ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. c) základního nařízení.

3.2.3. *Závěr*

(80) Komise předběžně konstatovala, že prostřednictvím souboru opatření poskytla indonéská vláda podporu odvětví výroby bionafty, včetně přímého převodu peněžních prostředků prostřednictvím „fondu na podporu bionafty". Indonéská vláda poskytla příjemcům výhodu, která je specifická, představuje tudíž napadnutelnou subvenci.

3.2.4. *Výpočet výše subvence*

(81) V souladu s článkem 5 základního nařízení vypočítala Komise výši napadnutelné subvence pro každého vyvážejícího výrobce s ohledem na výhodu poskytnutou příjemci, která byla zjištěna v období šetření. Komise ohodnotila výhodu jako celkovou částku grantu obdrženého v období šetření od fondu OPPF. V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení přidělila Komise výši subvence podle celkového obratu vyvážejících výrobců plynoucího z prodeje bionafty v období šetření.

(82) Výše subvence, která byla předběžně stanovena s ohledem na tento soubor opatření, během období šetření u vyvážejících výrobců činí:

Společnost	Sazba subvence
PT Ciliandra Perkasa	7,91 %
PT Intibenua Perkasatama a PT Musim Mas (skupina Musim Mas)	11,83 %
PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo (skupina Permata)	12,76 %
PT Wilmar Nabati Indonesia a PT Wilmar Bioenergi Indonesia (skupina Wilmar)	12,23 %

3.3. **Podpora odvětví bionafty ze strany vlády včetně prostřednictvím poskytování palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou**

3.3.1. *Podnět a režim subvencí*

(83) V podnětu bylo uvedeno, že ceny surového palmového oleje jsou v Indonésii zkresleny v důsledku zásahů indonéské vlády. V podnětu bylo zejména uvedeno, že indonéská vláda uplatňuje politiku spočívající v uložení vysokých vývozních daní na surový palmový olej. Surový palmový olej je hlavní surovinou používanou při výrobě bionafty v Indonésii a představuje přibližně 85 % celkových nákladů na výrobu bionafty. Podle podnětu tímto indonéská vláda zajišťuje, aby byla cena surovin pro výrobu bionafty podstatně nižší než světové ceny, a to ve prospěch indonéských výrobců bionafty.

(84) Podle podnětu navíc indonéská vláda zavedla v květnu 2015 u surového palmového oleje vývozní dávku ve výši 50 USD za tunu a u navazujících zpracovaných výrobků z palmového oleje pak zvláštní sazbu v závislosti na výrobku.

(85) Žadatel tvrdil, že indonéská vláda uložením vysokých vývozních daní a dávek na surový palmový olej stlačuje cenu palmového oleje na domácím trhu v Indonésii, což přináší zřejmou výhodu výrobcům bionafty. Soukromé producenty surového palmového oleje vybízí rovněž k tomu, aby své produkty prodávali indonéským výrobcům bionafty. Žadatel tvrdí, že v důsledku toho indonéská vláda pověřuje nebo usměrňuje indonéské producenty palmového oleje, aby jej poskytovali výrobcům bionafty za cenu nižší než přiměřenou.

(86) Šetření ukázalo, že indonéská vláda skutečně ukládá vývozní daň i vývozní dávku ze surového palmového oleje.

(87) Vývozní daň byla poprvé zavedena v roce 1994. Od svého zavedení byla několikrát změněna. Podle poslední verze (vyhláška č. 140/PMK.010/2016) vývozní daň sestává z progresivních sazeb u surového palmového oleje a dalších 22 výrobků, včetně bionafty (u níž je sazba trvale nižší než u surového palmového oleje). Indonéští vývozci hradí při vývozu surového palmového oleje klouzavou daň spojenou s referenční cenou indonéské vlády. Pokud se tudíž referenční vývozní cena indonéské vlády zvýší, zvýší se i vývozní clo.

(88) Je-li referenční cena nižší než 750 USD za tunu, činí platná vývozní daň 0 %. V období šetření byla cena surového palmového oleje nižší než prahová hodnota ve výši 750 USD za tunu, a proto nebyla vývozní daň splatná.

(89) Kromě vývozní daně uložila indonéská vláda v období šetření na surový palmový olej a navazující produkty rovněž vývozní dávku. V období šetření byla vývozní dávka u surového palmového oleje stanovena ve výši 50 USD za tunu a u bionafty ve výši 20 USD za tunu.

(90) Kromě vývozní daně a dávky u surového palmového oleje a navazujících produktů zasahuje indonéská vláda na trhu se surovým palmovým olejem rovněž tím, že prostřednictvím společnosti PTPN, která je zcela ve vlastnictví státu, fakticky kontroluje ceny surového palmového oleje na domácím trhu a zajišťuje, aby se surový palmový olej prodával za uměle nízkou cenu. Indonéská vláda mimoto poskytuje producentům surového palmového oleje subvence, aby zajistila, že provádějí politiku poskytování surového palmového oleje za uměle nízké ceny.

3.3.2. *Použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení*

(91) Komise indonéské vládě sdělila, že se při posuzování existence a rozsahu údajné podpory poskytnuté odvětví výroby bionafty, včetně poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou, může případně uchýlit k použití dostupných údajů podle čl. 28 odst. 1 základního nařízení.

(92) Při zahájení řízení Komise indonéskou vládu požádala, aby všem producentům a distributorům palmového oleje, kteří poskytují palmový olej vyvážejícím výrobcům, předala dodatek B připojený k antisubvenčnímu dotazníku (dotazník pro dodavatele palmového oleje). Dodatek B sestával z dokumentu ve Wordu („*Dodatek B_Dodavatel palmového oleje*“) a souboru v Excelu („*Minidotazník určený pro dodavatele*“). Na žádost indonéské vlády a s ohledem na značný počet společností poskytujících hlavní vstup pro dotčený výrobek Komise v duchu dobré spolupráce a s cílem získat alespoň nějaké relevantní údaje pro šetření e-mailem ze dne 7. ledna 2019 souhlasila s omezením rozsahu této žádosti a požádala indonéskou vládu o předání dodatku B a minidotazníku deseti největším dodavatelům surového palmového oleje z hlediska objemu pro každého vyvážejícího výrobce.

(93) Ve svém písemném upozornění na nedostatky ze dne 1. března 2019, které bylo zasláno indonéské vládě, upozornila Komise na skutečnost, že neobdržela odpověď na dodatek B dotazníku od dodavatelů palmového oleje pro společnosti PT Musim Mas, PT Intibenua Perkasatama, PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo. Komise zejména zdůraznila, že neobdržela odpověď ani od dodavatelů surového oleje, kteří jsou ve vlastnictví státu, včetně společnosti PTPN. Ostatní dodavatelé surového palmového oleje, včetně dodavatelů, kteří jsou ve spojení s vyvážejícími výrobci, této žádosti vyhověli.

(94) V odpovědi na písemné upozornění na nedostatky indonéská vláda uvedla, že splnila svou povinnost a předala dodatek B a minidotazníky příslušným indonéským dodavatelům surového palmového oleje. Jako důkaz předložila indonéská vláda poštovní záznamy obsahující potvrzení o doručení příslušným indonéským dodavatelům surového palmového oleje. Žádné jiné důkazy o snaze indonéské vlády kontaktovat tyto dodavatele, zejména společnost PTPN, nebyly předloženy. Podobné vysvětlení bylo podáno během inspekce na místě v prostorách indonéské vlády. Bez ohledu na výše uvedené skutečnosti nepředložila společnost PTPN Komisi řádně vyplněný dodatek B.

(95) Co se týká údajného poskytování surového palmového oleje vládou za cenu nižší než přiměřenou, indonéská vláda nepředložila tudíž potřebné informace a důkazy požadované Komisí v dotazníku a během inspekce na místě.

(96) Nedostatečná spolupráce neumožnila Komisi získat veškeré informace, které považovala za důležité pro zjištění v rámci tohoto šetření. Komise nemohla konkrétně získat od indonéské vlády informace o trhu s palmovým olejem na základě přímých údajů poskytnutých dodavateli surového palmového oleje, ani neměla k dispozici úplné údaje ohledně úlohy společnosti PTPN na tomto trhu, pokud jde o odvětví bionafty.

(97) Indonéská vláda tvrdila, že poskytla souhrnné údaje týkající se společnosti PTPN, které obsahují také informace požadované v dodatku B dotazníku. Komise v tomto ohledu uvedla, že indonéská vláda poskytla údaje týkající se společnosti PTPN v odpovědi na dotazník, která obsahovala informace o její struktuře řízení, výroční zprávy a údaje o transakcích. Komise však uvedla, že neobdržela podrobné informace požadované v dodatku B dotazníku, jež by jí umožnily získat úplnou představu o úloze společnosti PTPN na trhu s palmovým olejem a o úloze ostatních příslušných producentů.

(98) Poté, co indonéská vláda obdržela dopis, v němž byla informována o možném použití článku 28 základního nařízení, poskytla dne 30. června 2019 odpověď na dodatek B pro společnost PTPN. Komise však konstatovala, že odpověď byla poskytnuta dlouho po uplynutí lhůty pro předložení těchto informací (12. března 2019, Komisí byla tato lhůta prodloužena do 14. března 2019) a poté, co se uskutečnila inspekce na místě v prostorách indonéské vlády. Komise se proto domnívala, že podání nebylo předloženo včas, nebylo možné je ověřit a že indonéská vláda nejednala podle svých nejlepších schopností v souladu s článkem 28 základního nařízení.

(99) Jelikož nebyly k dispozici informace obdržené od indonéské vlády, vycházela Komise ve svých zjištěních týkajících se těchto aspektů šetření částečně z dostupných údajů v souladu s článkem 28 základního nařízení.

3.3.3. *Analýza*

(100) Existence napadnutelné subvence je prokázána, jsou-li přítomny tři prvky: a) finanční příspěvek nebo příjmová/cenová podpora; b) výhoda a c) specifičnost (článek 3 základního nařízení) ([15]).

(101) Co se týká prvního prvku, Komise zkoumala, zda soubor opatření přijatých indonéskou vládou vedl k finančnímu příspěvku ve formě poskytování surového palmového oleje indonéským výrobcům vyvážejícím bionaftu ze strany vlády za cenu nižší než přiměřenou podle čl. 3 odst. 1 písm. a) základního nařízení a/nebo zda soubor opatření přijatých indonéskou vládou spadá do kategorie příjmové/cenové podpory odvětví výroby bionafty podle čl. 3 odst. 1 písm. b) základního nařízení.

3.3.3.1. Finanční příspěvek

(102) Komise nejprve zjistila, že všichni vyvážející výrobci pořizují surový palmový olej na domácím trhu od společností ve spojení nebo od společností, které s nimi ve spojení nejsou, za účelem jeho zpracování na rafinovaný bělený dezodorizovaný palmový olej a poté bionaftu.

(103) Podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) druhé odrážky základního nařízení je finanční příspěvek poskytnut, pokud vláda: „pověří soukromý subjekt výkonem jedné nebo více funkcí uvedených v bodech i), ii) a iii), které by jinak byly svěřeny vládě, nebo jejich výkon takovému subjektu nařídí a jejich výkon se v žádném smyslu neliší od jednání obvykle prováděného vládou“. Typ funkcí popsaných v čl. 3 odst. 1 písm. a) bodě iii) základního nařízení nastává tehdy, pokud „vláda dodává zboží nebo poskytuje služby, které nejsou součástí obecné infrastruktury, nebo nakupuje zboží …“. Tato ustanovení odrážejí ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. a) prvního pododstavce bodů iii) a iv) Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a měla by být vykládána a uplatňována v souladu s příslušnou judikaturou WTO.

(104) Panel WTO ve věci USA – vývozní omezení ([16]) rozhodl, že dvě slova „pověřit“ a „usměrnit“ použitá v čl. 1 odst. 1 písm. a) prvním pododstavci bodě iv) Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních vyžadují, aby působení vlády obsahovalo pojetí zmocnění (v případě pověření) nebo příkazu (v případě usměrnění). Odmítl argument USA o „příčině a následku“ a požadoval výslovné souhlasné zmocnění nebo příkaz.

([15]) Pokud jde o podobnou analýzu, viz prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/387 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. L 73, 18.3.2016, s. 1).

([16]) Zpráva panelu, *US – Export Restraints* (WT/DS194/R), rozesláno dne 29. června 2001, bod 8.29.

(105) V další věci ([17]) však Odvolací orgán rozhodl, že nahrazení slov „pověřit“ a „usměrnit“ slovy „zmocnit“ a „přikázat“ je jako norma příliš rigidní. Podle Odvolacího orgánu dochází k „pověření“ v případech, kdy vláda dává odpovědnost soukromému subjektu, a „usměrněním“ se rozumí situace, kdy vláda uplatňuje nad soukromým subjektem svou moc.

(106) V obou případech vláda využívá soukromý subjekt jako zástupce pro realizaci finančního příspěvku a „ve většině případů by se dalo očekávat, že pověření nebo usměrnění soukromého subjektu bude zahrnovat nějakou formu hrozby nebo nucení“. Ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. a) prvního pododstavce bodu iv) Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních současně členům neumožňuje ukládat vyrovnávací opatření na výrobky v případech, kdy „vláda pouze vykonává své obecné regulační pravomoci“ nebo kdy zásah vlády „může, ale nemusí mít konkrétní výsledek vzhledem k daným skutkovým okolnostem a výkonu svobodné volby ze strany aktérů na trhu“. Pověření a usměrnění pak spíše znamená „aktivnější úlohu vlády než pouhé pobízení“.

(107) WTO se mimoto nedomnívá, že „ponechání určité rozhodovací pravomoci soukromému subjektu je nutně v rozporu s pověřením nebo usměrněním tohoto soukromého subjektu […] ([18]). Ačkoliv mohou existovat případy, kdy široká rozhodovací pravomoc soukromého subjektu neumožňuje vyvodit náležitý závěr, že tento soukromý subjekt je pověřen nebo usměrňován (k plnění určitého úkolu), jedná se o skutkovou/důkazní záležitost, kterou je třeba se zabývat individuálně.“

(108) V souladu s těmito rozhodnutími WTO se ne všechna vládní opatření, která mohou přinášet výhody, rovnají finančnímu příspěvku podle článku 3 základního nařízení a čl. 1 odst. 1 písm. a) prvního pododstavce Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Musí existovat důkaz vládní politiky nebo programu na podporu odvětví, které je předmětem šetření (v tomto konkrétním případě odvětví výroby bionafty/biopaliv), formou výkonu pravomoci nad veřejnými či soukromými subjekty nebo předání odpovědnosti těmto subjektům (zde: producentům surového palmového oleje) k tomu, aby odvětví výroby bionafty poskytovaly surový palmový olej za nižší než přiměřenou cenu.

(109) Stručně, příslušná rozhodnutí WTO stanoví, že:

i) rozhodnutí ohledně toho, zda existuje „finanční příspěvek“ podle čl. 1 odst. 1 písm. a) prvního pododstavce Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, by se mělo zaměřit na *povahu* vládního opatření, a nikoli na jeho *účinky* nebo *výsledky* ([19]). Jinými slovy, obecně se uznává, že vlády zasahují na trhu jako *regulační orgány* a že toto má *účinky* na trh i na jeho účastníky. V tomto smyslu může vláda například legitimně uložit vývozní daně za účelem vytvoření příjmů v případě velmi konkurenční komodity na mezinárodních trzích. Uložení vývozních omezení není naopak legitimní, je-li zřejmé, že využití takovéhoto nástroje spolu s jinými mechanismy k udržení komodit na domácím trhu a donucení dodavatelů k prodeji za nižší než tržní ceny je součástí širšího systému navrženého vládou na podporu konkrétního výrobního odvětví nebo souboru výrobních odvětví k zvýšení jejich konkurenceschopnosti. Při posuzování „finančního příspěvku“ je tudíž důležitá povaha vládního opatření, včetně jeho kontextu, předmětu a účelu;

ii) „pověření“ nebo „usměrnění“ zahrnuje výslovné souhlasné zmocnění určené konkrétní straně v souvislosti s určitým úkolem nebo povinností, což se velmi liší od situace, kdy vláda zasahuje na trhu určitým způsobem, což může, ale nemusí mít konkrétní *výsledek* vzhledem k daným skutkovým okolnostem a výkonu svobodné volby ze strany aktérů na tomto trhu. Klíčovou otázkou v souvislosti s pojmy pověření nebo usměrnění je to, zda dotyčné jednání, tj. finanční příspěvek ve formě poskytování zboží za cenu nižší než přiměřenou, lze přičíst vládě nebo zda existuje svobodná volba soukromých subjektů vzhledem k aspektům trhu, jako jsou regulační omezení ([20]);

([17]) Zpráva ve věci WT/DS296/AB/R ze dne 27. června 2005, *United States – Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (DRAMs) from Korea*, body 110 a 111. Podobný přístup byl uplatněn ve zprávě ve věci WT/DS299/R ze dne 17. června 2005, *European Communities – Countervailing Measures on Dynamic Random Access Memory Chips from Korea*, bod 7.25.

([18]) Zpráva ve věci WT/DS296/AB/R ze dne 27. června 2005, *United States – Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (DRAMs) from Korea*, bod 7.38.

([19]) Zpráva panelu, *US – Export Restraints* (WT/DS194/R), rozesláno dne 29. června 2001, body 8.33–8.34.

([20]) Zpráva panelu, *US – Export Restraints*, body 8.29–8.31.

iii) ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. a) prvního pododstavce bodu iv) Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních je v podstatě opatřením proti obcházení, a tudíž zjištění pověření nebo usměrnění vyžaduje, aby vláda přenesla odpovědnost na soukromý subjekt nebo aby uplatňovala nad soukromým subjektem svou moc při realizaci finančního příspěvku. Ve většině případů se očekává, že pověření nebo usměrnění soukromého subjektu zahrnuje nějakou formu hrozby nebo nucení, což může sloužit jako důkaz o pověření nebo usměrnění ([21]). Vlády však mají k uplatňování moci nad soukromým subjektem pravděpodobně k dispozici jiné prostředky, jež mohou být „jemnější“ než příkaz, nebo nemusí zahrnovat stejnou míru nátlaku ([22]);

iv) musí existovat „prokazatelná souvislost“ mezi opatřením vlády a chováním soukromého subjektu ([23]). Neexistuje důvod, proč by se pověření nebo usměrnění ze strany vlády nemělo předpokládat na základě nepřímých důkazů (jako je předpokládané a neformální zmocnění nebo příkaz), jsou-li tyto důkazy průkazné a přesvědčivé ([24]). V tomto ohledu mohou být pro určení existence „finančního příspěvku“ podle čl. 1 odst. 1 písm. a) prvního pododstavce bodu iv) Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (zejména jako nepřímý způsob, jakým vláda poskytuje zboží, jak je uvedeno v bodě iii)) důležité důkazy o záměru vlády podporovat navazující výrobní odvětví (např. prostřednictvím veřejně vyhlášených politik nebo rozhodnutí vlády či jiných vládních opatření), nebo existence jiných opatření vlády, která zajišťují určitý výsledek na trhu (např. omezení vývozu spolu s vládním opatřením, které brání subjektům, na něž se tato omezení vztahují, ve skladování výrobků). Za určitých okolností *může* „usměrnění“ představovat i „pokyn“ vlády ([25]). Existence konkrétních *účinků* na trhu (např. snížení cen) může být rovněž faktorem, který je nutno vzít v úvahu spolu se všemi ostatními dostupnými důkazy, včetně možného předjímání těchto účinků v určité situaci. Podle okolností se může soukromý subjekt rozhodnout, že nebude vykonávat funkci, kterou byl pověřen nebo která mu byla nařízena, navzdory možným nepříznivým důsledkům, které mohou následovat. To však samo o sobě neprokazuje, že soukromý subjekt nebyl pověřen či usměrňován ([26]).

(110) V souladu s touto judikaturou Komise velmi pečlivě přezkoumala povahu zasahování indonéské vlády, tj. zda zásah indonéské vlády zahrnuje pověření nebo usměrňování producentů surového palmového oleje, povahu pověřených subjektů, tj. zda jsou producenti surového palmového oleje soukromými subjekty ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení, a kroky pověřených nebo usměrněných subjektů, tj. zda pověření nebo usměrnění producenti surového palmového oleje poskytovali surový palmový olej indonéskému odvětví výroby bionafty za nižší než přiměřenou cenu, a jednali tudíž jako zástupci indonéské vlády. Komise mimoto ověřila, zda by vykonávaná funkce byla obvykle svěřena vládě, tj. zda je poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou výrobcům bionafty v Indonésii obvyklou činností vlády, a zda se tato funkce v žádném smyslu neliší od jednání obvykle prováděného vládami, tj. zda se vlastní poskytování surového palmového oleje producenty ve skutečnosti liší od toho, co by učinila samotná vláda.

3.3.3.2. Pověření nebo usměrnění producentů surového palmového oleje ze strany indonéské vlády

(111) Vzhledem k judikatuře WTO uvedené ve 104. až 109. bodě odůvodnění Komise nejprve analyzovala, zda je podpora indonéského odvětví výroby bionafty ze strany indonéské vlády skutečně cílem vládní politiky, a nikoli pouze „vedlejším účinkem“ uplatňování obecných regulačních pravomocí. V rámci šetření se zejména zkoumalo, zda zjištěné narušení cen bylo součástí vládních cílů, nebo zda nižší ceny surového palmového oleje byly spíše „neúmyslným“ vedlejším produktem obecné vládní regulace.

(112) Podpory odvětví bionafty je dosaženo řadou opatření, a to především prostřednictvím vývozní daně a dávky uložené na surový palmový olej a fondu na podporu bionafty.

(113) Indonéská vláda zavedla režim vývozní daně ze surového palmového oleje poprvé v roce 1994 a od té doby prošel tento režim řadou významných změn.

([21]) Zpráva Odvolacího orgánu, *US – DRAMS* (WT/DS296/AB/R), rozesláno dne 27. června 2005, bod 116.
([22]) Zpráva Odvolacího orgánu, *US – DRAMS*, bod 115.
([23]) Zpráva Odvolacího orgánu, *US – DRAMS*, bod 112.
([24]) Viz zpráva panelu, *Korea – Commercial Vessels* (WT/DS273/R), rozesláno dne 7. května 2005, bod 7.373.
([25]) Zpráva Odvolacího orgánu, *US – DRAMS* (WT/DS296/A/R), bod 114.
([26]) Zpráva Odvolacího orgánu, *US – DRAMS* (WT/DS296/A/R), bod 124.

(114) Původně měla vývozní daň zabezpečit místní poptávku po kuchyňském oleji a zajistit cenovou stabilitu tohoto oleje. V nařízení 128/PMK.011/2011 bylo cílem chránit domácí dodávky kuchyňského oleje a rozvíjet navazující výrobní odvětví. V právních předpisech se konkrétně uvádělo: „v rámci podpory úsilí odvětví navazujících na odvětví palmového oleje o zvýšení přidané hodnoty navazujících produktů je nutné restrukturalizovat sazbu vývozního cla“.

(115) Indonéský režim vývozní daně prošel od roku 1994 několika změnami, včetně změn minimální ceny surového palmového oleje, při níž se uplatní vývozní daň, změn sazby a změn způsobu výpočtu sazby z procentního podílu prodejních cen na nominální hodnotu. Vývozní daň byla původně zavedena vyhláškou ministerstva financí č. 439/KMK.017/1994. V červenci 1997 se ve vyhlášce č. 300/KMK.01/1997 změnila metodika výpočtu vývozní daně a vývoz surového palmového oleje podléhal dani v rozmezí od 7,5 % do 22,5 % v závislosti na referenční ceně indonéské vlády. V září 2007 byla metodika výpočtu vývozní daně dále revidována vyhláškou č. 94/PMK.011/2007 a vyhláškou č. 128/PMK.011/2011. V posledním nařízení č. 13/2017, které bylo platné v období šetření, stanoví ministerstvo financí progresivní sazbu vývozní daně v rozmezí od 0 USD/t (v případě, je-li mezinárodní cena surového palmového oleje nižší než 750 USD) do 200 USD/t (je-li cena surového palmového oleje vyšší než 1 250 USD).

(116) V období šetření byly podle vyhlášky č. 13/2017 vývozní daně ze surového palmového oleje a ostatních výrobků z palmového oleje vyjádřeny v USD namísto procentního podílu ceny. Indonéská vývozní daň se mimoto uplatní v případě, že referenční cena vlády překročí určitou výši ceny. Jak uvedla indonéská vláda v rámci šetření USA ([27]), „vyšší vývozní ceny vyžadují vyšší celní sazby“. Indonéská vláda v důsledku toho spojila vývozní systém přímo s mezinárodními cenami surového palmového oleje, a nikoli s jinými aspekty, jako jsou objemy výroby nebo dopad na životní prostředí. Z toho vyplývá, že dopady na ceny hrazené vyvážejícími výrobci nejsou náhodné, nýbrž jsou přímým a zamýšleným důsledkem opatření navržených indonéskou vládou ([28]). Podle právních předpisů platných v období šetření použitelná sazba vývozní daně ze surového palmového oleje činila:

Tabulka 1

Vývozní daň ze surového palmového oleje

Rozpětí cen v USD	Nový systém USD/t
< 750	0
750–800	3
800–850	18
850–900	33
900–950	52
950–1 000	74
1 000–1 050	93
1 050–1 100	116
1 100–1 150	144
1 150–1 200	166
1 200–1 250	183
> 1 250	200

Zdroj: podnět

([27]) *US Decision Memorandum for the Preliminary Affirmative Determination of the Countervailing duty Investigation of Biodiesel from the Republic of Indonesia*; zveřejněno 21. srpna 2017, šetření C-560-831, s. 15, pozn. pod čarou č. 95.

([28]) Viz podobný závěr, tamtéž, s. 15.

(117) Jak bylo uvedeno výše, v roce 2015 zavedla indonéská vláda u surového palmového oleje a jeho derivátů rovněž vývozní dávku. Sazba vývozní dávky v období šetření u surového palmového oleje činila 50 USD za tunu a u rafinovaných produktů 30 USD za tunu. Zavedení vývozní dávky se časově shodovalo s obdobím, kdy byly indonéské ceny téměř stejné jako světové ceny. Zavedení vývozní dávky umožňuje výrobcům bionafty nakupovat surový palmový oleje za nižší ceny, než by byly jinak dostupné. Domácí spotřeba v roce 2016 oproti roku 2015 skutečně významně vzrostla (viz tabulka 2).

(118) Řada dokumentů prokazuje, že indonéská vláda výslovně podporovala a rozvíjela odvětví výroby bionafty jako cíl politiky, a zejména usilovala o snížení ceny vstupního materiálu (surového palmového oleje) na domácím trhu, poskytovala tudíž finanční příspěvek pro výrobce bionafty.

(119) Indonéská vláda vydala v této souvislosti veřejná prohlášení, v nichž uvedla, že podpora odvětví bionafty je skutečně cílem nebo jedním z hlavních cílů režimu vývozní daně. Indonéské generální ředitelství pro cla a spotřební daně veřejně prohlásilo, že „cílem vývozních cel je zajistit dostupnost surovin a podpořit růst domácích odvětví navazujících na odvětví palmového oleje“ ([29]). Komise proto vzala na vědomí, že systém vývozní daně byl navržen a uzákoněn právě na podporu navazujících výrobních odvětví, která používají palmový olej, jejichž nedílnou součástí je i výroba bionafty.

(120) Toto zjištění podpořily i jiné veřejné zdroje, které analyzovaly systém vývozní daně zavedený indonéskou vládou. Například WTO ve svém posledním přezkumu obchodní politiky s ohledem na Indonésii dospěla k závěru, že „cíle politiky týkající se vývozních daní z komodit zahrnují stabilizaci cen, podporu rozvoje navazujících zpracovatelských zařízení a snížení míry spotřebovávání neobnovitelných zdrojů při těžbě“. Ve své zprávě WTO dále poznamenala, že „podle orgánů [indonéské vlády] lze vývozní daně z primárních produktů využít k snížení ceny primárních produktů na domácím trhu s cílem zaručit dodávky meziproduktů za ceny nižší, než jsou světové tržní ceny, pro domácí zpracovatelská odvětví. Takto poskytují vývozní daně pobídku k rozvoji domácích výrobních nebo zpracovatelských odvětví s vyšší přidanou hodnotou vývozu.“

(121) Rovněž OECD dospěla k témuž závěru ve své zprávě o hospodářských dopadech vývozních omezení na suroviny z roku 2010 a uvedla, že „vývozní daně z palmového oleje byly v Indonésii a Malajsii uloženy s cílem podpořit rozvoj odvětví bionafty a kuchyňského oleje“, a Evropský parlament konstatoval, že „Indonésie a Thajsko využívají vývozní daně rovněž k snížení ceny palmového oleje resp. rýže na domácím trhu“ ([30]).

(122) Co se týká vývozní dávky, jak je objasněno v 64. až 65. bodě odůvodnění, indonéská vláda uvedla (aniž by byla s to předložit důkazy na podporu tohoto tvrzení), že dávku vybírá za účelem financování fondu OPPF. Komise se však domnívala, že se v podstatě jedná o mechanismus podpory odvětví bionafty. Ačkoliv je působnost fondu OPPF širší než pouze podpora odvětví bionafty, jak je objasněno v 77. bodě odůvodnění, Komise zjistila, že v období šetření to byla hlavní činnost fondu OPPF: naprostá většina peněžních prostředků fondu OPPF byla ve skutečnosti použita na podporu odvětví bionafty.

(123) Vzhledem ke všem výše uvedeným úvahám zastávala Komise názor, že cílem systému vývozních omezení, který zavedla indonéská vláda, je skutečně přímo a nepřímo podporovat odvětví bionafty a že se nejedná pouze o „vedlejší účinek“ uplatňování obecných regulačních pravomocí. Vývozní omezení, která ani zdaleka nepředstavují regulační opatření za účelem výběru státních příjmů, indonéská vláda navrhla, zavedla a sledovala se zvláštním cílem spočívajícím v zachování cen surového palmového oleje na nižší úrovni ve prospěch navazujících výrobních odvětví ([31]).

(124) Kromě systému vývozních omezení zavedeného indonéskou vládou zasahovala indonéská vláda na trhu rovněž s cílem fakticky kontrolovat ceny surového palmového oleje, a to prostřednictvím společnosti PTPN, která je ve vlastnictví státu.

(125) Indonéská vláda tvrdí, že společnost PTPN jedná při prodeji surového palmového oleje na domácím trhu jako racionální hospodářský subjekt a že funguje nezávisle na trhu. Z důkazů, které má Komise k dispozici, však vyplývá, že jednání společnosti PTPN při prodeji surového palmového oleje na domácím trhu je silně ovlivněno indonéskou vládou, která fakticky určuje jeho cenu.

([29]) *Customs and Excise News Magazine*, sv. 47, č. 9, září 2015.
([30]) *Export taxes and other restrictions on raw material and their limitation through free trade agreements: Impact on developing countries*, 2016.
([31]) Obdobně viz rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 ve věci Jindal Saw, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235, bod 117.

(126) Jak již bylo objasněno v 93. až 96. bodě odůvodnění, Komise na úvod podotýká, že společnost PTPN při šetření nespolupracovala a neposkytla požadované informace. Zástupci společnosti PTPN však byli přítomni během inspekce na místě v prostorách indonéské vlády. Při této příležitosti poskytly jak společnost PTPN samotná, tak i indonéská vláda určitá vysvětlení týkající se fungování společnosti PTPN, aniž by však svá tvrzení doložily důkazy. Komise proto ve své analýze vycházela z dostupných údajů.

(127) Komise ověřila informace o státním vlastnictví, jakož i formální indicie vládní kontroly nad společností PTPN. Rovněž analyzovala, zda je kontrola vykonávána účinným způsobem. Za tímto účelem musela Komise vycházet částečně z dostupných údajů, jelikož indonéská vláda a společnost PTPN odmítly předložit důkazy o rozhodovacím procesu v rámci struktur společnosti PTPN.

(128) PTPN je skupina společností zcela ve vlastnictví státu, která vyrábí různé komodity, včetně surového palmového oleje. Komise mimoto zjistila, že indonéská vláda společnost PTPN přímo ovládá. Během inspekce na místě indonéská vláda a společnost PTPN objasnily, že indonéská vláda jmenuje všechny orgány společnosti. Indonéská vláda a společnost PTPN konkrétně uvedly, že:

a) indonéská vláda přímo jmenuje celé představenstvo společnosti PTPN;

b) představenstvo podléhá dohledu ze strany „rady komisařů“, kterou rovněž jmenuje výhradně indonéská vláda, a

c) všechny orgány společnosti jsou podřízeny indonéské vládě.

(129) Kromě výše uvedených skutečností šetření rovněž prokázalo, že představenstvo nese odpovědnost za veškerá příslušná rozhodnutí přijatá skupinou společností PTPN, včetně rozhodnutí o cenové strategii při prodeji surového palmového oleje, jakož i přijímání nabídek na surový palmový olej v rámci aukčního systému, který je blíže popsán v 132. bodě odůvodnění. Na základě výše popsaného systému správy a řízení společnosti proto dospěla Komise k závěru, že indonéská vláda účinně usměrňuje celý rozhodovací proces společnosti PTPN, má na něj tudíž rozhodující vliv.

(130) Na základě dostupných informací proto Komise dospěla k závěru, že společnost PTPN je pod kontrolou indonéské vlády.

(131) V rámci šetření byly dále získány důkazy, že indonéská vláda vykonává účinnou kontrolu nad společností PTPN při stanovování a schvalování cen surového palmového oleje a že společnost PTPN určuje ceny surového palmového oleje na indonéském domácím trhu.

(132) Společnost PTPN organizuje každodenní aukce surového palmového oleje. Aby společnosti získaly přístup k on-line platformě, musí se zaregistrovat. Z důkazů získaných v průběhu šetření vyplývá, že jediný požadavek, který musí společnosti splnit za účelem registrace, má finanční povahu, aby byla zaručena jejich solventnost. Komise vyvodila závěr, že cena, za kterou je surový palmový olej prodáván na těchto aukcích, je stanovena indonéskou vládou a neodráží nenarušené tržní podmínky.

(133) Komise tento názor zastávala kvůli rozhodovacímu procesu společnosti PTPN. Indonéská vláda zejména objasnila, že před zahájením denního nabídkového řízení určí společnost PTPN pro daný den „cenovou představu“. Komise však ověřila, že společnost PTPN nemá povinnost odmítnout nabídky nižší, než je „cenová představa“. Je-li cena nabídnutá potenciálním kupujícím nižší než „cenová představa“, je záležitost postoupena představenstvu, které může rozhodnout o přijetí nabídky. Komise během inspekce na místě potvrdila, že takovéto nabídky jsou pravidelně přijímány. Skutečnost, že rozhodnutí o cenách přijímá představenstvo společnosti PTPN, v němž je zastoupena pouze indonéská vláda, každopádně naznačuje, že indonéská vláda vykonává účinnou kontrolu nad společností PTPN a jejím jednáním v souvislosti s rozhodnutími o stanovení cen.

(134) Vzhledem ke skutečnosti, že představenstvo společnosti PTPN jmenuje indonéská vláda a že je podřízeno indonéské vládě, dospěla Komise k závěru, že indonéská vláda ve skutečnosti stanoví cenu surového palmového oleje na domácím trhu.

(135) Šetření rovněž prokázalo, že v důsledku této účinné kontroly ze strany indonéské vlády nejedná společnost PTPN jako racionální hospodářský subjekt na trhu. Na základě dostupných informací se zdá, že společnost PTPN byla kvůli dodržování příkazů indonéské vlády v minulých letech ztrátová. Jakýkoli racionálně jednající hospodářský subjekt by maximalizoval svůj zisk místo toho, aby byl ztrátový, což platí o to více pro racionálně jednající hospodářský subjekt s takovýmto stěžejním významem na trhu se surovým palmovým olejem.

(136) Šetření rovněž prokázalo, že uložením vývozní daně a vývozní dávky na surový palmový olej staví indonéská vláda společnost PTPN do situace, která není z ekonomického hlediska racionální a která ji nutí prodávat surový palmový olej na domácím trhu za nižší cenu, než by mohla získat v případě, že by se tato vývozní omezení neexistovala. Společnost PTPN je proto zbavena možnosti racionální volby a je nucena plnit cíl politiky, který vývozní daň a dávka sleduje.

(137) Na základě všech výše uvedených skutečností dospěla proto Komise k závěru, že společnost PTPN je veřejnoprávním subjektem ([32]). Z dostupných důkazů vyplývá, že společnost PTPN vykonává při prodeji surového palmového oleje na trhu vládní funkce, a tyto důkazy naznačují, že cena, kterou mají dodržovat všichni ostatní dodavatelé surového palmového oleje na trhu, je důsledně a systematicky dodržována. Jak je uvedeno v 142. bodě odůvodnění, šetření skutečně prokázalo, že žádný dodavatel surového palmového oleje pro vyvážející výrobce neprodával za ceny vyšší, než byla cena stanovená společností PTPN. Toto stanovování ceny je v souladu s oblastí působností a obsahem politik indonéské vlády týkajících se odvětví surového palmového oleje a bionafty. Jelikož dodavatelé surového palmového oleje neposkytli dostatek informací prokazujících opak, dospěla Komise k závěru, že své ceny přizpůsobovali cenám stanoveným společností PTPN, aby plnili udávané cíle politiky spočívající v udržování ceny surového palmového oleje na uměle nízké úrovni.

(138) Pokud by se společnost PTPN považovala za soukromý subjekt, stejné důkazy by každopádně naznačovaly, že společnost PTPN byla přinejmenším pověřena nebo usměrněna indonéskou vládou, aby stanovovala ceny surového palmového oleje na uměle nízké úrovni, ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení.

(139) Ze šetření rovněž vyplynulo, že denní tržní cena surového palmového oleje na domácím trhu přesně odráží přiřknutou cenu na denních aukcích společnosti PTPN.

(140) Komise zjistila, že údaje o nabídkovém řízení jsou veřejně dostupné všem společnostem zaregistrovaným v informačním systému společnosti PTPN bez ohledu na to, zda se zúčastnily jednotlivých nabídkových řízení a zda byly jejich nabídky úspěšné. Komise mohla ověřit, že společnost PTPN zveřejňuje výsledek denního nabídkového řízení na své on-line platformě vždy v 15:30 h v den konání nabídkového řízení a že uvádí přesnou přiřknutou jednotkovou cenu surového palmového oleje.

(141) Všichni vyvážející výrobci potvrdili, že vedou každodenní jednání o koupi surového palmového oleje s dodavatelem, který není ve vlastnictví státu, a že se tato jednání obvykle uskutečňují, jakmile jsou známy výsledky nabídkových řízení společnosti PTPN, a že počáteční cenou při jednání jsou denní ceny společnosti PTPN. Vyvážející výrobci rovněž vysvětlili, že cenové rozdíly mezi cenami společnosti PTPN a cenou sjednanou s nezávislým dodavatelem surového palmového oleje jsou zapříčiněny převážně rozdílnými náklady na logistiku. Vyvážející výrobci v této souvislosti uvedli, že se nabídková řízení společnosti PTPN týkají zejména dodávek v provincii Dumai (na ostrově Sumatra) a Belawan, což jsou z hlediska logistiky ideální místa. Ostatní nezávislí dodavatelé se mohou nacházet ve vzdálenějších oblastech, například na ostrově Borneo, a náklady na logistiku jsou tudíž vyšší. Vyvážející výrobci proto objasnili, že cena společnosti PTPN zohledňuje úpravu o náklady na dopravu.

(142) Komise mohla ověřit, že jednotková cena, kterou vyvážející výrobci platili producentům surového palmového oleje, kteří nejsou ve vlastnictví státu, byla v období šetření vždy stejná jako cena společnosti PTPN pro daný den, nebo nižší.

(143) Na základě všech dostupných důkazů vyvodila proto Komise závěr, že všichni nezávislí dodavatelé surového palmového oleje v Indonésii bez ohledu na velikost fakticky přizpůsobují své ceny denním cenám společnosti PTPN a že případná odchylka od této ceny vyplývá především z nákladů na logistiku.

(144) V judikatuře WTO je pojem usměrnění soukromého objektu vymezen jako výkon pravomoci vlády nad soukromým subjektem. Odvolací orgán ve věci Spojené státy – vyrovnávací clo na DRAMS uvedl, že usměrnění skutečně znamená výkon pravomoci vlády, avšak rovněž objasnil, že by omezený výklad pojmu „usměrnění“ na „příkaz“ byl příliš úzký, jelikož „(…) vlády mají k uplatňování moci nad soukromým subjektem pravděpodobně k dispozici jiné prostředky. Některé z těchto prostředků mohou být jemnější než ‚příkaz‘, nebo nemusí zahrnovat stejnou míru nátlaku.“

([32]) WT/DS379/AB/R (*US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), zpráva Odvolacího orgánu ze dne 11. března 2011, DS 379, bod 318. Viz také WT/DS436/AB/R (*US – Carbon Steel (India)*), zpráva Odvolacího orgánu ze dne 8. prosince 2014, body 4.9–4.10, 4.17–4.20, a WT/DS437/AB/R (*United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*), zpráva Odvolacího orgánu ze dne 18. prosince 2014, bod 4.92 a zpráva Odvolacího orgánu, *United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*, WT/DS437/AB/RW, přijatá dne 16. července 2019, bod 5.96.

(145) Komise se domnívala, že zavedením transparentního mechanismu stanovování cen uplatňuje indonéská vláda jemnější prostředky usměrňování indonéských dodavatelů surového palmového oleje, na něž odkazuje Odvolací orgán. Na základě dostupných důkazů se Komise domnívala, že zveřejňováním denní jednotkové ceny surového palmového oleje stanoví indonéská vláda účinně maximální cenu, za kterou bude komodita prodávána v daný den. Stávající transparentnost na trhu umožňuje kupujícím přizpůsobovat své chování v praxi tím, že nenakoupí surový palmový olej od dodavatelů, kteří požadují vyšší cenu, než je cena stanovená indonéskou vládou.

(146) Ze šetření rovněž vyplynulo, že z hlediska vyjednávací síly je trh značně nevyvážený ve prospěch odběratelů surového palmového oleje. Trh se surovým palmovým olejem je ve skutečnosti spíše roztříštěný, kdy 40 % nabídky pochází od jednotlivých zemědělců, mezi 6 % až 9 % od společnosti PTPN a zbývající část od „větších" dodavatelů (v porovnání s jednotlivými zemědělci), kteří však mají menší podíly na trhu. Na rozdíl od toho jsou (zejména pokud jde o odvětví bionafty) odběrateli větší podniky, které potřebují významné objemy surovin, přičemž tuto potřebu nemohou obvykle uspokojit interními dodávkami. V této souvislosti bude mít každý odběratel značnou míru kupní síly, takže může odolat snaze svého dodavatele požadovat vyšší cenu, než je cena stanovená indonéskou vládou. Komise proto dospěla k závěru, že transparentním sdělováním denních cen surového palmového oleje stanoví indonéská vláda prostřednictvím společnosti PTPN účinně maximální denní ceny surového palmového oleje v Indonésii. Tato referenční cena představuje pokyn pro dodavatele surového palmového oleje, aby prodávali surový palmový olej v Indonésii v souladu se sledovanými veřejnými cíli.

(147) Komise se navíc domnívala, že uložením vývozní daně a vývozní dávky na surový palmový olej staví indonéská vláda producenty surového palmového oleje do situace, která není z ekonomického hlediska racionální a která je nutí prodávat zboží na domácím trhu za nižší cenu, než by mohli získat v případě, že by se tato vývozní omezení neuplatňovala. Jsou proto zbaveni možnosti racionální volby a jsou nuceni plnit cíl politiky, který vývozní daň a dávka sleduje.

(148) Ačkoli v období šetření daň splatná nebyla, vývozní dávka se odváděla. To mělo za následek, že dodavatelé surového palmového oleje byli ve svém chování omezeni, jelikož uložením této dávky indonéská vláda účinně omezuje svobodu jednání dodavatelů surového palmového oleje tím, že fakticky omezuje jejich obchodní rozhodnutí, za jakou cenu a kde mají svůj produkt prodat. Pokud by vývozní dávka neexistovala, producenti surového palmového oleje, kteří by jednali racionálně, by se snažili maximalizovat svůj zisk, a to prodejem ještě větších objemů surového palmového oleje na vývozním trhu místo jeho prodeje na domácím trhu.

(149) Uložením těchto omezení proto indonéská vláda brání dodavatelům surového palmového oleje v dosažení maximálního příjmu, který by byli schopni získat v případě, že by vývozní dávka uložena nebyla.

(150) V souladu se závěrem Odvolacího orgánu ve věci Spojené státy – Vyrovnávací clo na DRAMS zastávala Komise názor, že indonéská vláda usměrňuje dodavatele surového palmového oleje ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. a) prvního pododstavce bodu iv) Dohody o subvencích a vyrovnávacích clech. V daném případě Odvolací orgán dospěl k závěru, že „z abstraktního hlediska může být obtížné přesně určit, které druhy opatření vlády představují pověření a usměrnění, a které nikoli. Konkrétní označení použité k popisu opatření vlády není nutně podstatné. Jak uznává Korea, za určitých okolností může ‚usměrnění' představovat i ‚pokyn' vlády. Ve většině případů se očekává, že pověření nebo usměrnění soukromého subjektu zahrnuje nějakou formu hrozby nebo nucení, což může sloužit jako důkaz o pověření nebo usměrnění. Určení pověření nebo usměrnění bude záviset na konkrétních skutkových okolnostech případu." V tomto případě Komise na základě dostupných důkazů dospěla k závěru, že indonéská vláda vytvořila systém, který dodavatele vybízí k prodeji surového palmového oleje za určitou cenu, čímž je usměrňuje, aby tak učinili. Jak je objasněno v 168. až 169. bodě odůvodnění, Komise zjistila, že cena zveřejňovaná společností PTPN představuje maximální cenu na domácím trhu v Indonésii, kterou se fakticky řídí všichni producenti surového palmového oleje a výrobci bionafty na trhu. Pokud jde o požadavek týkající se určitého zapojení vlády, je třeba připomenout, že společnost PTPN je veřejnoprávní subjekt, a její činnost proto lze pokládat za činnost indonéské vlády na trhu, a činnost společnosti PTPN jednoznačně potvrzuje „prokazatelnou souvislost" mezi politikou a jednáním dotčených soukromých subjektů, které při provádění politiky působí jako zástupci indonéské vlády.

(151) Prostřednictvím těchto opatření proto indonéská vláda pobízí dodavatele surového palmového oleje k zachování produkce surového palmového oleje v Indonésii, jelikož nemohou prodávat za lepší ceny, které by v Indonésii existovaly, pokud by opatření nebyla zavedena.

(152) V tomto smyslu jsou producenti vstupů indonéskou vládou „pověřeni“ nebo „usměrňováni“, aby poskytovali zboží domácím uživatelům surového palmového oleje, a zejména výrobcům bionafty, za cenu nižší než přiměřenou. Producentům surového palmového oleje je dávána odpovědnost za vytvoření domácího trhu v Indonésii s uměle nízkými cenami.

(153) Jinými slovy, když indonéská vláda uplatňuje popsaný soubor opatření, ví, jak producenti surového palmového oleje na tato opatření zareagují a jaké důsledky z toho vyplynou. Komise nalezla rovněž důkazy, že indonéská vláda aktivně zasahuje na trhu se surovým palmovým olejem, aby soukromé dodavatele surového palmového oleje vybízela k dodržování mandátu, který jim byl uložen. V jednom tiskovém článku je například uvedeno, že „indonéská vláda nadále podporuje udržitelné obhospodařování plantáží palmy olejné, a to vyplacením částky ve výši 6,35 miliardy IDR do fondů pro opětovnou výsadbu určených pro 135 partnerských drobných zemědělců v Asii“. V tomto článku generální ředitel fondu OPPF uvedl: „Odvětví palmy olejné je přední odvětví, které významně přispívá k indonéské ekonomice. Po 25 letech musíme odvětví palmového oleje oživit a zajistit vysokou produktivitu podle potřeb průmyslu, udržitelný rozvoj a lepší životní podmínky pro drobné zemědělce a komunity.“ ([33]) Toto tvrzení jednoznačně prokazuje, jak indonéská vláda podporuje producenty surového palmového oleje v podstatě ve prospěch výrobců bionafty.

(154) V jiném tiskovém článku se mimoto uvádí, že „Indonésie v současnosti provádí subvencovaný program opětovné výsadby palem ve prospěch drobných zemědělců s cílem zvýšit výnosy, aniž by se zvětšila velikost plantáží. Cílem vlády je do roku 2025 nově osadit 2,4 milionu hektarů plochy používané k pěstování palmy olejné“ ([34]), což dále naznačuje, jak indonéská vláda subvencuje producenty surového palmového oleje, aby je přiměla dodržovat cíle politiky.

(155) Ačkoliv dodavatel surového palmového oleje může v reakci na vývozní daně a jiná omezující opatření svou domácí produkci mírně snížit, tato produkce nebyla zastavena, ani se významně nesnížila. Indonéská produkce surového palmového oleje naopak vyjma roku 2015 trvale rostla o více než 5 % ročně a v roce 2018 dosáhla 41 500 MT. V této souvislosti tiskový článek uvádí, že „kromě zajištění rovnováhy veřejných financí má program B20 podpořit rovněž domácí spotřebu palmového oleje díky poklesu cen v tomto roce“ ([35]), což dokládá, že indonéská vláda podporuje dodavatele surového palmového oleje tím, že uměle zvyšuje jejich tržby, s cílem zaručit, aby plnili mandát, který jim byl uložen.

(156) Komise vyvodila závěr, že to je důsledkem pověření a usměrnění producentů surového oleje ze strany indonéské vlády, aby poskytovali surový palmový olej za cenu nižší než přiměřenou.

(157) V tomto ohledu zastávala Komise názor, že pouhá skutečnost, že vývozní daně a/nebo dávky jako takové nejsou v čl. 3 odst. 1 písm. a) základního nařízení výslovně zmíněny, nevylučuje, že mohou mít povahu finančního příspěvku, a proto spadají do definice subvence podle základního nařízení a Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Komise předložila četné důkazy ohledně toho, že vývozní daň a dávka u surového palmového oleje byly použity jako nástroj k nucení producentů surového palmového oleje, aby plnili cíle státní politiky, a to způsobem, který představuje napadnutelnou subvenci, jak je vymezena v čl. 3 odst. 1 písm. a) základního nařízení.

3.3.3.3. Pověření nebo usměrnění soukromých subjektů ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení

(158) Komise poté posoudila, zda jsou producenti surového palmového oleje v Indonésii soukromými subjekty, které jsou pověřeny nebo usměrněny indonéskou vládou ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení.

(159) Šetření prokázalo, že kromě společnosti PTPN jsou všichni producenti surového palmového oleje v Indonésii buď nezávislými zemědělci, nebo soukromými podniky, které nejsou ve spojení s indonéskou vládou. Nezávislí producenti surového palmového oleje představují více než 90 % trhu a všichni vyvážející výrobci pořizovali část potřebného surového palmového oleje u těchto producentů.

([33]) https://www.asianagri.com/en/medias/media/press-release/indonesian-oil-palm-estate-fund-agency-bpdpks-handed-the-idr-6-75-billion-of-replanting-fund-to-asian-agri-s-smallholders

([34]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-palmoil/palm-oil-watchdog-to-create-separate-standards-for-smallholders-indonesia-director-idUSKCN1SU1DL

([35]) https://www.theborneopost.com/2018/11/18/indonesia-boosts-domestic-palm-oil-consumption-as-currency-pressures-mount/

(160) Komise se proto domnívala, že na základě dostupných informací jsou všichni producenti surového palmového oleje soukromými subjekty, které byly indonéskou vládou ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení pověřeny, aby poskytovaly surový palmový olej za cenu nižší než přiměřenou.

3.3.3.4. Dodávky surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou

(161) V dalším kroku Komise ověřila, zda producenti surového palmového oleje skutečně provádějí politiku indonéské vlády týkající se poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou. To si vyžádalo podrobnou analýzu vývoje trhu v Indonésii ve srovnání s vhodným měřítkem.

(162) Prostřednictvím souboru opatření pobízela indonéská vláda producenty surového palmového oleje k prodeji na místním trhu za nižší ceny, než by tomu bylo jinak, tj. pokud by tato opatření neexistovala, producenti by surový palmový olej vyváželi za mnohem vyšší světovou tržní cenu, nebo by jednoduše svou nabídku a ceny přizpůsobili tržním omezením.

(163) Komise se rovněž domnívala, že bez ohledu na skutečnost, že indonéská vláda tvrdí, že cena, kterou společnost PTPN stanoví za svůj surový palmový olej, je spravedlivá, jelikož cenová představa je založena na malajsijském cenovém indexu surového palmového oleje, jsou ceny na domácím trhu v Indonésii nižší než tržní ceny. Za účelem vyvození tohoto závěru porovnala Komise ceny surového palmového oleje na domácím indonéském trhu s malajsijskými cenami. Výsledek tohoto porovnání ukázal, že ceny surového palmového oleje na domácím indonéském trhu jsou podstatně nižší než malajsijské ceny surového palmového oleje a průměrná cena surového palmového oleje v období šetření v Indonésii činila 540 USD za tunu oproti 599 USD za tunu v Malajsii.

(164) Indonéská vláda v této souvislosti ve své odpovědi na dotazník poskytla historické údaje týkající se vývoje cen surového palmového oleje na domácím trhu v porovnání s mezinárodními cenami.

(165) Komise neověřila metodiku úpravy ceny CIF, kterou indonéská vláda použila k sestavení výše uvedené tabulky. Poskytnuté údaje však jasně naznačují, že ceny na indonéském domácím trhu jsou soustavně nižší než mezinárodní tržní ceny, a to i v případě, že by použitá metodika byla pro indonéskou vládu příznivá.

(166) Podobné zjištění lze získat rovněž srovnáním vývoje cen surového palmového oleje na domácím trhu v období šetření s vývojem ceny surového palmového oleje, který je vyvážen z Indonésie.

(167) Ceny surového palmového oleje na indonéském domácím trhu byly podle informací poskytnutých indonéskou vládou v období šetření trvale přibližně o 10 % nižší než indonéské vývozní ceny surového palmového oleje podle indonéské vývozní statistiky.

(168) Co se týká cen surového palmového oleje, které účtují dodavatelé, jež nejsou ve vlastnictví státu, šetření rovněž ukázalo, že se veškeré nákupy surového palmového oleje v Indonésii uskutečňují za denní ceny společnosti PTPN, které jsou upraveny o náklady na dopravu. Zejména u spotových nákupů představovala cena společnosti PTPN fakticky maximální cenu surového palmového oleje pro daný den. Toto zjištění potvrdily informace, které vyvážející výrobci uvedli ve svých odpovědích na dotazník. Komise ověřila řadu transakcí a u všech zjistila, že cena za jednotku uhrazená příslušnému nezávislému dodavateli byla stejná jako denní cena společnosti PTPN, nebo nižší. V žádné z ověřených transakcí nezjistila Komise cenu vyšší, než byla cena PTPN pro daný den.

(169) Komise se tudíž domnívala, že jednání indonéské vlády usměrňuje dodavatele surového palmového oleje, aby poskytovali surový palmový olej za cenu nižší než přiměřenou mimo jiné výrobcům bionafty, a to stanovením fakticky maximální ceny na indonéském domácím trhu se surovým palmovým olejem.

3.3.3.5. Funkce, které by byly obvykle svěřeny vládě, a jednání, které se v žádném smyslu neliší od jednání obvykle prováděného vládou

(170) Co se týká kritéria „obvyklého svěření“, jež panel dosud blíže neobjasnil, Komise se domnívala, že poskytování surovin nacházejících se v dané zemi vnitrostátním společnostem je funkce, která je obvykle svěřena vládě. Podle obecného mezinárodního práva mají státy svrchovanost nad svými přírodními zdroji. Ačkoliv mají sice značnou rozhodovací pravomoc ohledně organizace využívání svých přírodních zdrojů, jejich svrchovanost je obvykle převedena na regulační vládní pravomoc. V tomto ohledu není podstatné, zda by vláda tuto funkci prováděla obvykle. Komise proto konstatovala, že poskytování surového palmového oleje nacházejícího se na indonéské půdě indonéskému odvětví výroby bionafty představuje funkci, která je obvykle svěřena vládě.

(171) Pokud jde o kritérium „v žádném smyslu se neliší“, Komise uvedla, že tato formulace pochází ze zprávy z roku 1960, kterou vydal panel pro přezkum podle článku XVI:5 a ve které byla použita podobná formulace ve vztahu k odvodům producentů, které byly považovány za odvody, jež se v žádném smyslu neliší od jednání vlády v oblasti daní a subvencí. V této souvislosti vyžaduje zmíněné kritérium kladné zjištění ohledně toho, že poskytování zboží pověřenými soukromými subjekty se v žádném smyslu neliší od hypotézy, že toto zboží poskytla samotná vláda. Komise má za to, že tomu tak je. Místo poskytování vstupů přímo odvětví výroby bionafty za účelem dosažení cílů veřejné politiky indonéské vlády týkajících se podpory rozvoje odvětví výroby bionafty, včetně jeho vývozního potenciálu, vybízí indonéská vláda prostřednictvím souboru opatření soukromé subjekty k tomu, aby tak činily jejím jménem. Nakolik toto poskytování zboží ze strany vlády zahrnuje výdaje (např. poskytování subvencí na vstupy nebo vzdání se příjmů poskytováním zboží za cenu nižší než přiměřenou), je třeba toto jednání chápat jako funkce, které jsou obvykle svěřeny vládě ([36]).

3.3.3.6. Závěr

(172) Na základě výše uvedených skutečností došla Komise k závěru, že soubor opatření přijatých indonéskou vládou vede k finančnímu příspěvku ve formě poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou ze strany vlády pro indonéské vyvážející výrobce bionafty ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení.

3.3.3.7. Cenová nebo příjmová podpora

(173) Kromě výše uvedených skutečností se Komise z níže uvedených důvodů domnívala, že soubor opatření přijatých indonéskou vládou, která zasahuje na trhu se surovým palmovým olejem, může představovat rovněž cenovou a příjmovou podporu, kterou indonéská vláda poskytuje indonéským výrobcům bionafty ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) základního nařízení.

(174) Kategorie „finanční příspěvek“ / „příjmová nebo cenová podpora“ se vzájemně nevylučují. Odvolací orgán ve skutečnosti potvrdil, že „rozsah vládních opatření, která mohou poskytovat subvence [v rámci „finančního příspěvku“], je dále rozšířen o pojem „příjmová nebo cenová podpora“ v čl. 1 odst. 1 písm. a) druhém pododstavci“ ([37]). Tento výklad je rovněž v souladu s předmětem a účelem Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, tj. „zvýšit a zlepšit disciplíny GATT týkající se používání subvencí i vyrovnávacích opatření“ ([38]). Zjištění, že určité opatření představuje finanční příspěvek, proto nebrání tomu, aby se stejné opatření pokládalo i za příjmovou nebo cenovou podporu. Podobně může v případě zjištění, že určité opatření nesplňuje nezbytné požadavky, aby se považovalo za pověření nebo usměrnění ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení, toto spadat do širší kategorie příjmové nebo cenové podpory podle čl. 3 odst. 1 písm. b) základního nařízení.

(175) Pojem „příjmová nebo cenová podpora“ má svůj původ v článku XVI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (GATT), na nějž odkazuje ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. b) základního nařízení. Článek XVI GATT odkazuje na „jakoukoli podporu, včetně jakékoli formy příjmové nebo cenové podpory, jež způsobuje přímo nebo nepřímo zvýšení vývozu jakéhokoli výrobku z území, nebo snížení dovozu jakéhokoli výrobku na území“. V tomto smyslu představuje příjmová nebo cenová podpora jinou formu subvencování ([39]).

(176) Pojem „jakákoli forma“ naznačuje široký rozsah této kategorie v tom smyslu, že zahrnuje veškeré formy zvolené vládou, které vedou k poskytování příjmové nebo cenové podpory. V tomto smyslu slovníkový význam pojmu „forma“ odkazuje na „jeden z různých projevů, v nichž existuje nebo se objevuje; druh, typ nebo variantu“, tedy „způsob, metodu, postup“ ([40]). „Jakákoli forma“ tudíž zahrnuje jakýkoli postup nebo způsob, jímž vláda poskytuje komukoli příjmovou nebo cenovou podporu ([41]).

([36]) Viz zpráva panelu, *United States – Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (Drams) from Korea*, WT/DS296, ze dne 21. února 2005, pozn. pod čarou č. 57 („[D]omníváme se, že by se odkaz na funkce ‚obvykle svěřené vládě‘ měl chápat v tom smyslu, že zahrnuje funkce v oblasti daní a výdajů. (…) Pokud úvěry a restrukturalizační opatření zahrnují daně nebo výdaje, mohou spadat do oblasti působnosti tohoto ustanovení.“)

([37]) Zpráva Odvolacího orgánu, *United States – Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada*, WT/DS257/AB/R, přijatá dne 17. února 2004, DSR 2004: II, s. 571, bod 52.

([38]) Zpráva Odvolacího orgánu, *United States – Countervailing Duties on Certain Corrosion-Resistant Carbon Steel Flat Products from Germany*, WT/DS213/AB/R a Corr.1, přijatá dne 19. prosince 2002, DSR 2002:IX, s. 3779, bod 73, pozn. pod čarou č. 65.

([39]) Viz stanovisko generálního advokáta Van Gervena ze dne 7. března 1989 ve věci Fediol v. Komise, C-70/87, ECLI:EU:C:1989:110, pozn. pod čarou č. 33.

([40]) Oxford English Dictionary online, body I.5.b a I.10.

([41]) Panel GATT pro subvence a státní obchodování, zpráva o subvencích, L/1160, ze dne 23. března 1960 (panel se shodl na tom, že „systém, v jehož rámci vláda přímými či nepřímými metodami udržuje takovouto cenu prostřednictvím nákupů a dalšího prodeje se ztrátou, představuje subvenci“).

(177) „Podpora“ označuje „opatření přispívající k úspěchu či zachování hodnoty něčeho“ ([42]). Pojem „podpora“ se často používá v souvislosti se zemědělstvím jako pojem odkazující na vládní podpůrné programy ([43]). Význam pojmu „podpora“ v čl. 1 odst. 1 písm. b) základního nařízení tudíž odkazuje na opatření vlády, které přispívá k úspěchu či zachování hodnoty cen nebo příjmů kohokoli.

(178) Komise uznává, že jakékoli opatření vlády může mít nahodilé vedlejší účinky náhodné velikosti na příjmy kohokoli nebo může vést k cenám, které jsou nějak podporovány ([44]). Aby tato podpora spadala do oblasti působnosti čl. 3 odst. 1 písm. b) základního nařízení, musí existovat prokazatelná souvislost mezi opatřeními vlády a výslednými účinky v podobě příjmové nebo cenové podpory kohokoli. Tato souvislost by měla být zjištěna na základě veškerých dostupných důkazů, včetně povahy, návrhu a očekávaného fungování opatření přijatých vládou.

(179) Odkaz „ve smyslu článku XVI GATT 1994“ znamená veškeré formy příjmové nebo cenové podpory, které přímo či nepřímo zvyšují vývoz „jakéhokoli výrobku“ z území členského státu WTO, nebo snižují dovoz tohoto výrobku na jeho území. Tento účinek, potenciální nebo skutečný, se výslovně předpokládá v článku XVI:1 dohody GATT 1994: „… včetně jakékoli formy příjmové nebo cenové podpory, jež způsobuje přímo nebo nepřímo zvýšení vývozu jakéhokoli výrobku z území, nebo snížení dovozu na území“.

(180) Ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. b) základního nařízení podobně jako ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. b) Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních tudíž zahrnuje vládní opatření v jakékoli formě, která vedou k poskytování příjmové nebo cenové podpory komukoli nebo jejichž potenciálním nebo skutečným účinkem ([45]) je zvýšení vývozu jakéhokoli výrobku z území členského státu WTO, nebo snížení dovozu tohoto výrobku na jeho území.

(181) V souladu s tímto výkladem analyzovala Komise kromě posouzení toho, zda lze soubor opatření přijatých indonéskou vládou charakterizovat jako „finanční příspěvek“, i to, zda lze soubor opatření indonéské vlády charakterizovat také jako příjmovou nebo cenovou podporu spadající do oblasti působnosti čl. 3 odst. 1 písm. b) základního nařízení. V rámci této analýzy Komise nejprve zkoumala, zda indonéská vláda zamýšlí podporovat vytvoření a rozvoj odvětví výroby bionafty; za druhé, jaký druh opatření přijala indonéská vláda na podporu odvětví výroby bionafty, a za třetí, zda se tato opatření považují za „jakoukoli formu příjmové/cenové podpory“ ve smyslu článku XVI dohody GATT 1994. Komise proto posoudí to, zda bylo deklarovaným cílem politiky indonéské vlády podporovat rozvoj odvětví bionafty, nástroje, které vláda za tímto účelem použila, a to, zda tyto nástroje či opatření indonéské vlády lze charakterizovat jako příjmovou nebo cenovou podporu ve smyslu článku XVI GATT 1994.

a) ***Záměr indonéské vlády podporovat domácí odvětví výroby bionafty jako cíl veřejné politiky***

(182) Indonéská vláda prostřednictvím nařízení prezidenta č. 66/2018 zavedla výslovnou politiku podpory rozvoje domácího odvětví výroby bionafty. Některá veřejná prohlášení indonéské vlády, která již byla uvedena v 119. bodě odůvodnění, naznačují, že indonéská vláda hodlá kontrolovat ceny surového palmového oleje ve prospěch výrobců bionafty: „Cíle politiky týkající se vývozních daní z komodit zahrnují stabilizaci cen, podporu rozvoje navazujících výrobních zařízení (…)“ nebo „cíle vývozních daní mají zajistit dostupnost surovin a podporovat růst domácích výrobních odvětví navazujících na odvětví palmového oleje“.

(183) Komise nalezla rovněž důkazy prokazující, že indonéská vláda uplatňovala v průběhu let jednoznačnou politiku posílení a podpory rozšiřování odvětví bionafty. V tiskovém článku generální ředitel pro energii z obnovitelných zdrojů uvedl, že cílem Indonésie je zavést od 1. září 2018 povinné používání paliv, do nichž je přimíchána bionafta, pro všechna vozidla a těžké stroje. Ve zmíněném tiskovém článku dále uvedl, že „indonéské čerpací stanice nebudou moci prodávat nemíchanou motorovou naftu, jakmile budou platit nová pravidla“, a dodal, že

([42]) Oxford English Dictionary online, bod I.3.b.
([43]) Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, čl. 15.4 („… zda došlo k vyšší zátěži u vládních podpůrných programů“); viz rovněž Dohoda o zemědělství, článek 6 a přílohy II a III („domácí podpora“).
([44]) Zpráva panelu, *China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-Rolled Electrical Steel from the United States*, WT/DS414/R a Add.1, přijatá dne 16. listopadu 2012, potvrzená zprávou Odvolacího orgánu ve věci WT/DS414/AB/R, DSR 2012:XII, s. 6369, bod 7.86.
([45]) „Potenciální“ účinek odkazuje na účinky, které přirozeně vyplývají z celkové architektury, návrhu a struktury opatření, aniž by byly nutné „zjištěné“ nebo skutečné účinky na trhu.

„společnostem, u nichž bude zjištěno, že prodávají nemíchaná paliva, bude uložena pokuta“ ([46]). V této souvislosti je v jiném tiskovém článku objasněno, že „Indonésie hodlá vyžadovat, aby veškerá motorová nafta, která se v zemi používá, obsahovala bionaftu, a to od příštího měsíce [září 2018], s cílem podpořit spotřebu palmového oleje a snížit existující schodek běžného účtu“ (zdůraznění přidáno) ([47]).

(184) V jiném tiskovém článku bylo dále uvedeno: „Jakarta Post uvádí, že v Indonésii vláda odstraňuje veškeré překážky ve snaze podpořit poptávku po bionaftě z palmového oleje a nyní zkoumá možnost přechodu zařízení dodavatele energie, společnosti PLN ve vlastnictví státu, která jsou založena na naftě, na bionaftu. Zkoumá také možnost povolit soukromým dodavatelům energie, kteří při výrobě elektřiny používají místo fosilní nafty bionaftu, aby tuto elektřinu prodávali přímo společnosti PLN. Kromě silniční dopravy podpořila vláda používání nafty s příměsí bionafty také v železniční dopravě a u těžkých strojů“. ([48])

(185) Výše zmíněné úsilí o podporu odvětví bionafty dále potvrdila veřejná prohlášení náměstka ministra pro potravinářství a zemědělství. V tiskovém článku prohlásil, že by se „výroba bionafty v Indonésii mohla v roce 2019 zvýšit o 40 % a dosáhnout 7 MT z odhadovaných 5 MT v tomto roce [2018], a to v důsledku **nového programu na podporu místní spotřeby bionafty**“ (zdůraznění přidáno) ([49]).

(186) Indonéská vláda výslovně oznámila svou podporu odvětví bionafty prostřednictvím zřízení fondu OPPF, jehož jediným politickým posláním je fakticky podpora odvětví bionafty. Tato podpora pokračovala i po období šetření, jelikož fond OPPF vyplácel peněžní prostředky výrobcům bionafty i v období šetření a až do srpna 2018. Tento cíl fondu OPPF byl rovněž jednoznačně uveden ve veřejných prohlášeních. V tiskovém článku fond OPPF uvedl, že „je přesvědčen o tom, že ve zbývající části roku může převzít další subvence vyplácené výrobcům na základě nové politiky vlády týkající se bionafty“, a generální ředitel fondu dodal, že „v prvním pololetí roku 2018 vybral fond z vývozní dávky z palmového oleje částku ve výši 6,4 bilionu rupií, což představuje téměř 60 procent letošního cíle ve výši 10,9 bilionu rupií, přičemž se většina této částky použije jako pobídky na podporu výroby energie z obnovitelných zdrojů“. V témže článku bylo rovněž uvedeno, že „politika [pověření k přimíchávání] zvýší rovněž subvence vyplácené devatenácti výrobcům bionafty, včetně skupiny Wilmar a Sinar Mas. Fond, známý rovněž jako BPDPKS, odhaduje, že tato politika povede ve druhém pololetí tohoto roku k zdvojnásobení poptávky po bionaftě na 2,1 milionu kilolitrů.“ ([50])

(187) Komise proto vyvodila závěr, že záměr indonéské vlády podporovat vytvoření a rozvoj indonéského odvětví výroby bionafty je zjevný.

b) ***Opatření vlády k rozvoji odvětví bionafty***

(188) Indonéská vláda zasahuje prostřednictvím řady nástrojů na trhu se surovým palmovým olejem s cílem podporovat rozvoj odvětví bionafty. Za prvé, indonéská vláda zavedla systém vývozních omezení (prostřednictvím vývozních daní a vývozních dávek), který se používá jako nástroj ke stlačování cen surového palmového oleje ve prospěch navazujících výrobních odvětví, včetně výrobců bionafty. Za druhé, prostřednictvím společnosti PTPN, která je ve vlastnictví státu, indonéská vláda fakticky stanoví ceny surového palmového oleje na uměle nízkých úrovních, které ostatní dodavatelé surového palmového oleje dodržují v souladu s udávanou politikou týkající se podpory rozvoje odvětví bionafty. Indonéská vláda používá i jiná opatření, například přímé subvence pro producenty surového palmového oleje, aby zajistila, že tito producenti plní cíle politiky.

(189) Všechna tato opatření je třeba uvážit v širším kontextu podpory rozvoje odvětví bionafty, například prostřednictvím závazných požadavků na přimíchávání a zřízení fondu OPPF ve prospěch výrobců bionafty. Indonéská vláda skutečně zavedla systém, který uměle vytváří vysokou poptávku po bionaftě prostřednictvím pověření k přimíchávání. Indonéská vláda zavedla tzv. mandát k přimíchávání B20 ([51]). V rámci tohoto programu mají hospodářské subjekty u řady použití, například veřejné dopravě, zákonnou povinnost používat jako palivo směs

([46]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-biodiesel/indonesia-to-make-biodiesel-use-compulsory-from-september-1-official-idUSKBN1KM4WK, získáno dne 17.7.2019.
([47]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-biodiesel/indonesia-bets-big-on-biodiesel-to-limit-costs-of-oil-imports-idUSKBN1KS0CC, získáno dne 17.7.2019.
([48]) https://www.biofuelsdigest.com/bdigest/2019/01/08/indonesia-wants-to-push-for-power-production-from-palm-oil-biodiesel/, získáno dne 17.7.2019.
([49]) https://www.ofimagazine.com/news/indonesian-biodiesel-production-could-grow-by-40, získáno dne 17.7.2019.
([50]) https://jakartaglobe.id/context/indonesia-oil-palm-estate-fund-adequate-to-support-b20-biodiesel-policy/, získáno dne 17.7.2019.
([51]) Pověření k přimíchávání přijaté nařízením ministerstva energetiky a nerostných zdrojů č. 12/2015.

minerální nafty a bionafty, která obsahuje nejméně 20 % bionafty. Toto pověření k přimíchávání se má v blízké budoucnosti zvýšit na 30 %. Komise se v tomto ohledu domnívala, že pokud by povinnost týkající se přimíchávání ve spojení s fondem OPPF neexistovala, byla po poptávka po bionaftě v Indonésii nižší, a podstatně nižší by byly tudíž i příjmy plynoucí z prodeje bionafty.

(190) Komise proto na základě dostupných informací dospěla k závěru, že indonéská vláda zavedla soubor opatření s cílem zasahovat na trhu a zajistit konkrétní výsledek, tj. to, aby výrobci bionafty měli prospěch z uměle nízkých cen surového palmového oleje, které představují přibližně 90 % jejich výrobních nákladů.

c) ***Soubor opatření přijatých indonéskou vládou se považuje za „jakoukoli formu příjmové/cenové podpory" ve smyslu článku XVI dohody GATT 1994***

(191) Prostřednictvím výše popsaného souboru opatření poskytuje indonéská vláda odvětví výroby bionafty příjmovou podporu. Regulační podmínky přijaté indonéskou vládou nemají jako vedlejší účinek to, že dodavatelé surového palmového oleje prodávají tento vstup výrobcům bionafty za nižší ceny, než jsou ceny na mezinárodní úrovni. Tento výsledek je zamýšlený a je ho úspěšně dosahováno prostřednictvím opatření indonéské vlády. Soubor opatření, která indonéská vláda zavedla, umožňuje výrobcům bionafty přístup k hlavní surovině a prvku nákladů za cenu, která je nižší než světová tržní cena, což se poté promítá do uměle vyšších zisků plynoucích především z vývozu na třetí trhy. V tomto smyslu přispívají opatření indonéské vlády k příjmům výrobců bionafty. Bez těchto opatření by neměli výrobci bionafty prospěch z účinků narušujících trh se surovým palmovým olejem, které vyplývají ze zásahů státu.

(192) Všechna tato opatření prokazují, že indonéské odvětví výroby bionafty je indonéskou vládou podporováno a uměle stimulováno. Toto zjištění potvrzuje rostoucí počet výrobců bionafty v Indonésii a rovněž prudký nárůst výrobní kapacity a vývozu v minulých deseti letech, jak ukazuje následující tabulka:

Tabulka 2

Vývoj indonéského odvětví bionafty (v milionech litrů)

Rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Výrobní kapacita (jmenovitá)	3 128	3 921	3 921	4 881	5 670	5 670	6 887	10 898	11 547	11 357
Využití kapacity (v %)	10,5 %	19,9 %	46,2 %	46,5 %	52,0 %	69,9 %	24,0 %	33,5 %	29,6 %	34,3 %
Výroba	330	780	1 812	2 270	2 950	3 962	1 653	3 656	3 416	3 900
Vývoz bionafty z Indonésie	204	563	1 440	1 608	1 942	1 569	343	476	187	1 772
Vývoz jako % výroby	62 %	72 %	79 %	71 %	66 %	40 %	21 %	13 %	5 %	45 %
Spotřeba	119	223	359	669	1 048	1 845	860	3 008	2 572	3 300
Konečný stav zásob	22	16	29	27	11	559	1 009	1 181	1 839	1 439
Počet výrobců	20	22	22	22	26	26	27	30	32	31

Zdroj: odpověď indonéské vlády na dotazník, výroční zpráva GAIN o indonéském odvětví bionafty za rok 2018 a vývozní statistiky z databáze Global Trade Atlas (údaje pro rok 2018, kromě vývozních statistik, založené na odhadech)

(193) Jak je patrné z této tabulky, odvětví bionafty je odvětví zaměřené převážně na vývoz. Pokud se v minulosti vývoz snížil především kvůli opatřením na ochranu obchodu v Unii, zásoby značně vzrostly.

(194) Komise proto dospěla k závěru, že indonéská vláda poskytuje odvětví bionafty příjmovou nebo cenovou podporu v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. b) základního nařízení.

3.3.3.8. Výhoda

(195) Jelikož většina opatření indonéské vlády usilovala o umělé snížení ceny surového palmového oleje na domácím trhu, Komise zkoumala, zda podpora indonéské vlády pro odvětví výroby bionafty poskytla výhodu, a to s odkazem na rozdíl mezi cenami hrazenými domácími výrobci bionafty při pořizování surového palmového oleje na domácím trhu a referenční cenou založenou na převládajících podmínkách na trhu se surovým palmovým olejem.

(196) Komise dospěla k závěru, že tento rozdíl přináší výhodu indonéským výrobcům bionafty, kteří mohou pořizovat hlavní surovinu v jejich výrobním procesu za cenu nižší, než je mezinárodní tržní cena. Srovnávací metoda rovněž zajistila, aby nedocházelo k dvojímu započítání ostatních subvencí, které byly napadeny v tomto šetření a které rovněž poskytovaly indonéským výrobcům bionafty příjmovou/cenovou podporu.

(197) Kupní ceny bylo třeba srovnat s příslušnou referenční cenou. Podle čl. 6 písm. d) základního nařízení se přiměřenost odměny určuje s ohledem na podmínky převládající na trhu s dotyčným výrobkem v zemi dodání, tj. Indonésii, včetně ceny, jakosti, dostupnosti, prodejnosti, dopravy a ostatních nákupních podmínek ([52]).

(198) Komise měla za to, že ceny FOB surového palmového oleje při vývozu z Indonésie do ostatních částí světa, jak jsou uvedeny v indonéské vývozní statistice, představují vhodnou referenční hodnotu, jelikož jsou stanoveny podle zásad volného trhu, odrážejí převládající tržní podmínky v Indonésii a nejsou zkresleny zásahy vlády. Komise k tomuto názoru dospěla vzhledem ke skutečnosti, že dovoz surového palmového oleje do Indonésie byl zanedbatelný, a nebyl tudíž reprezentativní, takže nemohla určit nezkreslenou cenu surového palmového oleje na domácím trhu. Komise se mimoto domnívala, že tato použitá referenční hodnota představuje nejbližší možný zástupný indikátor nezkreslené ceny na indonéském domácím trhu bez zásahu indonéské vlády. Komise analyzovala rovněž jiné možné referenční hodnoty, jako je cena CIF surového palmového oleje při proclení v přístavu Rotterdam. Jelikož tato cena zahrnovala směs surového palmového oleje z mnoha jiných zemí než Indonésie, považovala ji Komise za méně vhodnou referenční hodnotu, co se týká převládajících tržních podmínek v Indonésii. Komise každopádně zjistila, že cenový rozdíl mezi jednotlivými referenčními hodnotami je minimální.

(199) Komise vypočítala průměr světových cen FOB při vývozu z Indonésie pro jednotlivé měsíce období šetření a domnívala se, že takto vypočítané ceny jsou nejbližším zástupným indikátorem nezkreslených cen surového palmového oleje na indonéském domácím trhu.

(200) Komise poté porovnala cenu surového palmového oleje na domácím trhu hrazenou indonéskými výrobci s referenční hodnotou, která byla vypočítána, jak je uvedeno v 199. bodě odůvodnění.

(201) Celková výše rozdílu představuje „úspory“ získané indonéskými výrobci bionafty, kteří nakupují surový palmový olej na narušeném indonéském trhu, v porovnání s cenou, kterou by zaplatili, kdyby ceny zkresleny nebyly. Tato celková částka představuje výhodu, kterou indonéským výrobcům poskytla v období šetření indonéská vláda.

3.3.3.9. Specifičnost

(202) Soubor opatření indonéské vlády měl zvýhodnit určitá výrobní odvětví, včetně domácího odvětví výroby bionafty. Ačkoliv narušení s ohledem na surový palmový olej přineslo prospěch i jiným navazujícím výrobkům než bionaftě, výhoda je dostupná pouze pro určitá výrobní odvětví v Indonésii, a to odvětví působící v hodnotovém řetězci palmového oleje. Toto zjištění podporují politická prohlášení samotné indonéské vlády, jakož i následné legislativní akty, kterými se zavádí a mění disciplína týkající se vývozní daně a dávky. Například v nařízení č. 128/PMK.011/2011 se výslovně stanoví: „v rámci podpory úsilí odvětví navazujících na odvětví palmového oleje o zvýšení přidané hodnoty navazujících produktů je nutné restrukturalizovat sazbu vývozního cla“. Jsou tedy specifická ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení.

3.3.4. *Závěr*

(203) Prostřednictvím souboru opatření, včetně vývozních daní a dávek, a faktickým určováním cen na trhu vybízela indonéská vláda domácí producenty surového palmového oleje k jeho prodeji na místním trhu a „pověřila“ je nebo je „usměrňovala“, aby tuto surovinu poskytovali v Indonésii za cenu nižší než přiměřenou. Dotyčná opatření dosáhla kýženého účinku spočívajícího v narušení domácího trhu se surovým palmovým olejem

([52]) Viz WT/DS436/AB/R, *United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products From India*, zpráva ze dne 8. prosince 2014, bod 4.244.

v Indonésii a v stlačení ceny na uměle nízkou úroveň zvýhodňující navazující odvětví výroby bionafty. Funkce spočívající v poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou je obvykle svěřena vládě vzhledem k veřejnému cíli podporovat odvětví výroby bionafty a jednání dodavatelů surového palmového oleje se v žádném smyslu neliší od jednání obvykle prováděného vládou při sledování obdobných cílů politiky prostřednictvím jiných forem podpory (jako jsou granty nebo ušlé příjmy).

(204) Komise proto vyvodila závěr, že indonéská vláda poskytla finanční příspěvek ve smyslu ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení tak, jak jsou vykládána a uplatňována v souladu s příslušnou normou WTO podle čl. 1 odst. 1 písm. a) prvního pododstavce bodu iv) Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Alternativně dospěla Komise k závěru, že indonéská vláda poskytuje prostřednictvím svých zásahů na trhu se surovým palmovým olejem výrobcům bionafty příjmovou nebo cenovou podporu v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. b) základního nařízení ve spojení s čl. 1 odst. 1 písm. a) druhým pododstavcem Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.

(205) Komise vyvodila rovněž závěr, že tento finanční příspěvek poskytuje příjemcům zvláštní výhodu.

(206) Na základě všech výše uvedených skutečností Komise konstatovala, že prostřednictvím souboru opatření poskytla indonéská vláda podporu odvětví výroby bionafty, včetně prostřednictvím poskytování surového palmového oleje cenu nižší než přiměřenou. Indonéská vláda poskytla příjemcům výhodu, která je specifická, představuje tudíž napadnutelnou subvenci.

3.3.5. *Výpočet výše subvence*

(207) V souladu s článkem 5 základního nařízení vypočítala Komise výši napadnutelné subvence pro každého vyvážejícího výrobce s ohledem na výhodu poskytnutou příjemci, která byla zjištěna v období šetření. Komise ohodnotila výhodu jako součet rozdílů mezi cenami hrazenými za surový palmový olej pořizovaný na domácím trhu a referenční cenou surového palmového oleje vypočítanou pro jednotlivé měsíce období šetření. V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení přepočetla Komise výši subvence podle celkového obratu výroby vyvážejících výrobců založené na surovém palmovém oleji během období šetření jakožto vhodného jmenovatele, jelikož subvence poskytla výhodu celé výrobě výrobků založených na surovém palmovém oleji, a nikoli pouze dotčenému výrobku nebo výrobě určené na vývoz.

(208) Výše subvence stanovená s ohledem na tento soubor opatření během období šetření u vyvážejících výrobců činí:

Společnost	Sazba subvence
PT Ciliandra Perkasa	0,13 %
PT Intibenua Perkasatama a PT Musim Mas (skupina Musim Mas)	4,40 %
PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo (skupina Permata)	5,15 %
PT Wilmar Nabati Indonesia a PT Wilmar Bioenergi Indonesia (skupina Wilmar)	3,43 %

3.4. **Podpora vlády prostřednictvím ušlých příjmů: režim celních zón**

3.4.1. *Režim subvencí*

(209) Režim celních zón zavedla indonéská vláda nařízením ministerstva financí č. 147/PMK.04/2011 a pozměnila jej nařízeními ministra financí č. 255/PMK.04/2011 a č. 120/PMK.04/2013.

(210) Celní zóny jsou vymezeny jako oblasti na celním území Indonéské republiky s podmíněným osvobozením dováženého zboží od dovozního cla nebo s osvobozením od DPH. Podmíněné osvobození od dovozního cla i osvobození od DPH se vztahuje na kapitálové statky, suroviny a pomocný materiál.

(211) Během inspekce na místě indonéská vláda vysvětlila, že na území Indonéské republiky neexistují předem vymezené oblasti označené jako celní zóny, nýbrž že společnosti mohou požádat o to, aby se jejich prostory staly celní zónou.

3.4.1.1. Způsobilost

(212) Během inspekce na místě indonéská vláda rovněž uvedla, že režim celních zón je dostupný pouze pro „společnosti orientované na vývoz“, což znamená společnosti, u nichž více než 50 % obratu tvoří vývoz. Během inspekce na místě indonéská vláda také objasnila, že podle nařízení ministerstva financí č. 4/2014 lze od tohoto požadavku upustit, takže režim mohou využít i společnosti, které orientovány na vývoz nejsou. Důkazy získané během šetření však neumožnily určit objektivní kritéria pro udělení takové výjimky stanovená v právních předpisech. V poskytnutém překladu právních předpisů se uvádí, že „*doporučení uvedené v článku 1 lze provést po uvážení*:

a) výrobku žádající společnosti s ohledem na to, zda existuje náhradní trh přímého dovozu podobného zboží za účelem uspokojování poptávky na domácím trhu;

b) snížení vývozu a/nebo

c) ochrany domácích odvětví vyrábějících výrobky podobné výrobkům celní zóny s ohledem na schopnost místního výrobního odvětví uspokojit domácí poptávku.“

(213) Co se týká výše uvedených skutečností, indonéská vláda během inspekce na místě uvedla, že společnostem v odvětví bionafty je obvykle přiznáno osvobození od požadavku na dosažení více než 50 % obratu z dovozu. Podle vysvětlení poskytnutého během inspekce na místě to má podpořit společnosti v odvětví bionafty za účelem dosažení pověření k přimíchávání uloženého indonéskou vládou.

(214) Komise proto dospěla k závěru, že udělení výše uvedené výjimky je zcela na uvážení indonéské vlády.

(215) Indonéská vláda rovněž uvedla, že tento režim je dostupný pouze pro společnosti, které dovážejí zboží do Indonéské republiky za účelem dalšího zpracování. O status celní zóny proto nemohou požádat pouzí dovozci.

3.4.1.2. Výhody plynoucí z celních zón

(216) V rámci celní zóny je dovozní řízení pozastaveno do doby, než společnosti prodají hotové výrobky na území Indonéské republiky. Jinými slovy, výrobky dovážené do celních zón jsou podmíněně osvobozeny od dovozního cla, dokud nejsou prodány na indonéském domácím trhu. Pokud výrobek zůstává v celní zóně (např. strojní zařízení) nebo je přímo vyvezen, dovozní clo se nehradí nikdy.

(217) Podobně jako v případě dovozního cla je dovážené zboží podmíněně osvobozeno rovněž od DPH do doby, než jsou hotové výrobky prodány na domácím trhu. Pokud výrobek zůstává v celní zóně (např. strojní zařízení) nebo je přímo vyvezen, DPH není nikdy splatná.

(218) V rámci tohoto režimu je podmíněné osvobození od dovozního cla a DPH přiznáno dovozu kapitálových statků, jako je strojní zařízení používané při výrobě bionafty, surovin a náhradních dílů.

3.4.1.3. Použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení

(219) Co se týká informací o režimu celních zón, které Komise požadovala v průběhu řízení, skupina Wilmar s Komisí plně nespolupracovala. Komise proto skupině Wilmar sdělila, že se při posuzování existence a rozsahu údajné podpory poskytnuté odvětví výroby bionafty prostřednictvím osvobození strojního zařízení a zboží dováženého do celní zóny od dovozního cla může případně uchýlit k použití dostupných údajů podle čl. 28 odst. 1 základního nařízení.

(220) V písemném upozornění na nedostatky zaslaném dne 15. února 2019 Komise skupinu Wilmar požádala, aby poskytla určité informace týkající se dovozu vstupů a strojního zařízení ode dne zřízení každého ze subjektů ve spojení (výrobci bionafty a dodavatelé surového palmového oleje). Ve své reakci na písemné upozornění na nedostatky poskytla skupina Wilmar částečnou odpověď na tuto žádost o informace a tvrdila, že se při shromažďování celého souboru požadovaných údajů setkala s technickými problémy. Podobné vysvětlení bylo podáno během inspekce na místě. Komise proto mohla ověřit pouze omezený soubor údajů.

(221) Co se týká údajné podpory poskytnuté odvětví bionafty prostřednictvím osvobození strojního zařízení a zboží dováženého do celní zóny od dovozního cla, skupina Wilmar neposkytla potřebné informace a důkazy požadované Komisí v písemném upozornění na nedostatky a během inspekce na místě.

(222) Nejsou-li k dispozici potřebné a relevantní informace a/nebo dokumenty, jak bylo popsáno výše, brání to závažným způsobem v šetření. Komisi to způsobilo vážné potíže při vyvozování přesných a doložených zjištění s ohledem na tento režim subvencí.

(223) Skupina Wilmar uvedla, že požadované informace nebyly za prvé nezbytné ve smyslu článku 28 základního nařízení a že každopádně částečné informace, které poskytla, byly v souladu s čl. 28 odst. 3 základního nařízení. Skupina Wilmar také tvrdila, že informace, které neposkytla, nemá k dispozici.

(224) Komise v této souvislosti konstatovala, že tvrzení, že skupina Wilmar nemůže požadované informace zjistit, nelze uznat, jelikož to závisí na technické otázce údajně ztěžující získání těchto informací. Komise proto zastávala názor, že skupina Wilmar má tyto informace k dispozici a mohla je získat, aby poskytla úplnou odpověď na písemné upozornění na nedostatky.

(225) Za druhé, požadované informace jsou nezbytné zejména s ohledem na skutečnost, že zcela chybí příslušné údaje týkající se výše cla, od něhož je dovážené zboží osvobozeno. To tudíž znemožňuje Komisi stanovit přesnou výši subvence, kterou skupina Wilmar obdržela v rámci tohoto režimu.

(226) Komise dále uvedla, že tvrzení skupiny Wilmar, že tyto informace dále nepožadovala, nelze uznat. Během inspekce na místě se Komise dotázala, zda jsou chybějící informace k dispozici, a vzala na vědomí, že nikoli.

(227) Komise proto vycházela ve svých zjištěních týkajících se těchto aspektů šetření částečně z dostupných údajů v souladu s článkem 28 základního nařízení.

3.4.2. *Analýza*

3.4.2.1. Finanční příspěvek

(228) Z níže uvedeného důvodu se Komise domnívala, že osvobození strojního zařízení od dovozního cla prostřednictvím režimu celních zón představuje finanční příspěvek indonéské vlády pro vyvážející výrobce v podobě ušlých příjmů.

(229) Jak je uvedeno výše v 216. až 218. bodě odůvodnění, podniky v celních zónách jsou i) osvobozeny od dovozního cla u dováženého strojního zařízení a surovin a ii) od DPH z dováženého strojního zařízení a surovin. Od dovozního cla i DPH je dovážené zboží osvobozeno do doby, dokud není prodáno na domácím trhu. To znamená, že společnosti v celních zónách nemusí dovozní clo ani DPH uhradit u zboží, které nikdy neopustí celní zóny, jako je strojní zařízení, nebo které je přímo vyvezeno.

(230) Komise rovněž zjistila, že všichni vyvážející výrobci tento režim využívali, a to výhradně při dovozu strojního zařízení a náhradních dílů pro své závody na výrobu bionafty. Jelikož hlavní surovinou při výrobě bionafty je surový palmový olej a veškerý surový palmový olej je pořizován na místním trhu, zdá se, že potenciálně nevybrané částky u dovážené suroviny jsou zanedbatelné.

(231) Na základě výše uvedených skutečností proto Komise konstatovala, že vyvážející výrobci v zásadě u dováženého strojního zařízení nikdy dovozní clo a DPH nehradili. Strojní zařízení je do příslušné celní zóny dováženo za účelem zřízení výrobního zařízení, a jakmile je nainstalováno, nikdy tuto zónu neopustí.

(232) Komise proto dospěla k závěru, že osvobození dovozu strojního zařízení a vybavení od dovozních cel představuje prominuté nebo nevybrané příjmy ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu ii) základního nařízení. Co se týká osvobození od DPH, Komise se domnívala, že se indonéská vláda vzdává veřejných příjmů, jelikož za běžných podmínek by vyvážející výrobci nejprve odvedli DPH státu a poté by jim při prodeji na domácím trhu byla tato DPH vrácena ([53]).

([53]) Zprávy Odvolacího orgánu, *Brazil – Certain Measures Concerning Taxation and Charges*, WT/DS472/AB/R a Add.1 / WT/DS497/AB/R a Add.1, přijaté dne 11. ledna 2019, body 5.212–5.221.

3.4.2.2. Výhoda

(233) Šetření prokázalo, že strojní zařízení používané v celních zónách je obvykle dováženo, a že jakmile je nainstalováno, celní zónu nikdy neopustí. Dovozní clo se tudíž u tohoto strojního zařízení ve skutečnosti nikdy nehradí. Co se týká osvobození dováženého strojního zařízení a náhradních dílů od DPH, Komise konstatovala, že vyvážející výrobci měli prospěch rovněž z dostupné hotovosti, kterou si mohli ponechat ([54]).

(234) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se proto Komise domnívala, že tento režim poskytuje vyvážejícím výrobcům výhodu, jelikož se nacházejí v lepší finanční situaci, než by tomu bylo bez tohoto režimu. Bez režimu by při dovozu strojního zařízení a náhradních dílů museli hradit clo a DPH.

3.4.2.3. Specifičnost

(235) Režim je specifický, jelikož je dostupný pouze určitým společnostem v závislosti na jejich vývozní výkonnosti a umístění ve zvláštních zeměpisných oblastech v působnosti orgánu poskytujícího subvence v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. a) a odst. 3 základního nařízení.

3.4.3. *Závěr*

(236) Komise konstatovala, že prostřednictvím souboru opatření poskytla indonéská vláda odvětví bionafty podporu, a to včetně prostřednictvím ušlých příjmů v souvislosti s režimem celních zón a osvobozením dováženého strojního zařízení a náhradních dílů od dovozního cla a DPH. Indonéská vláda poskytla příjemcům výhodu, která je specifická, představuje tudíž napadnutelnou subvenci.

3.4.4. *Výpočet výše subvence*

(237) Komise vypočítala výhodu pro vyvážející výrobce plynoucí z tohoto režimu s ohledem na osvobození dováženého strojního zařízení od dovozního cla jako celkovou částku neuhrazeného cla, která byla přidělena období šetření na základě doby životnosti podkladových aktiv. Co se týká osvobození dováženého strojního zařízení a surovin od DPH, tato výhoda byla zanedbatelná, a neměla proto významný dopad na konečné výsledky.

(238) Výše subvence stanovená s ohledem na tento soubor opatření během období šetření u vyvážejících výrobců činí:

Společnost	Sazba subvence
PT Ciliandra Perkasa	0,03 %
PT Intibenua Perkasatama a PT Musim Mas (skupina Musim Mas)	0,12 %
PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo (skupina Permata)	0,16 %
PT Wilmar Nabati Indonesia a PT Wilmar Bioenergi Indonesia (skupina Wilmar)	0,11 %

3.5. **Ostatní režimy**

(239) V podnětu byla uvedena řada dalších subvencí a subvenčních programů, zejména prostřednictvím prominutých nebo nevybraných příjmů, jako jsou úlevy na dani z příjmu u kotovaných investic, dotace na průmyslové zóny, daňová zvýhodnění pro čelní odvětví a financování vývozu a poskytování záruk za zvýhodněných podmínek indonéskou bankou Eximbank.

(240) Jelikož Komise nenalezla žádné důkazy o tom, že by je vyvážející výrobci využívali, budou v tomto oddíle projednány společně.

([54]) Zprávy panelu, *Brazil – Certain Measures Concerning Taxation and Charges*, WT/DS472/R, Add.1 a Corr.1 / WT/DS497/R, Add.1 a Corr.1, přijaté dne 11. ledna 2019, ve znění zpráv Odvolacího orgánu WT/DS472/AB/R / WT/DS497/AB/R, body 7.491–7.494.

3.5.1. *Úlevy na dani z příjmu u kotovaných investic*

(241) V podnětu se uvádělo, že tento režim poskytuje úlevy na dani z příjmu investicím v určitých oblastech podnikání nebo v určitých regionech na podporu přímých zahraničních a domácích investic v Indonésii. V podnětu bylo konkrétně uvedeno, že tento režim umožňuje:

a) čistý daňový odpočet ve výši 30 % celkové investice, který se účtuje po dobu šesti let ve výši 5 % ročně;

b) zrychlené odpisy a amortizaci;

c) platbu daně z příjmu u dividend zaplacených zahraničnímu daňovému subjektu ve výši 10 % či s nižší sazbou podle dohody o zamezení dvojího zdanění a

d) náhradu ztrát za období delší než pět let, nejvýše však deseti let.

(242) Šetření obecně tvrzení uvedená v podnětu potvrdilo. Šetřením bylo zjištěno, že program byl zaveden dne 1. ledna 2007 podle nařízení vlády č. 1/2007 a dne 6. dubna 2015 byl prodloužen a pozměněn nařízením vlády č. 18/2015, které bylo později pozměněno nařízením vlády č. 9/2016. Ačkoliv nařízení vlády č. 18/2015 zrušuje nařízení vlády č. 1/2007, společnosti, které získávají výhody podle nařízení vlády č. 1/2017, mohou tyto výhody dostávat i nadále do doby skončení původní doby platnosti.

(243) Podle tohoto režimu mohou společnosti, které uskuteční investice v určitých regionech na území Indonéské republiky a ve zvláštních výrobních odvětvích, získat tyto pobídky:

a) čistý daňový odpočet ve výši 30 % celkové investice, který se účtuje po dobu šesti let ve výši 5 % ročně;

b) zrychlené odpisy a amortizaci;

c) platbu daně z příjmu u dividend zaplacených zahraničnímu daňovému subjektu ve výši 10 % či s nižší sazbou podle dohody o zamezení dvojího zdanění a

d) náhradu ztrát za období delší než pět let, nejvýše však deseti let.

(244) Během inspekce na místě indonéská vláda objasnila, že režim je dostupný pro investice v jiných regionech, než je Java nebo Sulawesi, a že relevantním místem pro způsobilost je místo, kde se investice uskuteční, a nikoli sídlo společnosti, která investici provádí. Indonéská vláda také potvrdila, že pro tento režim je způsobilý hodnotový řetězec surového palmového oleje, včetně výrobců bionafty.

(245) Šetření prokázalo, že žádný z vyvážejících výrobců z různých důvodů tento režim nevyužil. Společnosti buď byly ztrátové, a tudíž neměly žádnou daň z příjmů, kterou by bylo možno odečíst, nebo nebyly způsobilé kvůli nesplnění podmínky týkající se určité oblasti, ve které se investice uskuteční.

(246) Jelikož žádný vyvážející výrobce tento režim nevyužil, Komise jej blíže neanalyzovala.

3.5.2. *Dotace na průmyslové zóny*

(247) Žadatel tvrdí, že v rámci režimu dotací pro průmyslové zóny subvencuje indonéská vláda indonéské výrobce bionafty prostřednictvím různých pobídek. V podnětu se konkrétně uvádělo, že indonéská vláda zavedla tzv. „dotace na průmyslové zóny" podle nařízení č. 142/2015. V rámci tohoto režimu jsou jakékoli *„průmyslové společnosti"* nacházející se v *„průmyslové zóně"* poskytnuty daňové pobídky a navíc jí mohou být poskytnuty regionální pobídky.

(248) Podle podnětu poskytuje tento program indonéským výrobcům bionafty finanční příspěvek ve formě ušlých příjmů indonéské vlády a výhodu odpovídající úsporám na dani. V podnětu je rovněž uvedeno, že tento režim je specifický, jelikož pro program jsou na základě podmínek stanovených v nařízení způsobilé pouze určité podniky v průmyslové zóně.

(249) Šetření ukázalo, že tento režim zavedla indonéská vláda na podporu činnosti výrobních odvětví v určitých zeměpisných oblastech, které jsou vymezeny v čl. 1 odst. 4 nařízení vlády č. 142/2015 jako hlavní zóna průmyslové činnosti, jež je vybavena podpůrnou infrastrukturou, kterou vyvinula a spravuje společnost v průmyslové zóně.

(250) Šetření rovněž ukázalo, že tento režim může poskytnout příjemcům výhodu, jelikož nařízení ministerstva financí č. 105/2016 stanoví určité úlevy na dani z příjmů právnických osob, jakož i osvobození od DPH a dovozního cla.

(251) Šetření však prokázalo, že žádný vyvážející výrobce tento režim nevyužil, a Komise jej proto blíže neanalyzovala.

3.5.3. *Daňová zvýhodnění pro čelní odvětví*

(252) V podnětu se uvádí, že prostřednictvím programu daňových zvýhodnění pro čelní odvětví poskytuje indonéská vláda řadu daňových pobídek k zvýšení přímých investic do tzv. „čelních odvětví“. V podnětu je konkrétně uvedeno, že tento režim byl zaveden v roce 2011 nařízením ministra financí č. 130/2011. Poté byl několikrát revidován. Naposledy byl tento program revidován dne 29. března 2018 nařízením ministra financí č. 35/2018.

(253) Podle podnětu poskytuje tento program příjemcům finanční příspěvek ve formě ušlých příjmů indonéské vlády a rovněž výhodu ve formě úspor na dani.

(254) Ze šetření vyplynulo, že předmětný režim v zásadě spočívá ve snížení daně z příjmů právnických osob v případě podniku, který vykonává určité podnikatelské činnosti (v tzv. čelních odvětvích) uvedené v nařízení ministra financí č. 159/2015 ve znění nařízení ministra financí č. 103/2016. Šetřením bylo rovněž zjištěno, že kromě působení v „čelním odvětví“, jak je vymezeno ministerstvem financí, musí podniky investovat částku ve výši nejméně 1 000 000 000 000,00 IDR (jeden bilion rupií), aby byly způsobilé pro tento režim, a to ve všech čelních odvětvích vyjma odvětví informačních a komunikačních technologií (IKT), které zavádí špičkové technologie. Podniky v odvětví IKT mohou investovat minimální částku ve výši 500 000 000 000,00 IDR (pět set miliard rupií), aby mohly tento režim využít. Kromě výše uvedeného platí některá další kritéria způsobilosti, a sice vložení minimálně 10 % částky uvedené v investičním plánu do indonéských bank, udržování poměru dluhu k vlastnímu kapitálu ve výši nejméně 4:1 a postavení indonéské právnické osoby od 15. srpna 2011.

(255) Šetření však prokázalo, že žádný vyvážející výrobce tento režim nevyužil, a Komise jej proto blíže neanalyzovala.

3.5.4. *Financování vývozu a poskytování záruk za zvýhodněných podmínek indonéskou bankou Eximbank*

(256) V podnětu je uvedeno, že společnost Lempabaga Pembiyaan Ekspor Indonesia („Eximbank“), což je banka zcela ve vlastnictví státu, působí jako zvláštní finanční instituce ministerstva financí, která má podporovat indonéský zahraniční obchod. Podle žadatele poskytuje Eximbank v této funkci zvýhodněné financování vývozu indonéským odvětvím navazujícím na odvětví palmového oleje, což zahrnuje i výrobce bionafty.

(257) Podle podnětu je cílem Eximbank podporovat vládní politiky v rámci podpory národního programu vývozu, a to vnitrostátním financováním vývozu, a ve své výroční zprávě za rok 2017 Eximbank uvedla, že se zavazuje aktivně podporovat indonéská odvětví související s palmovým olejem, která jsou hlavní součástí její klientské základny.

(258) Žadatel dále tvrdí, že široká škála finančních služeb, jako je financování vývozu, vývozní záruky, vývozní pojištění a poradenské služby, poskytovaných Eximbank představuje finanční příspěvek ze strany indonéské vlády. V podnětu se dodává, že podle zákona č. 2/2009 je funkcí Eximbank poskytovat financování na jakékoli transakce či projekty, které nejsou schůdné pro komerční bankovnictví, za účelem podpory vývozu. V této souvislosti se v podnětu uvádí, že podle výroční zprávy Eximbank za rok 2017 držela Eximbank financování a pohledávky s nominálními úrokovými sazbami ve výši 0 %, a to v rupiích i v cizích měnách. V podnětu se proto tvrdí, že ačkoliv není možné určit přesně úrokovou sazbu, kterou Eximbank uplatňuje u výrobců bionafty, je tato nicméně nižší než tržní cena, a představuje tudíž výhodu v jejich prospěch.

(259) Ze šetření vyplynulo, že indonéská vláda zřídila Eximbank podle zákona č. 2/2009 a že Eximbank poskytuje financování formou provozního kapitálu a/nebo investic. Šetření konkrétně ukázalo, že se Eximbank podílí na těchto činnostech:

— záruky poskytované indonéským vývozcům, zahraničním dovozcům a nabídkám souvisejícím s realizací projektu,

— pojištění pro vývozce v případě, že existující subjekty působící v oblasti vývozního pojištění nemohou služby poskytnout, a

— poradenské služby ve formě koučinku a poradenské služby pro banky, finanční instituce, vývozce, výrobce vyváženého zboží, zejména malé a střední podniky a družstva.

(260) Šetřením bylo zjištěno, že žádný z vyvážejících výrobců kromě jednoho neměl s Eximbank smluvní vztah. Bez ohledu na výše uvedené skutečnosti Komise ověřila veškeré smlouvy o úvěru uzavřené mezi vyvážejícími výrobci a bankou ve vlastnictví státu. Komise mohla v tomto ohledu ověřit, že úroková sazba uplatňovaná u úvěrů bankami ve vlastnictví státu je srovnatelná s mezinárodními referenčními hodnotami, a to u úvěrů v indonéských rupiích („IDR“) i u úvěrů v USD. Co se týká úvěrů v IDR, Komise porovnala úrokovou sazbu hrazenou vyvážejícími výrobci během doby trvání úvěru s výnosy indonéských dluhopisů s podobnou dobou platnosti podle údajů společnosti Bloomberg. Komise zjistila, že jsou srovnatelné.

(261) Vzhledem ke skutečnosti, že Komise nezjistila žádnou výhodu, kterou by tento režim poskytoval, blíže jej neanalyzovala.

3.6. **Závěr ohledně subvencování**

(262) Komise vypočítala výši napadnutelných subvencí pro každého vyvážejícího výrobce v souladu s ustanoveními základního nařízení tak, že zkoumala každou subvenci nebo program subvencí a sečtením těchto výsledků vypočítala celkovou výši subvence pro každého vyvážejícího výrobce za období šetření. Pro výpočet celkového subvencování uvedeného níže Komise nejprve vypočetla procento subvencování, což je podíl výše subvence na celkovém obratu společnosti. Tento procentní podíl byl poté použit k výpočtu subvence, jež připadá na vývoz dotčeného výrobku do Unie v období šetření. Poté byla vypočítána výše subvence na tunu dotčeného výrobku vyvezeného do Unie během období šetření a níže uvedená rozpětí byla vypočítána jako procento hodnoty nákladů, pojištění a přepravného („CIF“) téhož vývozu za tunu.

(263) Vzhledem k úplné spolupráci ze strany indonéských vyvážejících výrobců byla výše pro „všechny ostatní společnosti“ předběžně stanovena na úrovni nejvyšší výše stanovené pro spolupracující společnosti.

Společnost	Sazba subvence
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama a PT Musim Mas (skupina Musim Mas)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo (skupina Permata)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia a PT Wilmar Bioenergi Indonesia (skupina Wilmar)	15,7 %
Všechny ostatní společnosti	18,0 %

4. **ÚJMA**

4.1. **Definice výrobního odvětví Unie a výroba v Unii**

(264) V období šetření vyrábělo obdobný výrobek 44 výrobců v Unii, kteří byli členy EBB, a dalších 196 známých výrobců, kteří členy EBB nejsou. Všichni tito výrobci představují „výrobní odvětví Unie“ ve smyslu čl. 9 odst. 1 základního nařízení.

(265) Jak je uvedeno v 17. až 20. bodě odůvodnění, Komise vybrala do vzorku tři výrobce v Unii, kteří představují 18 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii.

(266) Komise stanovila celkovou výrobu bionafty v Unii v období šetření ve výši přibližně 13 milionů tun, a to na základě informací o výrobním odvětví Unie, které poskytla EBB.

(267) EBB sestavuje údaje týkající se výroby, které obdrží od svých členů, na něž připadá přibližně 70 % výroby bionafty v Unii. Co se týká výrobců, kteří jejími členy nejsou a na něž připadá přibližně 30 % výroby bionafty v Unii, informace o výrobě shromažďuje od příslušných vnitrostátních odvětvových sdružení a z jiných veřejně dostupných zdrojů.

(268) Metodika a správnost údajů shromážděných EBB byla ověřena během inspekce na místě podle článku 26 základního nařízení, která se uskutečnila v prostorách EBB.

Tabulka 3

Výroba v Unii (v tunách)

	2015	2016	2017	OŠ
Celková výroba v Unii	11 789 896	11 958 862	13 071 053	13 140 582
Index	*100*	*101*	*111*	*111*

Zdroj: EBB

(269) Celková výroba v Unii mezi roky 2015 a 2017 postupně vzrostla o 11 %. Mezi rokem 2017 a koncem období šetření byla stálá. V porovnání se spotřebou v Unii uvedenou v tabulce 4 neodpovídala výroba výrobního odvětví Unie poptávce, přičemž rozdíl představuje dovážená bionafta.

4.2. **Spotřeba v Unii**

(270) Komise stanovila spotřebu bionafty v Unii připočtením dovozu bionafty do Unie k prodeji výrobního odvětví Unie na trhu Unie.

(271) Spotřeba v Unii se vyvíjela takto:

Tabulka 4

Spotřeba v Unii (v tunách)

	2015	2016	2017	OŠ
Celková spotřeba v Unii	11 791 953	11 435 468	14 202 128	15 634 102
Index	*100*	*97*	*120*	*133*

Zdroj: EBB, dovozní statistiky EU

(272) Spotřeba bionafty v Unii byla do roku 2016 stálá. V roce 2017 a v období šetření v porovnání s rokem 2015 vzrostla o 33 %. Spotřeba bionafty závisí na dvou důležitých faktorech, a to spotřebě motorové nafty a obsahu bionafty v tomto palivu.

(273) Trvale rostoucí poptávka a výroba v Unii vyplývá z energetické politiky Unie. Ve směrnici 2009/285 o obnovitelných zdrojích energie ([55]) je stanoveno, že *„každý členský stát zajistí, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů ve všech druzích dopravy v roce 2020 činil alespoň 10 % konečné spotřeby energie v dopravě v uvedeném členském státě“* („pověření k přimíchávání“). Směrnice umožňuje, aby každý členský stát stanovil své vlastní pověření.

(274) Druhá směrnice o obnovitelných zdrojích energie 2018/2001 byla zveřejněna dne 21. prosince 2018 ([56]), po skončení období šetření. Směrnice pokračuje v politice používání paliv z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy, přičemž cílem v odvětví dopravy je i nadále 10 % paliv z obnovitelných zdrojů, a stanoví kritéria udržitelnosti biopaliv pro všechna biopaliva vyráběná a spotřebovaná v EU.

(275) Skutečnost, že do minerální nafty je přimícháváno více bionafty, představuje v analýze trendů na trhu s bionaftou v Unii důležitý prvek. Výrobní náklady a ceny bionafty jsou obvykle vyšší než výrobní náklady a ceny minerální nafty. Právní předpisy EU stanoví, že výrobci paliv (rafinérie) nakupují bionaftu za účelem jejího přimíchávání do fosilních paliv.

([55]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.

([56]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82.

(276) Spotřeba bionafty přímo souvisí s opatřeními zavedenými jednotlivými členskými státy k plnění pověření k přimíchávání určitého objemu bionafty do fosilních paliv. Spotřeba bionafty se zvýší, jakmile více členských států provede cíle směrnice EU ve svých vnitrostátních právních předpisech.

(277) Další důležitý faktor souvisí se spotřebou motorové nafty v silniční dopravě v EU. Tato spotřeba závisí na celkové hospodářské situaci v Unii, která vyvolává potřebu přepravovat zboží a osoby.

(278) Dalším faktorem souvisejícím se spotřebou motorové nafty (a tudíž bionafty) v Unii je palivová účinnost nákladních vozidel, autobusů a automobilů se vznětovým motorem. Vyšší palivová účinnost přímo vede k nižší spotřebě motorové nafty. Dalším faktorem je přechod od vznětových motorů k motorům používajícím jiné druhy paliv, jako je benzin, LPG/CNG, k hybridním a plně elektrickým motorům.

4.3. **Dovoz z dotčené země**

4.3.1. *Objem dovozu z dotčené země a jeho podíl na trhu*

(279) Komise stanovila objem dovozu bionafty a jeho podíl na trhu na základě databáze Surveillance 2 ([57]).

(280) Dovoz bionafty z dotčené země do Unie se vyvíjel následovně. Období šetření bylo rozděleno na čtvrtletí s cílem ukázat účinek zrušení cel v březnu 2018:

Tabulka 5

Objem dovozu (v tunách) a podíl na trhu

	2015	2016	2017	OŠ
Objem dovozu z Indonésie (v tunách)	13 340	31 115	24 984	516 088
Index	*100*	*233*	*187*	*3 869*
Podíl na trhu	0,1 %	0,3 %	0,2 %	3,3 %
Index	*100*	*241*	*156*	*2 918*

Zdroj: databáze Surveillance 2

Tabulka 6

Čtvrtletní objem dovozu (v tunách) z Indonésie v období šetření

	4. čtvrtletí 2017	1. čtvrtletí 2018	2. čtvrtletí 2018	3. čtvrtletí 2018
Objem dovozu z Indonésie (v tunách)	0	25 275	227 114	263 678

Zdroj: databáze Surveillance 2

(281) Kvůli antidumpingovým clům uloženým dne 26. listopadu 2013 na dovoz z Indonésie nařízením (EU) č. 1194/2013 ([58]) se v období od roku 2015 do února 2018 uskutečnil pouze menší dovoz z Indonésie do Unie.

([57]) Databáze konkrétních výrobků podléhajících „dohledu" nebo monitorování, jež jsou dováženy na celní území Unie; databázi spravuje Generální ředitelství pro daně a celní Unii.

([58]) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie, Úř. věst. L 315, 26.11.2013, s. 2.

(282) Tato cla však byla zrušena rozsudkem Evropského soudního dvora v březnu 2018 ([59]) a v důsledku toho se poté dovoz dramaticky zvýšil, jak je patrné z tabulky 6.

4.3.2. *Dovozní ceny z dotčené země a cenové podbízení*

(283) Jak bylo uvedeno výše, dovoz z Indonésie se uskutečňoval v celém posuzovaném období. Vývoj cen v posuzovaném období, od roku 2015 do období šetření, byl následující.

Tabulka 7

Dovozní cena

	2015	2016	2017	OŠ
Ceny dovozu z Indonésie (v EUR za tunu)	853	619	803	671

Zdroj: databáze Surveillance 2

(284) V období šetření činil rozdíl mezi těmito dovozními cenami a prodejními cenami v EU přibližně 15 % (tabulka 10). Od roku 2015 do roku 2017 byl tento rozdíl v rozmezí od 5 % do 10 %.

(285) Cenové podbízení během období šetření stanovila Komise srovnáním:

1) odpovídajících vážených průměrných cen jednotlivých typů výrobku z dovozu od indonéských výrobců prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovených na základě cen CIF (náklady, pojištění a přepravné) s příslušnou úpravou o náklady po dovozu, a

2) váženého průměru prodejních cen výrobců v Unii zařazených do vzorku podle typu výrobku pro odběratele, kteří nejsou ve spojení, na trhu Unie.

(286) Komise provedla cenové srovnání u jednotlivých typů transakcí na stejné obchodní úrovni, v případě potřeby s náležitou úpravou a po odečtení rabatů a slev.

(287) Porovnání na základě jednotlivých typů se zaměřilo na srovnání filtrovatelnosti při nižších teplotách bez ohledu na použitou surovinu. Další vlastností, kterou Komise vzala v úvahu, byla skutečnost, zda výrobek podléhal ve většině členských států „dvojímu započítávání“. V případě Německa, kde je zaveden odlišný způsob výpočtu efektivity snižování emisí CO_2, vzala Komise v úvahu i tuto zvláštnost německého trhu.

(288) Komise zjistila, že někteří indonéští vývozci nahlásili vývoz do EU bez osvědčení (tzv. „osvědčení o energii z obnovitelných zdrojů“), které se vyžaduje podle směrnice o obnovitelných zdrojích energie, aby se mohla bionafta započítat do pověření k přimíchávání v EU. Komise se domnívala, že tento prodej přímo soutěží s prodejem výrobního odvětví Unie s tímto osvědčením o energii z obnovitelných zdrojů, jelikož tento dovoz byl propuštěn do volného oběhu a technické specifikace výrobku jsou stejné.

(289) Komise zjistila, že ve většině případů není konečný odběratel pořizující bionaftu informován o surovině, která byla při výrobě použita, ani se o ni nezajímá, nýbrž požaduje výrobek, který splňuje určitou maximální úroveň filtrovatelnosti za studena. Tato úroveň se liší v závislosti na sezóně a klimatických podmínkách. V letních měsících a v teplejších oblastech lze prodávat bionaftu s vyšší úrovní filtrovatelnosti za studena, zatímco v zimních měsících a v chladnějších oblastech se u bionafty vyžaduje nižší úroveň filtrovatelnosti.

([59]) Dne 15. září 2016 vydal Tribunál Evropské unie („Tribunál“) rozsudky ve věcech T-80/14, T-111/14 až T-121/14 (5) a T-139/14 (6) (dále jen „rozsudky“), kterými zrušil články 1 a 2 konečného nařízení v rozsahu, v jakém se v těchto věcech vztahují na žalobce („dotčené vyvážející výrobce“). Rada Evropské unie se proti těmto rozsudkům nejprve odvolala. Na základě rozhodnutí Rady o zpětvzetí odvolání však byly tyto věci dne 2. a 5. března 2018 odstraněny z rejstříku Evropského soudního dvora (usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. února 2018 ve spojených věcech C-602/16 P a C-607/16 P až C-609/16 P a ze dne 16. února 2018 ve věcech C-603/16 P až C-606/16 P). Rozsudky se proto staly pravomocnými a závaznými ode dne jejich vynesení.

(290) Vzhledem k vyššímu bodu ucpání filtru za studena v případě čistého PME (obvykle + 13 °C) není tento obvykle přimícháván k minerální naftě samotný, nýbrž obvykle je nejprve smíchán s jinou bionaftou s nižším bodem ucpání filtru za studena za účelem výroby směsi s bodem ucpání filtru za studena při teplotě + 5 °C nebo 0 °C, která se poté přimíchává do minerální nafty.

(291) Množství PME použité v této směsi závisí na sezóně a lokalitě v Evropě. V jižní Evropě se používá v zimě směs s bodem ucpání filtru za studena při teplotě – 5 °C a v létě + 5 °C. V severní Evropě se v zimě používá směs s bodem ucpání filtru za studena při teplotě – 10 °C a v létě 0 °C. Čím vyšší je bod ucpání filtru za studena, tím větší procentní podíl PME lze ve směsi bionafty použít ([60]).

(292) Za účelem výpočtu cenového podbízení na úrovni jednotlivých vyvážejících výrobců Komise nejprve porovnala dovoz z Indonésie, který tvoří bionafta čistě z palmového oleje, s prodejem bionafty čistě z palmového oleje uskutečněným výrobním odvětvím Unie.

(293) Tento druh bionafty prodávané výrobním odvětvím Unie proto přímo soutěžil s bionaftou dováženou z Indonésie, a to v souladu se zprávou panelu WTO o bionaftě z Indonésie ([61]). Toto porovnání zahrnovalo přibližně 20 % veškerého prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku. Podle judikatury WTO neexistuje žádný požadavek, který by stanovil určitý procentuální podíl prodeje domácího výrobního odvětví, jejž je třeba posoudit v rámci analýzy cenových účinků ([62]).

(294) Komise vyjádřila výsledek tohoto přímého srovnání dovozu PME s prodejem PME jako procentní podíl obratu z prodeje PME u výrobců v Unii zařazených do vzorku v období šetření. V souladu s tím bylo průměrné vážené rozpětí cenového podbízení u dovozu ze strany vývozců z dotčené země na trh Unie v rozmezí od 6,0 % do 11,6 %.

(295) Zbývající objem prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku měl nižší bod ucpání filtru za studena, který umožňuje používat tyto výrobky při nižších teplotách. Jelikož výše zmíněné porovnání mezi indonéským dovozem a prodejem výrobního odvětví Unie zahrnovalo přibližně pouze 20 % prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku, provedla Komise další dva typy srovnání cen s cílem posoudit spolehlivost tohoto zjištění týkajícího se cenového podbízení.

(296) V rámci druhé možnosti rozšířila Komise porovnání zahrnutím bionafty s bodem ucpání filtru za studena při teplotě přibližně 0 °C (dále jen „FAME0“), což je nejběžnější druh bionafty prodávaný výrobci v Unii zařazenými do vzorku, do srovnání. Za tímto účelem byly ceny FAME0 upraveny směrem dolů s přihlédnutím k tržní hodnotě rozdílu ve fyzikálních vlastnostech. Tato tržní hodnota byla posouzena na základě rozdílu v ceně FAME10 a FAME0 na trhu Unie. Toto porovnání zahrnovalo 55 % veškerého prodeje výrobního odvětví Unie a prokázalo cenové podbízení ve výši 7,4 %.

(297) Toto srovnání přihlíží ke skutečnosti, že bionafta s bodem ucpání filtru za studena při teplotě 0 °C – FAME0 – se obvykle přimíchává do různých druhů bionafty, často obsahujících až 20 % PME. Komise se proto domnívala, že prodejní cena FAME0 na trhu Unie je ovlivněna cenou přimíchávané bionafty, a srovnání je proto vhodné, aby se ověřilo srovnání podobných výrobků.

(298) V rámci třetí alternativy porovnala Komise veškerý dovoz indonéských vyvážejících výrobců s veškerým prodejem výrobců v Unii zařazených do vzorku bez ohledu na typ výrobku. Toto srovnání prokázalo cenové podbízení ve výši 17,5 % ([63]).

(299) Toto srovnání prokázalo, že dovoz PME z Indonésie za subvencované ceny vede k snížení ceny většiny směsí prodávaných na trhu Unie.

(300) Všechny tři typy cenových srovnání proto prokázaly značné úrovně cenového podbízení. Bez ohledu na použitou metodiku proto Komise předběžně konstatovala, že ceny indonéského dovozu jsou podstatně nižší než ceny výrobního odvětví Unie.

(301) V 328. bodě odůvodnění Komise rovněž analyzovala, zda byly ceny výrobního odvětví v důsledku subvencovaného dovozu stlačeny.

([60]) Zpráva ve věci WT/DS480/R, *European Union -–Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*, bod 7.152

([61]) Zpráva ve věci WT/DS480/R, *European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*, body 7.143–7.161.

([62]) Zpráva ve věci WT/DS480/R, *European Union -–Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*, bod 7.160.

([63]) Ve zprávě ve věci WT/DS480/R, bodě 7.160 Indonésie tvrdila, že nepostačuje srovnání mezi indonéským dovozem a přimíchávanou bionaftou s bodem ucpání filtru za studena při teplotě 0 °C prodávanou výrobním odvětvím Unie, která představuje 37 % veškerého prodeje výrobního odvětví Unie. Indonésie také tvrdila, že Komise měla porovnat prodejní ceny zbývajících 63 % prodeje výrobního odvětví Unie. Toto srovnání stejně jako cenový rozdíl uvedený v 284. bodě odůvodnění potvrzuje, že v období šetření bylo cenové podbízení značné.

4.4. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.4.1. *Obecné poznámky*

(302) V souladu s čl. 8 odst. 5 základního nařízení byly v rámci posouzení účinků dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie vyhodnoceny všechny hospodářské ukazatele, které ovlivňovaly stav výrobního odvětví Unie během posuzovaného období.

(303) Jak je uvedeno v 17. až 20. bodě odůvodnění, ke stanovení újmy a negativního dopadu na výši prodejních cen, prodané množství, podíl na trhu a zisk výrobního odvětví Unie byl použit výběr vzorku.

(304) Pro účely stanovení újmy Komise rozlišovala mezi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazateli újmy. Komise posoudila makroekonomické ukazatele na základě údajů obsažených v odpovědích na dotazník, jež byly obdrženy od výrobců v Unii zařazených do vzorku, a na základě informací, které poskytla EBB.

(305) Komise ověřila metodiku sběru údajů, které poskytla EBB, a to, zda jsou tyto informace doloženy příslušnou dokumentací a postupy průzkumu.

(306) Oba soubory údajů byly shledány jako reprezentativní pro hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie.

(307) Makroekonomickými ukazateli jsou: výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivita, velikost subvencování a překonání účinků dřívějšího subvencování nebo dumpingu.

(308) Mikroekonomickými ukazateli jsou: průměrné jednotkové ceny, jednotkové náklady, náklady práce, stav zásob, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál.

4.4.2. *Makroekonomické ukazatele*

4.4.2.1. Výrobní kapacita a využití kapacity

(309) Celková výrobní kapacita a využití kapacity v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 8

Výrobní kapacita a využití kapacity

	2015	2016	2017	OŠ
Výrobní kapacita (v tunách)	16 009 878	16 561 814	16 594 853	17 031 230
Index	*100*	*103*	*104*	*106*
Využití kapacity	74 %	72 %	79 %	77 %

Zdroj: EBB

(310) Výrobní kapacita v posuzovaném období mírně rostla, aby se zohlednila rostoucí poptávka. Jelikož však výrobní odvětví Unie bylo s to využít růst trhu pouze ve velmi omezené míře kvůli významnému nárůstu subvencovaného dovozu, zejména v období šetření, je zvýšení výrobní kapacity podstatně nižší než růst poptávky.

(311) Stejně jako v případě údajů o výrobě v 309. bodě odůvodnění získává EBB údaje týkající se kapacity od svých členů, včetně vnitrostátních sdružení, a s ohledem na nečleny shromažďuje informace o kapacitě z jiných veřejně dostupných zdrojů.

(312) Údaje o výrobní kapacitě nezahrnují významnou část kapacity, která se považuje za nevyužitou. EBB objasnila, že řada nainstalovaných zařízení na výrobu bionafty nebyla v provozu po dobu několika let a měla by se považovat za dlouhodobě vyřazená z užívání. Tato zařízení jsou sice nominálně nainstalována, byla by však schopna výrobu obnovit až po uskutečnění investic do technického přizpůsobení a po uplynutí značné doby.

(313) Využití kapacity výrobního odvětví Unie v posuzovaném období vzrostlo o 3 procentní body ze 74 % na 77 %. Nejvyšší úrovně využití kapacity dosáhlo výrobní odvětví v roce 2017 a v období šetření.

4.4.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(314) Objem prodeje výrobního odvětví Unie a jeho podíl na trhu se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 9

Objem prodeje a podíl na trhu

	2015	2016	2017	OŠ
Objem prodeje na trhu Unie (v tunách)	11 305 117	10 920 665	13 004 462	12 741 791
Index	*100*	*97*	*115*	*113*
Podíl na trhu	95,9 %	95,5 %	91,6 %	81,5 %

Zdroj: EBB, dovozní a vývozní statistiky

(315) Prodej výrobního odvětví Unie se mezi roky 2015 a 2016 snížil, v roce 2017 vzrostl, načež však v období šetření opět mírně klesl.

(316) Faktory, které ovlivňují prodej, jsou stejné jako faktory ovlivňující spotřebu v Unii. V období 2015–2016 neovlivňoval dovoz významně úroveň prodeje, což byl důvod poměrně stálé úrovně prodeje i podílu na trhu.

(317) Zrušení cel z dovozu z Indonésie v roce 2018 situaci na trhu změnilo. Po zrušení cel ztratilo výrobní odvětví Unie významný podíl na trhu v porovnání s rokem 2016 (téměř 15 %), zejména mezi rokem 2017 a obdobím šetření.

4.4.2.3. Růst

(318) Ačkoli trh v Unii v posuzovaném období vzrostl o 33 %, objem prodeje a výroby výrobního odvětví Unie se zvýšil pouze o 13 % resp. 11 %. Výrobní odvětví Unie proto bylo schopno využít růst trhu v posuzovaném období pouze ve velmi omezené míře, jelikož značná část tohoto růstu byla absorbována rostoucími objemy dovozu, jako je subvencovaný dovoz z Indonésie.

4.4.2.4. Zaměstnanost a produktivita

(319) Zaměstnanost a produktivita se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 10

Zaměstnanost a produktivita

	2015	2016	2017	OŠ
Počet zaměstnanců	2 763	2 762	2 733	2 841
Index	*100*	*100*	*99*	*103*
Produktivita (v tunách na zaměstnance)	4 267	4 329	4 782	4 625
Index	*100*	*101*	*112*	*108*

Zdroj: EBB

(320) Zaměstnanost ve výrobním odvětví Unie byla v celém posuzovaném období stálá. Produktivita se mezi roky 2016 a 2017 zvýšila a poté mírně klesla o čtyři procentní body.

4.4.2.5. Výše napadnutelných subvencí a překonání účinků dřívějšího subvencování nebo dumpingu

(321) Dopad subvencovaného dovozu z Indonésie na výrobní odvětví Unie bude pravděpodobně značný vzhledem k významným objemům a nízkým cenám tohoto dovozu.

(322) Dne 26. listopadu 2013 uložila EU konečná antidumpingová cla na dovoz bionafty z Indonésie. Cla se pohybovala v rozmezí od 8,8 % do 20,5 %.

(323) Jak je uvedeno v 282. bodě odůvodnění, tato antidumpingová cla byla v březnu 2018 zrušena, a v důsledku toho začal dovoz z Indonésie významně růst. Jak je uvedeno v 280. bodě odůvodnění, podíl indonéského dovozu na trhu dosáhl v období šetření 3,3 %, a to téměř výhradně ve druhé polovině období šetření.

(324) V důsledku rostoucího dovozu za nízké ceny, které se významně podbízejí cenám výrobního odvětví Unie nebo tyto ceny stlačují, přišlo výrobní odvětví Unie o podíl na trhu a nebylo schopno využít růst trhu.

4.4.3. *Mikroekonomické ukazatele*

4.4.3.1. Ceny a faktory ovlivňující ceny

(325) Vážené průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku účtované nezávislým odběratelům v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 11

Prodejní ceny v Unii

	2015	2016	2017	OŠ
Průměrné jednotkové prodejní ceny v Unii na celkovém trhu (v EUR za tunu)	715	765	832	794
Index	*100*	*107*	*116*	*111*
Jednotkové výrobní náklady (v EUR za tunu)	728	767	827	791
Index	*100*	*105*	*114*	*109*

Zdroj: výrobci v Unii zařazení do vzorku

(326) Vážená průměrná jednotková prodejní cena výrobců v Unii zařazených do vzorku účtovaná nezávislým odběratelům se mezi roky 2015 a 2017 zvýšila o 16 %. Mezi rokem 2017 a obdobím šetření se ceny následně snížily o pět procentních bodů.

(327) Jednotkové výrobní náklady výrobců v Unii zařazených do vzorku sledovaly trend v oblasti cen a mezi roky 2015 a 2017 vzrostly o 14 %. Mezi rokem 2017 a obdobím šetření se náklady posléze snížily o pět procentních bodů.

(328) Trh s bionaftou je cenově citlivý komoditní trh. Na takovémto komoditním trhu vyvíjí cenové podbízení ve výši přibližně 10 % značný tlak na snižování cen. Kvůli tomuto cenovému tlaku nebylo výrobní odvětví Unie schopno využít klesající náklady v období šetření, jelikož tento pokles nákladů muselo plně přenést na své odběratele, aby zabránilo ještě většímu úbytku podílu na trhu.

(329) Výrobní odvětví Unie proto nemohlo zlepšit své neuspokojivé ziskové rozpětí kvůli cenovému tlaku vyvíjenému značnými objemy levného subvencovaného dovozu za jinak příznivé situace na trhu.

4.4.3.2. Náklady práce

(330) Průměrné náklady práce u výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 12

Průměrné náklady práce na zaměstnance

	2015	2016	2017	OŠ
Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance (v EUR)	71 573	65 237	65 874	65 730
Index	*100*	*91*	*92*	*92*

Zdroj: výrobci v Unii zařazení do vzorku

(331) Průměrné náklady práce se mezi roky 2015 a 2016 snížily a poté zůstaly až do konce období šetření stálé.

4.4.3.3. Zásoby

(332) Stav zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 13

Zásoby

	2015	2016	2017	OŠ
Konečný stav zásob (v tunách)	85 725	92 291	87 864	88 457
Index	*100*	*108*	*102*	*103*

Zdroj: výrobci v Unii zařazení do vzorku

(333) Stav zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku byl po celé posuzované období poměrně stálý. Jelikož se dotčený výrobek prodává ve velkém, může jedna dodávka zahrnovat značný objem přesahující 10 000 tun a mít významný dopad na stav zásob v závislosti na konkrétním datu transakce. Stav zásob je tudíž pro výrobní odvětví Unie méně smysluplným ukazatelem.

4.4.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získat kapitál

(334) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic se u výrobců v Unii zařazených do vzorku v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 14

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2015	2016	2017	OŠ
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (% obratu z prodeje)	– 0,1 %	0,9 %	0,8 %	0,8 %
Index	*– 100*	*900*	*800*	*824*
Peněžní tok (v EUR)	23 004 159	26 458 832	35 102 719	26 286 866
Index	*100*	*115*	*153*	*114*

	2015	2016	2017	OŠ
Investice (v EUR)	19 697 707	8 039 845	38 946 892	13 265 279
Index	*100*	*41*	*198*	*67*
Návratnost investic	– 3 %	18 %	16 %	17 %
Index	*– 100*	*600*	*533*	*573*

Zdroj: výrobci v Unii zařazení do vzorku

(335) Komise stanovila ziskovost tří výrobců v Unii zařazených do vzorku tak, že čistý zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, vyjádřila jako procentní podíl z obratu tohoto prodeje. Ziskovost vychází z nákladů na prodané zboží.

(336) Během celého posuzovaného období se ziskovost pohybovala kolem hranice rentability a byla nižší než 1 % obratu.

(337) Navzdory nízké úrovni zisku vytvářelo výrobní odvětví Unie v celém posuzovaném období kladný peněžní tok z provozních činností. Výrobní odvětví bylo schopno financovat své činnosti samo.

(338) Po celé posuzované období pokračovalo výrobní odvětví Unie v investicích. Během celého období investice značně kolísaly a nejvyšší úrovně dosáhly v roce 2017.

(339) Návratnost investic je zisk vyjádřený v procentech ve vztahu k čisté účetní hodnotě investic. Návratnost investic byla nízká, avšak kladná, přičemž výrobní odvětví Unie bylo mezi rokem 2016 a koncem období šetření ziskové.

(340) Finanční situace výrobního odvětví Unie, co se týče zisku, během období šetření omezovala jeho schopnost získávat kapitál.

4.4.4. *Závěr ohledně újmy*

(341) Dovoz z Indonésie byl v celém období zanedbatelný až do března 2018, kdy byla uložená antidumpingová cla zrušena. V období šetření se proto dovoz významně zvýšil a dosáhl 3,3 %.

(342) Spotřeba v Unii v posuzovaném období trvale rostla a za celé období dosáhla zvýšení o 33 %. Tento pozitivní vývoj se projevil jen částečně v objemu výroby a prodeje výrobního odvětví Unie, který v témže období vzrostl pouze o 11 % resp. 13 %. Dovoz, včetně dovozu z Indonésie, v důsledku toho zvýšil svůj podíl na trhu.

(343) V průběhu posuzovaného období vykazovaly ukazatele újmy smíšený obraz. Výroba a prodej výrobního odvětví Unie sledovaly do jisté míry poptávku trhu, do konce posuzovaného období však byly schopny využít růstu trhu jen ve velmi omezeném rozsahu.

(344) Investice během celého posuzovaného období kolísaly. Počet zaměstnanců ve výrobním odvětví Unie byl v posuzovaném období stálý, což ve spojení s rostoucí výrobou vedlo k zvýšení produktivity na zaměstnance.

(345) Ziskovost výrobního odvětví Unie však byla během celého posuzovaného období nízká. To naznačuje, že se výrobnímu odvětví Unie nepodařilo dosáhnout běžné ziskové činnosti.

(346) Navzdory vyššímu prodeji a výrobě v důsledku rostoucí spotřeby nevykazovalo výrobní odvětví Unie známky zlepšující se hospodářské situace. Ačkoliv během období šetření neměla Komise k dispozici přesvědčivé důkazy o existenci podstatné újmy, posoudí, zda existuje přinejmenším hrozba podstatné újmy.

5. **HROZBA ÚJMY**

5.1. **Úvod**

(347) V souladu s čl. 8 odst. 8 základního nařízení Komise zkoumala, zda subvencovaný dovoz z Indonésie představuje pro výrobní odvětví Unie hrozbu podstatné újmy.

(348) V rámci analýzy hrozby podstatné újmy působené výrobnímu odvětví Unie zvážila Komise v souladu s čl. 8 odst. 8 druhým pododstavcem základního nařízení následující činitele:

— druh dané subvence nebo subvencí a jejich pravděpodobné účinky na obchod,

— významnou míru zvýšení objemu dovozu subvencovaných výrobků na trh Unie, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dovozu,

— dostatečnou volně dostupnou kapacitu na straně vývozce nebo bezprostředně očekávané podstatné zvýšení kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dovozu subvencovaných výrobků do Unie, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou dodatečný vývoz vstřebat ostatní vývozní trhy,

— dovoz uskutečňovaný za ceny, které by významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily výrazně jejich růstu, ke kterému by jinak došlo, a které zřejmě zvýší poptávku po dalším dovozu, a

— stav zásob.

5.2. **Druh dané subvence nebo subvencí a jejich pravděpodobné účinky na obchod**

(349) V 263. bodě odůvodnění dospěla Komise k předběžnému závěru ohledně existence napadnutelných subvencí v souladu s ustanoveními základního nařízení. Tyto subvence prokazují, že dovoz dotčeného výrobku měl prospěch z vládní podpory. Očekává se, že značné cenové podbízení a stlačování cen, které bylo zjištěno v období šetření, ovlivní v dohledné době ještě negativněji nejistou hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie, jak bylo zaznamenáno již v období šetření.

(350) Jak je objasněno v 203. bodě odůvodnění, opatření indonéské vlády na podporu domácího odvětví bionafty mimoto zajišťují, aby byl vývoz bionafty velmi konkurenceschopný kvůli nižším nákladům na získání surového palmového oleje (na rozdíl od výrobců v Unii, kteří nemohou takovýchto nízkých cen využít). Lze proto předpokládat, že subvencovaný dovoz dotčeného výrobku bude vzhledem k povaze opatření podpory indonéské vlády nadále nepříznivě ovlivňovat hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie.

5.3. **Významná míra zvýšení objemu dovozu subvencovaných výrobků na trh Unie, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dovozu**

(351) Existuje jednoznačná souvislost mezi náhlým podstatným nárůstem dovozu z Indonésie na trh Unie od března 2018 a zrušením antidumpingových cel v témže měsíci. To naznačuje schopnost indonéských vyvážejících výrobců rychle reagovat na měnící se tržní podmínky.

(352) Vzhledem k přitažlivosti trhu Unie pro indonéský vývoz se proto Komise domnívala, že po zrušení antidumpingových cel v březnu 2018 naznačuje skutečnost, že objem dovozu bionafty z Indonésie významně vzrostl, pravděpodobnost dalšího růstu tohoto dovozu.

5.4. **Dostatečná volně dostupná kapacita a vstřebání kapacity třetích zemí**

(353) Podle informací poskytnutých indonéskou vládou překračuje výrobní kapacita indonéských výrobců bionafty značně domácí poptávku, a to přibližně o 300 %. Více než polovinu této výrobní kapacity představuje volná kapacita, kterou budou muset indonéští vývozci vyvézt, chtějí-li zvýšit využití svých kapacit, jež je v současnosti nízké.

(354) Volná kapacita indonéských výrobců bionafty v období šetření je stanovena ve výši přibližně 40 % spotřeby v EU. Tento údaj vychází z ověřených informací poskytnutých indonéskou vládou.

(355) V listopadu 2017 uložily USA na dovoz nafty z Indonésie prozatímní antidumpingová cla a vyrovnávací cla. V dubnu 2018 byla tato cla z velké části potvrzena konečnými cly v rozmezí od 92 % do 277 % v případě antidumpingových cel a v rozmezí od 34 % do 65 % v případě vyrovnávacích cel.

(356) Rozsah výše cel uložených v USA znamená, že tento trh nebude schopen vstřebat významnou část indonéské volné kapacity. Neexistují jiné známé vývozní trhy, které by mohly vstřebat velmi velkou indonéskou volnou kapacitu, jelikož na USA a Unii připadají společně přibližně dvě třetiny světové spotřeby bionafty.

(357) Vzhledem k tomu, že pro indonéské výrobce neexistují jiné významné trhy, tito pravděpodobně přesměrují své volné kapacity na trh Unie, což výrobnímu odvětví Unie způsobí další újmu.

5.5. **Cenová hladina dovozu subvencovaných výrobků**

(358) Dovoz bionafty z Indonésie, který se dostal na trh Unie v období šetření, se uskutečnil za podstatně nižší ceny, než jsou ceny účtované výrobním odvětvím Unie. Jak je uvedeno v 294. bodě odůvodnění, Komise stanovila pro období šetření vážený průměr rozpětí cenového podbízení v rozmezí od 6,0 % do 11,6 %. Srovnání všech kategorií výrobků rovněž prokazuje cenové podbízení v rozmezí 15 %–17,5 %.

5.6. **Stav zásob**

(359) Vývoj stavu zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku je podrobně popsán v 332. bodě odůvodnění. Jak bylo objasněno, kvůli skutečnosti, že dotčený výrobek je prodáván ve velkém, je stav zásob méně smysluplným ukazatelem analýzy hrozby újmy.

5.7. **Závěr**

(360) Vzhledem k analýze činitelů týkajících se hrozby újmy, jak bylo uvedeno v 348. bodě odůvodnění, vyvodila Komise závěr, že se nejistá hospodářská situace výrobního odvětví Unie v důsledku bezprostředního pokračujícího subvencovaného dovozu bionafty z Indonésie pravděpodobně zhorší, což podporuje předběžná zjištění týkající se hrozby újmy podle čl. 8 odst. 8 základního nařízení.

6. **PŘÍČINNÁ SOUVISLOST**

6.1. **Účinek dovozu subvencovaných výrobků**

(361) Jak je uvedeno v 280. bodě odůvodnění, v letech 2015–2017 a v prvních měsících období šetření byl dovoz z Indonésie do Unie zanedbatelný. Ve druhé polovině období šetření však dovoz významně vzrostl. Jak je uvedeno v 280. bodě odůvodnění, podíl indonéského dovozu na trhu v období šetření činí 3,3 %. Jak je uvedeno v 294. bodě odůvodnění, dovoz indonéské bionafty se v období šetření podbízel cenám výrobního odvětví Unie nejméně o 6,0 % až 11,6 % a v závislosti na použitém přístupu mohlo být toto cenové podbízení ještě vyšší. Komise rovněž zjistila, že dovoz indonéské bionafty v období šetření stlačoval ceny výrobního odvětví Unie.

(362) Kvůli významnému a náhlému zvýšení subvencovaného dovozu indonéské bionafty za ceny nižší, než jsou ceny výrobního odvětví Unie, přišlo výrobní odvětví Unie v období šetření o podíl na trhu a nepodařilo se mu zlepšit jeho neuspokojivé ziskové rozpětí za jinak příznivých podmínek na trhu.

(363) Komise proto vyvodila závěr, že tento subvencovaný dovoz měl negativní dopad na situaci výrobního odvětví Unie.

(364) Nejenže indonéští výrobci bionafty mají značnou volnou kapacitu, která může být přesměrována do Unie, nýbrž uzavření druhého největšího vývozního trhu pro Indonésii – USA – přesměrovalo nadměrnou výrobu z Indonésie do Unie, která představuje 40 % celosvětové spotřeby. Unie se tudíž stala nejpřitažlivějším místem určení subvencovaného indonéského dovozu bionafty na úkor výrobního odvětví Unie.

(365) Komise se proto domnívala, že subvencovaný dovoz indonéské bionafty vyvolává hrozbu podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

6.2. **Další známé činitele**

(366) Komise rovněž zkoumala, zda mohly jiné známé činitele jednotlivě nebo společně oslabit příčinnou souvislost, která byla předběžně zjištěna mezi subvencovaným dovozem a zjištěnou hrozbou újmy, takže tato souvislost již není skutečná a podstatná.

6.2.1. *Dovoz ze třetích zemí*

(367) Kromě dovozu z Indonésie měl v posuzovaném období významný podíl na trhu pouze dovoz z dalších tří zemí, a to Argentiny, Malajsie a Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR"). Objem dovozu z ostatních třetích zemí se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 15

Dovoz ze třetích zemí

Země		2015	2016	2017	OŠ
Argentina	Objem (v tunách)	31 340	0	394 005	1 525 081
	Index	*100*	*0*	*1 257*	*4 866*
	Podíl na trhu	0,3 %	0 %	2,8 %	9,8 %
	Průměrná cena	633	0	636	621
Malajsie	Objem (v tunách)	349 571	273 427	378 395	404 058
	Index	*100*	*78*	*108*	*116*
	Podíl na trhu	3,0 %	2,4 %	2,7 %	2,6 %
	Průměrná cena	880	975	1 007	899
ČLR	Objem (v tunách)	1 159	38 496	217 313	272 146
	Index	*100*	*3 320*	*18 742*	*23 472*
	Podíl na trhu	0 %	0,3 %	1,5 %	1,7 %
	Průměrná cena	818	763	812	778
Všechny země kromě Argentiny, Indonésie, Malajsie a ČLR	Objem (v tunách)	90 620	169 864	181 209	174 938
	Index	*100*	*187*	*200*	*193*
	Podíl na trhu	0,8 %	1,5 %	1,3 %	1,1 %
	Průměrná cena	771	789	894	852

Zdroj: databáze Surveillance 2

(368) V roce 2017 dosáhl dovoz z Argentiny podílu na trhu ve výši 2,8 % a v období šetření se podíl na trhu zvýšil téměř na 10 %. Tento dovoz byl předmětem dřívějšího šetření, které v únoru 2019 vedlo k uložení konečného vyrovnávacího cla ([64]) a k přijetí nabídek závazků ([65]). Šetření prokázalo, že na konci období šetření v daném případě, tj. na konci roku 2017, hrozilo, že subvencovaný dovoz způsobí výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu.

([64]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/244 ze dne 11. února 2019 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející z Argentiny, Úř. věst. L 40, 12.2.2019, s. 1.

([65]) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/245 ze dne 11. února 2019, kterým se v návaznosti na uložení konečných vyrovnávacích cel na dovoz bionafty pocházející z Argentiny přijímají nabídky závazků, Úř. věst. L 40, 12.2.2019, s. 71.

(369) Dovoz z Argentiny byl do jisté míry odpovědný za negativní vývoj některých ukazatelů újmy, jako je úbytek podílu výrobního odvětví Unie na trhu a jeho neschopnost využít plně rostoucí spotřebu v Unii v období šetření. Průměrná cena dovozu z Indonésie v období šetření ve výši 671 EUR za tunu byla vyšší než cena dovozu z Argentiny v období šetření, která činila 621 EUR za tunu.

(370) Hrozba újmy ze strany argentinského dovozu v minulosti, včetně velmi nízkých cen, však byla odstraněna uložením vyrovnávacích cel a přijetím nabídek závazků v únoru 2019. Indonéský dovoz se proto od té doby stal hlavní příčinou hrozby újmy pro výrobní odvětví Unie a argentinský dovoz neoslabuje příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a hrozbou podstatné újmy v tom smyslu, že příčinná souvislost již není skutečná a podstatná.

(371) Dovoz z Malajsie byl v posuzovaném období stálý s podílem na trhu v rozmezí od 2,4 % do 3,0 % a ceny byly podstatně vyšší (899 EUR za tunu) než indonéské ceny (671 EUR za tunu), a dokonce vyšší než prodejní ceny výrobního odvětví Unie. Tento dovoz proto příčinnou souvislost neoslabil.

(372) Dovoz z ČLR v posuzovaném období trvale rostl a v období šetření dosáhl podílu na trhu ve výši 1,7 %. Objem dovozu z ČLR však byl podstatně nižší než objem dovozu z Indonésie a ceny dovozu z ČLR jsou podstatně vyšší (778 EUR za tunu) než indonéské ceny (671 EUR za tunu). Tento dovoz proto příčinnou souvislost neoslabil.

(373) Dovoz z jiných třetích zemí než Argentina, Indonésie, ČLR a Malajsie nepřesáhl společný podíl na trhu ve výši 1,5 %. Žádná z těchto dalších zemí proto nemohla významně ovlivnit výrobní odvětví Unie, zejména vzhledem k omezenému množství tohoto dovozu.

(374) Na základě výše uvedené analýzy došla Komise k závěru, že dovoz z ostatních zemí v období šetření neoslabil příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a hrozbou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

6.2.2. *Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie*

(375) V posuzovaném období nevyvážel bionaftu žádný z výrobců v Unii zařazených do vzorku. Níže uvedené vývozní statistiky jsou proto založeny na údajích Eurostatu a poskytují odhad pro celé výrobní odvětví Unie. Jedná se o zveřejněné údaje o vývozu bionafty z EU pod kódy KN 3826 00 10 a 3826 00 90:

Tabulka 16

Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie

	2015	2016	2017	OŠ
Objem vývozu (v tunách)	199 740	336 394	323 085	462 368
Index	*100*	*168*	*162*	*231*

Zdroj: Eurostat

(376) Úroveň vývozu ze strany výrobního odvětví Unie byla omezená. V žádném roce posuzovaného období nepřesáhl vývoz 4 % jeho prodeje. Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie nemohla oslabit příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a hrozbou újmy.

6.3. **Závěr**

(377) Komise zjistila souvislost mezi rostoucím objemem subvencovaného dovozu z Indonésie během posuzovaného období a hrozbou podstatné újmy.

(378) Komise rozlišila a oddělila účinky všech známých činitelů na situaci výrobního odvětví Unie od účinků subvencovaného dovozu z Indonésie působícího újmu.

(379) Komise zjistila, že ostatní zjištěné činitele, jako je dovoz z ostatních třetích zemí a vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie, nenarušují příčinnou souvislost, a to jednotlivě ani společně. Komise podotýká, že ačkoli v období šetření a krátce poté byl faktorem přispívajícím k hrozbě újmy rovněž subvencovaný dovoz z Argentiny, tato záležitost byla mezitím vyřešena uložením vyrovnávacích cel a přijetím nabídek závazků v únoru 2019.

(380) Dovoz z Indonésie se po únoru 2019 ve skutečnosti dále zvyšoval, což prokazuje, že je hlavní příčinou hrozby újmy:

Tabulka 17

Objem dovozu (v tunách) z Indonésie po období šetření

	10/2018	11/2018	12/2018	1/2019	2/2019	3/2019	4/2019	5/2019
Objem dovozu z Indonésie (v tunách)	53 204	7 020	78 866	63 409	41 757	129 511	113 831	56 283

Zdroj: databáze Surveillance 2

7. ZÁJEM UNIE

(381) V souladu s článkem 31 základního nařízení Komise zkoumala, zda může učinit jednoznačný závěr, že v tomto případě není přijetí vyrovnávacích opatření odpovídajících celkové výši napadnutelných subvencí v zájmu Unie, a to navzdory zjištění subvencování působícího újmu. Komise při stanovení zájmu Unie vycházela z analýzy všech různých relevantních zájmů, a to včetně zájmu výrobního odvětví Unie, dovozců a spotřebitelů.

7.1. Zájem výrobního odvětví Unie

(382) Bionafta je důležitým prvkem v úsilí o snížení emisí skleníkových plynů a zlepšení udržitelnosti dodávek energie v Evropské unii.

(383) Výrobní odvětví Unie používá především surovinu, kterou produkuje zemědělství Unie. Předcházející zemědělské odvětví výroby oleje rovněž závisí do značné míry na odvětví výroby bionafty. Dovoz bionafty z Indonésie proto ovlivňuje nejen odvětví výroby bionafty, nýbrž také odvětví zemědělství v Unii.

(384) Komise zjistila, že situace výrobního odvětví Unie je nejistá, jelikož dosud nepřekonalo účinky dřívějšího dumpingu. Komise proto vyvodila předběžný závěr, že by uložení opatření bylo v zájmu výrobního odvětví Unie.

7.2. Zájem dovozců, kteří nejsou ve spojení

(385) Jak je uvedeno v 22. bodě odůvodnění, na dotazník zaslaný Komisí odpověděli pouze dva dovozci, kteří nejsou ve spojení. Oba dovozci uvedli, že jsou proti uložení opatření. Dovážející společnost Gunvor dále uvedla, že situace výrobního odvětví Unie je zapříčiněna neefektivním výrobním systémem a řízením.

(386) Komise podotýká, že dovozci bionafty, včetně dvou spolupracujících společností, jsou velmi často obchodníky na trhu Unie, kteří bionaftu nejen dovážejí a vyvážejí v celosvětovém měřítku, nýbrž také obchodují s bionaftou pořízenou u výrobců v Unii. Oba spolupracující dovozci nakupují bionaftu z Indonésie, z ostatních třetích zemí a od výrobního odvětví Unie. Při své obchodní činnosti jsou proto závislí na dodávkách z Indonésie pouze do určité míry.

(387) Výrobci v Unii, zejména větší, však využívají ve značném rozsahu vlastní distribuční kanály. Komise proto neočekává, že by dovozci byli schopni nahradit plně objem dovozu dotčeného opatřeními bionaftou pořízenou u výrobců v Unii.

(388) Komise dospěla k závěru, že by uložení cel nebylo v zájmu dovozců. Možný negativní dopad na dovozce však lze částečně vyrovnat větším objemem obchodu s bionaftou pořízenou od výrobního odvětví Unie.

7.3. **Zájem uživatelů/spotřebitelů**

(389) Při šetření nespolupracovali žádní uživatelé ani spotřebitelé, navzdory výslovné výzvě v oznámení o zahájení řízení, aby tak učinili.

(390) Výrobci motorové nafty, tj. rafinérie, pořizují buď dováženou bionaftu, nebo bionaftu vyráběnou výrobním odvětvím Unie. Vzhledem k právním požadavkům uvedeným v 273. a 274. bodě odůvodnění musí rafinérie přidávat bionaftu do minerální nafty prodávané na trhu.

(391) Pokud by po uložení opatření došlo k zvýšení ceny nafty na čerpacích stanicích, byl by tím dotčen konečný spotřebitel. Cena minerální nafty je až na ojedinělé výjimky nižší než cena bionafty. Jelikož množství bionafty přimíchávané do minerální nafty obvykle činí nejvýše 10 %, negativní dopad případného zvýšení cen bionafty se před přenesením na spotřebitele zředí.

7.4. **Účinky subvencí, které spočívají v narušení obchodu / obnovení účinné hospodářské soutěže**

(392) Podle čl. 31 odst. 1 základního nařízení je třeba přihlédnout zejména k nutnosti odstranit účinky subvence působící újmu, které spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž.

(393) Šetřením bylo zjištěno, že indonéští výrobci prodávají na trhu Unie významné množství subvencované bionafty za uměle nízké ceny. Pokud bude tato situace pokračovat, budou mít indonéští vývozci i nadále nespravedlivou konkurenční výhodu, což oslabí již tak zranitelnou situaci výrobního odvětví Unie. Účinky subvencovaného indonéského dovozu, které spočívají v narušení obchodu, se proto postupem času zvýší a nadále budou bránit vytvoření rovných podmínek pro výrobní odvětví Unie.

7.5. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(394) Komise vyvodila předběžný závěr, že by uložení cel mělo dopad v podobě zvýšení spotřebitelských cen. Kvůli omezenému obsahu bionafty v konečném výrobku pořizovaném spotřebiteli (obvykle méně než 10 %) by však tento negativní dopad na cenu motorové nafty představoval pouze malý podíl přímé změny ceny bionafty.

(395) Na základě výše uvedených skutečností vyvodila Komise předběžný závěr, že neexistují přesvědčivé důvody, které by prokazovaly, že by uložení vyrovnávacích opatření odpovídajících celkové výši napadnutelných subvencí na dovoz bionafty pocházející z Indonésie nebylo v zájmu Unie.

8. **CELNÍ EVIDENCE**

(396) Dne 22. května 2019 požádali žadatelé o celní evidenci dovozu bionafty pocházející z Indonésie podle čl. 24 odst. 5 základního nařízení.

(397) Žadatelé požadovali celní evidenci z důvodu:

a) důkazů o masivním subvencování indonéského odvětví bionafty;

b) skutečného a významného rizika vážné újmy, kterou by bylo těžké napravit, pokud by dovoz nadále rostl stejným tempem, a

c) nutnosti co nejdříve dovoz celně evidovat, aby se zabránilo obnovení újmy v důsledku sezónnosti dovozu.

(398) Komise posoudila žádost na základě ustanovení čl. 16 odst. 4 základního nařízení, v němž jsou uloženy podmínky pro výběr cla z celně evidovaného dovozu. V rámci tohoto posouzení vzala Komise v úvahu rovněž připomínky, které k žádosti o celní evidenci obdržela od indonéské vlády, dovážející společnosti Gunvor a skupiny vyvážejících výrobců Wilmar.

(399) V čl. 16 odst. 4 písm. c) základního nařízení se vyžaduje, aby Komise posoudila, zda existují dostatečné důkazy, že existují kritické okolnosti, za kterých byla masivním dovozem výrobků, na které byly poskytnuty napadnutelné subvence, uskutečněným v poměrně krátkém čase způsobena újma, kterou lze těžko napravit.

(400) V čl. 16 odst. 4 písm. d) základního nařízení se mimoto vyžaduje, aby Komise posoudila, zda „je nutné uložit na dovoz těchto výrobků vyrovnávací clo se zpětnou působností, aby se zamezilo opakování těžko napravitelné újmy".

(401) Jak je objasněno v oddíle 4, Komise nedospěla k závěru, že v období šetření byla výrobnímu odvětví Unie způsobena podstatná újma. Jak je uvedeno v oddíle 5 a 6, Komise místo toho zjistila, že existuje hrozba újmy způsobené subvencovaným dovozem.

(402) Komise proto nemohla konstatovat, že subvencovaný dovoz způsobuje těžko napravitelnou újmu ve smyslu čl. 16 odst. 4 písm. c) základního nařízení.

(403) Komise tudíž dospěla k závěru, že podmínky pro celní evidenci nejsou splněny.

(404) Jelikož Komise měla k dispozici dostatečné důkazy, že požadavek stanovený v čl. 16 odst. 4 písm. c) není splněn, neevidovala celně dovoz z bionafty z Indonésie po dobu třítýdenní lhůty před poskytnutím informací podle čl. 24 odst. 5a základního nařízení.

9. **PROZATÍMNÍ VYROVNÁVACÍ OPATŘENÍ**

(405) Na základě závěrů, k nimž Komise dospěla ohledně subvencování, hrozby újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie, by v souladu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení mělo být na dovoz bionafty pocházející z Indonésie uloženo prozatímní vyrovnávací clo.

9.1. **Prozatímní opatření**

(406) Na dovoz bionafty pocházející z Indonésie by měla být uložena prozatímní vyrovnávací opatření v souladu s pravidly stanovenými v čl. 12 odst. 1 základního nařízení, podle něhož prozatímní clo odpovídá předběžně zjištěné celkové výši napadnutelných subvencí.

(407) Na základě výše uvedených skutečností by prozatímní sazby vyrovnávacího cla, vyjádřené jako cena CIF s dodáním na hranice Unie před proclením, měly činit:

Společnost	Prozatímní vyrovnávací clo
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama a PT Musim Mas (skupina Musim Mas)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo (skupina Permata)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia a PT Wilmar Bioenergi Indonesia (skupina Wilmar)	15,7 %
Všechny ostatní společnosti	18,0 %

(408) Individuální sazby vyrovnávacího cla uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění tohoto šetření. Odrážely tedy situaci zjištěnou během tohoto šetření týkajícího se těchto společností. Sazby cla jsou použitelné výlučně na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčené země a vyráběného uvedenými právními subjekty. Na dovážený dotčený výrobek vyrobený jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, by měla být uvalena celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti". Neměla by se na ně vztahovat žádná z uvedených individuálních sazeb vyrovnávacího cla.

(409) Pokud některá společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatňování těchto individuálních sazeb vyrovnávacího cla. Tato žádost musí být předložena Komisi ([66]). Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující prokázat, že změna nemá vliv na právo dané společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude oznámení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

10. **INFORMOVÁNÍ V PROZATÍMNÍ FÁZI ŠETŘENÍ**

(410) V souladu s článkem 29a základního nařízení Komise informovala zúčastněné strany o plánovaném uložení prozatímních cel. Tato informace byla rovněž zveřejněna na internetové stránce GŘ TRADE. Zúčastněné strany dostaly tři pracovní dny na zaslání připomínek k přesnosti výpočtů.

(411) Připomínky zaslaly skupiny Wilmar, Permata a P.T. Ciliandra Perkasa. Tyto připomínky, považované za připomínky administrativní povahy, vzala Komise na vědomí a příslušná rozpětí odpovídajícím způsobem opravila.

11. **ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

(412) Komise v zájmu řádné správy vyzve zúčastněné strany k tomu, aby ve stanovené lhůtě předložily písemné připomínky a/nebo požádaly o slyšení u Komise a/nebo úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

(413) Zjištění týkající se uložení prozatímních cel jsou předběžná a mohou být v konečné fázi šetření změněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Na dovoz monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, buď v čisté formě, nebo obsažených ve směsi, v současnosti kódů KN ex 1516 20 98 (kódy TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 a 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kódy TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 a 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (kód TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (kódy TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 a 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kódy TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 a 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kódy TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 a 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kódy TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 a 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (kódy TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 a 3824 99 92 20), 3826 00 10 a ex 3826 00 90 (kódy TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 a 3826 00 90 30), pocházejících z Indonésie se ukládá prozatímní vyrovnávací clo.

2. Sazba prozatímního vyrovnávacího cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie, před proclením, je pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanovena takto:

Společnost	Prozatímní vyrovnávací clo	Doplňkový kód TARIC
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %	B786
PT Intibenua Perkasatama a PT Musim Mas (skupina Musim Mas)	16,3 %	B787
PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo (skupina Permata)	18,0 %	B788
PT Wilmar Nabati Indonesia a PT Wilmar Bioenergi Indonesia (skupina Wilmar)	15,7 %	B789
Všechny ostatní společnosti	18,0 %	C999

3. Propuštění výrobku uvedeného v odstavci 1 do volného oběhu v Unii podléhá složení jistoty odpovídající výši prozatímního cla.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

([66]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

Článek 2

1. Zúčastněné strany předloží Komisi své písemné připomínky k tomuto nařízení do 15 kalendářních dnů ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

2. Zúčastněné strany, které chtějí požádat o slyšení u Komise, tak učiní do 5 kalendářních dnů ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Zúčastněné strany, které chtějí požádat o slyšení u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních, tak učiní do 5 kalendářních dnů ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Úředník pro slyšení přezkoumá žádosti podané mimo tuto lhůtu a může případně rozhodnout o jejich přijetí.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 1 se použije po dobu čtyř měsíců.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. srpna 2019.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER